

Warszawa, dnia 19 listopada 2024 r.

Poz. 1685

USTAWA

z dnia 6 listopada 2024 r.

o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych^{1), 2)}

DZIAŁ I

Przepisy wstępne

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje opodatkowanie:

- 1) globalnym podatkiem wyrównawczym;
- 2) krajowym podatkiem wyrównawczym;
- 3) podatkiem wyrównawczym od niedostatecznie opodatkowanych zysków.

2. Globalny podatek wyrównawczy, krajowy podatek wyrównawczy i podatek wyrównawczy od niedostatecznie opodatkowanych zysków stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) akceptowalnym standardzie rachunkowości – rozumie się przez to:
 - a) właściwe przepisy w zakresie rachunkowości lub inne ogólnie przyjęte zasady rachunkowości państw członkowskich Unii Europejskiej lub innych państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lub Związku Australijskiego, Federacyjnej Republiki Brazylii, Chińskiej Republiki Ludowej, Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Kanady, Meksykańskich Stanów Zjednoczonych, Nowej Zelandii, Republiki Indii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej, Republiki Singapuru, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Konfederacji Szwajcarskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz
 - b) Międzynarodowe Standardy Rachunkowości oraz Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (MSR/MSSF), o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości (Dz. Urz. UE L 243 z 11.09.2002, str. 1, z późn. zm.³⁾);

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady (UE) 2022/2523 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii (Dz. Urz. UE L 328 z 22.12.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 13 z 16.01.2023, str. 9).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz ustawę z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 216 z 21.08.2007, str. 32 oraz Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 62.

- 2) bezpieczeństwa jednostce składowej – rozumie się przez to jednostkę składową, która nie jest zlokalizowana w jakiegokolwiek jurysdykcji;
- 3) centrali – rozumie się przez to jednostkę, która uwzględnia w swoim sprawozdaniu finansowym księgowy dochód (stratę) netto stałego zakładu;
- 4) dyrektywie 2022/2523 – rozumie się przez to dyrektywę Rady (UE) 2022/2523 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii (Dz. Urz. UE L 328 z 22.12.2022, str. 1, z późn. zm.⁴⁾);
- 5) funduszu inwestycyjnym – rozumie się przez to osobę prawną lub porozumienie umowne, w tym jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, które spełniają łącznie następujące warunki:
 - a) przedmiotem ich działalności jest zbieranie aktywów od wielu inwestorów, gdzie co najmniej jeden z tych inwestorów nie jest osobą powiązaną z innymi inwestorami,
 - b) lokują zebrane aktywa zgodnie z określoną polityką inwestycyjną,
 - c) wspólne inwestowanie za ich pośrednictwem pozwala inwestorom na obniżenie kosztów transakcji, badań i analiz lub dywersyfikację ryzyka inwestycyjnego,
 - d) mają na celu głównie osiąganie zysków z inwestycji lub ochronę przed określonym lub ogólnym zdarzeniem, w tym ochronę wartości aktywów,
 - e) dokonane do nich wpłaty na nabycie tytułów uczestnictwa uprawniają inwestorów do ich zwrotu z aktywów funduszu lub zysku uzyskanego z tych aktywów,
 - f) prowadzą działalność lub są zarządzane na podstawie przepisów zapewniających ochronę interesów inwestorów oraz przeciwdziałających praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, obowiązujących w jurysdykcji ich utworzenia lub jurysdykcji, w której posiada siedzibę osoba nimi zarządzająca,
 - g) są zarządzane przez osoby zawodowo zajmujące się ich zarządzaniem;
- 6) grupie – rozumie się przez to:
 - a) co najmniej dwie jednostki, między którymi istnieją powiązania właścicielskie lub powiązania wynikające ze sprawowania kontroli, zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości lub zatwierdzonym standardem rachunkowości stosowanym przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla w celu sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego, w tym jednostki nieuwzględnione w takim sprawozdaniu finansowym wyłącznie ze względu na ich niewielki rozmiar, nieistotność lub przeznaczenie do sprzedaży,
 - b) jednostkę posiadającą co najmniej jeden stały zakład, jeżeli nie wchodzi ona w skład innej grupy, o której mowa w lit. a;
- 7) grupie joint venture – rozumie się przez to grupę co najmniej dwóch jednostek, z których jedna jest jednostką joint venture, a pozostałe są jednostkami zależnymi joint venture;
- 8) grupie krajowej – rozumie się przez to grupę, w której wszystkie jednostki składowe są zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) grupie międzynarodowej – rozumie się przez to grupę, w której co najmniej jedna jednostka lub stały zakład nie są zlokalizowane w jurysdykcji, w której jest zlokalizowana jednostka dominująca najwyższego szczebla;
- 10) hipotetycznym sprawozdaniu finansowym – rozumie się przez to sprawozdanie finansowe, które zostałyby sporządzone przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla, gdyby ta jednostka była obowiązana do sporządzenia takiego sprawozdania zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości lub zatwierdzonym standardem rachunkowości z uwzględnieniem korekty w celu uniknięcia istotnej różnicy rachunkowej, jeżeli ta jednostka nie sporządza sprawozdania, o którym mowa w pkt 38 lit. a–c;
- 11) jednostce – rozumie się przez to:
 - a) osobę prawną albo
 - b) porozumienie umowne, w tym jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, które jest obowiązane do sporządzenia odrębnego sprawozdania finansowego lub sporządza takie odrębne sprawozdanie;
- 12) jednostce będącej właścicielem – rozumie się przez to jednostkę składową, która posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udział własnościowy w innej jednostce składowej tej samej grupy;

⁴⁾ Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 13 z 16.01.2023, str. 9.

- 13) jednostce dominującej – rozumie się przez to jednostkę dominującą najwyższego szczebla, która nie jest jednostką wyłączoną, jednostkę dominującą niższego szczebla oraz jednostkę dominującą w częściowym posiadaniu;
- 14) jednostce dominującej najwyższego szczebla – rozumie się przez to:
 - a) jednostkę, która posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udział konsolidujący w innej jednostce i w której inna jednostka nie posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udziału konsolidującego, lub
 - b) jednostkę, o której mowa w pkt 6 lit. b;
- 15) jednostce dominującej niższego szczebla – rozumie się przez to jednostkę składową, która posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udział własnościowy w innej jednostce składowej tej samej grupy i która nie jest jednostką dominującą najwyższego szczebla, jednostką dominującą w częściowym posiadaniu, stałym zakładem, jednostką inwestycyjną lub ubezpieczeniową jednostką inwestycyjną;
- 16) jednostce dominującej w częściowym posiadaniu – rozumie się przez to jednostkę składową, która spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udział własnościowy w innej jednostce składowej tej samej grupy,
 - b) osoby niebędące jednostkami składowymi tej grupy posiadają, bezpośrednio lub pośrednio, więcej niż 20 % praw do udziału w zysku tej jednostki składowej,
 - c) nie jest jednostką dominującą najwyższego szczebla, stałym zakładem, jednostką inwestycyjną lub ubezpieczeniową jednostką inwestycyjną;
- 17) jednostce inwestującej w nieruchomości – rozumie się przez to jednostkę, która spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) własność udziałów w tej jednostce lub praw o podobnym charakterze jest rozproszona,
 - b) co najmniej 50 % wartości bilansowej jej aktywów, bezpośrednio lub pośrednio, stanowią nieruchomości,
 - c) dochód tej jednostki podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym przez tę jednostkę albo przez właścicieli udziałów w tej jednostce lub praw o podobnym charakterze, przy czym warunek uznaje się za spełniony w przypadku odroczenia takiego opodatkowania na okres nieprzekraczający 12 miesięcy;
- 18) jednostce inwestycyjnej – rozumie się przez to:
 - a) fundusz inwestycyjny lub
 - b) jednostkę inwestującą w nieruchomości, lub
 - c) jednostkę spełniającą łącznie następujące warunki:
 - co najmniej 95 % nominalnej wartości udziałów lub praw o podobnym charakterze, a w przypadku udziałów lub praw nieposiadających nominalnej wartości – emisyjnej wartości takich udziałów lub praw w takiej jednostce, należy do funduszu inwestycyjnego lub jednostki inwestującej w nieruchomości, bezpośrednio lub za pośrednictwem funduszy inwestycyjnych lub jednostek inwestujących w nieruchomości,
 - działalność takiej jednostki polega wyłącznie lub niemal wyłącznie na utrzymywaniu aktywów, w tym na zarządzaniu takimi aktywami, lub inwestowaniu, lub lokowaniu środków finansowych, w tym środków pochodzących z pożyczek lub kredytów, na rzecz funduszu inwestycyjnego lub jednostki inwestującej w nieruchomości, lub
 - d) jednostkę, w której co najmniej 85 % nominalnej wartości udziałów lub praw o podobnym charakterze, a w przypadku udziałów lub praw nieposiadających nominalnej wartości – emisyjnej wartości takich udziałów lub praw w takiej jednostce, należy bezpośrednio do funduszu inwestycyjnego lub jednostki inwestującej w nieruchomości, jeżeli jej prawie cały dochód pochodzi z dywidend wyłączonych, o których mowa w art. 43, lub z wyłączonych zysków (strat) kapitałowych, o których mowa w art. 44;
- 19) jednostce joint venture – rozumie się przez to jednostkę, której wyniki finansowe są uwzględniane w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy zgodnie z metodą praw własności, pod warunkiem że jednostka dominująca najwyższego szczebla tej grupy posiada w tej jednostce, bezpośrednio lub pośrednio, co najmniej 50 % udziałów własnościowych, z wyłączeniem:
 - a) jednostki dominującej najwyższego szczebla, której jednostki składowe podlegają przepisom działu II lub kwalifikowanej zasadzie włączenia dochodu do opodatkowania,
 - b) jednostek wyłączonych,

- c) jednostki, której udziały własnościowe są posiadane bezpośrednio przez jednostkę składową będącą jednostką wyłączoną, jeżeli ta jednostka:
 - prowadzi działalność polegającą wyłącznie lub niemal wyłącznie na utrzymywaniu aktywów, w tym na zarządzaniu takimi aktywami, lub inwestowaniu środków finansowych na rzecz jej inwestorów, w tym środków pochodzących z pożyczek lub kredytów na rzecz jej inwestorów, lub
 - prowadzi wyłącznie działalność pomocniczą w stosunku do działalności prowadzonej przez jednostkę wyłączoną, lub
 - osiąga prawie cały dochód z dywidend wyłączonych, o których mowa w art. 43, lub z wyłączonych zysków (strat) kapitałowych, o których mowa w art. 44, lub
 - d) jednostki, której udziały własnościowe są posiadane wyłącznie przez jednostkę składową lub jednostki składowe należące do grupy, w skład której wchodzi tylko jednostki wyłączone, lub
 - e) jednostki zależnej joint venture;
- 20) jednostce składowej – rozumie się przez to:
- a) jednostkę, która wchodzi w skład grupy międzynarodowej lub grupy krajowej, lub
 - b) stały zakład centrali, która wchodzi w skład grupy międzynarodowej;
- 21) jednostce zależnej joint venture – rozumie się przez to:
- a) jednostkę, której aktywa, zobowiązania, przychody, koszty i przepływy pieniężne są konsolidowane przez jednostkę joint venture zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości lub byłyby konsolidowane, gdyby jednostka joint venture była obowiązana do konsolidacji takich aktywów, zobowiązań, przychodów, kosztów i przepływów pieniężnych zgodnie z takim standardem, lub
 - b) stały zakład, którego centralą jest jednostka joint venture albo jednostka, o której mowa w lit. a);
- 22) jurysdykcji – rozumie się przez to państwo lub terytorium, które posiada autonomię fiskalną w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych;
- 23) kwalifikowanej zasadzie niedostatecznie opodatkowanych zysków – rozumie się przez to przepisy obowiązujące w jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli:
- a) ta jurysdykcja nie zapewnia jakichkolwiek korzyści związanych z tymi przepisami oraz
 - b) przepisy te są równoważne z zasadami określonymi w dyrektywie 2022/2523, a w przypadku jurysdykcji innej niż państwo członkowskie Unii Europejskiej – z Modelowymi zasadami OECD, na których podstawie dana jurysdykcja opodatkowuje wyrównawczo nisko opodatkowane jednostki składowe grupy, które nie zostały opodatkowane na podstawie kwalifikowanej zasady włączenia dochodu do opodatkowania albo na podstawie przepisów o globalnym podatku wyrównawczym, oraz
 - c) przepisy te są stosowane w sposób zgodny z zasadami określonymi w dyrektywie 2022/2523, a w przypadku jurysdykcji innej niż państwo członkowskie Unii Europejskiej – zgodnie z Modelowymi zasadami OECD;
- 24) kwalifikowanej zasadzie włączenia dochodu do opodatkowania – rozumie się przez to przepisy obowiązujące w jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli:
- a) ta jurysdykcja nie zapewnia jakichkolwiek korzyści związanych z tymi przepisami oraz
 - b) przepisy te są równoważne z zasadami określonymi w dyrektywie 2022/2523, a w przypadku jurysdykcji innej niż państwo członkowskie Unii Europejskiej – z Modelowymi zasadami OECD, na których podstawie jednostka dominująca grupy międzynarodowej podlega opodatkowaniu wyrównawczemu z tytułu nisko opodatkowanych jednostek składowych tej grupy, oraz
 - c) przepisy te są stosowane w sposób zgodny z zasadami określonymi w dyrektywie 2022/2523, a w przypadku jurysdykcji innej niż państwo członkowskie Unii Europejskiej – zgodnie z Modelowymi zasadami OECD;
- 25) kwalifikowanym globalnym podatku wyrównawczym – rozumie się przez to podatek obowiązujący w jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska, który wynika ze stosowania kwalifikowanej zasady włączenia dochodu do opodatkowania;

- 26) kwalifikowanym krajowym podatku wyrównawczym – rozumie się przez to podatek obowiązujący w jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli:
- ta jurysdykcja nie zapewnia jakichkolwiek korzyści związanych z przepisami regulującymi ten podatek oraz
 - ten podatek przewiduje określenie nadwyżki zysku w odniesieniu do nisko opodatkowanych jednostek składowych zlokalizowanych w tej jurysdykcji i opodatkowanie tej nadwyżki z uwzględnieniem minimalnej stawki podatkowej, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 2022/2523, a w przypadku jurysdykcji innej niż państwo członkowskie Unii Europejskiej – zgodnie z Modelowymi zasadami OECD, oraz
 - ten podatek jest ustalany i pobierany w sposób zgodny z zasadami określonymi w dyrektywie 2022/2523, a w przypadku jurysdykcji innej niż państwo członkowskie Unii Europejskiej – zgodnie z Modelowymi zasadami OECD;
- 27) minimalnej stawce podatkowej – rozumie się przez to stawkę podatkową w wysokości 15 %;
- 28) mniejszościowej jednostce dominującej – rozumie się przez to mniejszościową jednostkę składową, która posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udziały konsolidujące w innej mniejszościowej jednostce składowej, z wyjątkiem przypadku, gdy udziały konsolidujące w tej pierwszej jednostce są w posiadaniu, bezpośrednio lub pośrednio, innej mniejszościowej jednostki składowej;
- 29) mniejszościowej jednostce składowej – rozumie się przez to jednostkę składową, w której jednostka dominująca najwyższego szczebla posiada, bezpośrednio lub pośrednio, nie więcej niż 30 % udziałów własnościowych;
- 30) mniejszościowej jednostce zależnej – rozumie się przez to mniejszościową jednostkę składową, której udziały konsolidujące znajdują się w posiadaniu, bezpośrednio lub pośrednio, mniejszościowej jednostki dominującej;
- 31) Modelowej konwencji OECD – rozumie się przez to Modelową Konwencję Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie podatku od dochodu i majątku;
- 32) Modelowych zasadach OECD – rozumie się przez to przepisy i zasady opisane w dokumencie pt. „Wyzwania podatkowe wynikające z cyfryzacji gospodarki – modelowe globalne zasady przeciwdziałania erozji podstawy opodatkowania (filar drugi)”, zatwierdzonym w dniu 14 grudnia 2021 r. przez Otwarte Ramy do spraw Erozji Podstawy Opodatkowania i Przenoszenia Zysku działające przy OECD;
- 33) Ordynacji podatkowej – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879 i 1685);
- 34) osobie – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub porozumienie umowne, w tym jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;
- 35) podgrupie mniejszościowej – rozumie się przez to grupę co najmniej dwóch jednostek składowych, w której jedną z tych jednostek jest mniejszościowa jednostka dominująca, a pozostałe jednostki składowe są mniejszościowymi jednostkami zależnymi;
- 36) przepisach o zagranicznych jednostkach kontrolowanych – rozumie się przez to przepisy art. 24a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych albo przepisy o podatku dochodowym od osób prawnych obowiązujące w jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska, inne niż kwalifikowana zasada włączenia dochodu do opodatkowania, zgodnie z którymi bezpośredni lub pośredni udziałowiec lub uczestnik o podobnym charakterze w zagranicznej jednostce kontrolowanej będącej jednostką składową podlega opodatkowaniu od swojego udziału w odniesieniu do całości albo części dochodu osiągniętego przez tę jednostkę, niezależnie od tego, czy ten dochód jest wypłacany temu udziałowcowi lub uczestnikowi;
- 37) roku podatkowym – rozumie się przez to:
- rok ustalony dla celów rachunkowych, za który jednostka dominująca najwyższego szczebla grupy międzynarodowej lub grupy krajowej sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe, albo
 - rok kalendarzowy, jeżeli jednostka dominująca najwyższego szczebla nie sporządza skonsolidowanego sprawozdania finansowego oraz są spełnione warunki dla hipotetycznego sprawozdania finansowego;
- 38) skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym – rozumie się przez to:
- sprawozdanie finansowe sporządzone przez jednostkę zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości, w którym aktywa, zobowiązania, przychody, koszty i przepływy pieniężne tej jednostki oraz jednostek, w których posiada ona udział konsolidujący, są przedstawiane jako aktywa, zobowiązania, przychody, koszty i przepływy pieniężne jednej jednostki, lub
 - sprawozdanie finansowe sporządzone przez jednostkę zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości – w przypadku grupy, o której mowa w pkt 6 lit. b, lub
 - sprawozdanie finansowe jednostki dominującej najwyższego szczebla, które nie zostało sporządzone zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości, skorygowane w celu uniknięcia istotnej różnicy rachunkowej, lub
 - hipotetyczne sprawozdanie finansowe;

- 39) skonsolidowanym sprawozdaniu grupy – rozumie się przez to skonsolidowane sprawozdanie finansowe sporządzane przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla grupy międzynarodowej lub grupy krajowej;
- 40) stałym zakładzie – rozumie się przez to miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub miejsce uznawane za miejsce prowadzenia działalności gospodarczej:
- a) znajdujące się w jurysdykcji, w której jest ono traktowane jako zakład zgodnie z mającą zastosowanie umową o unikaniu podwójnego opodatkowania, pod warunkiem że ta jurysdykcja opodatkowuje dochód przypisany takiemu miejscu zgodnie z postanowieniami podobnymi do art. 7 Modelowej konwencji OECD,
 - b) znajdujące się w jurysdykcji, która opodatkowuje dochód przypisany takiemu miejscu na zasadach właściwych dla podatku dochodowego w sposób porównywalny do opodatkowania takim podatkiem rezydentów podatkowych tej jurysdykcji – w przypadku braku mającej zastosowanie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania,
 - c) które byłyby traktowane jako zakład zgodnie z Modelową konwencją OECD, pod warunkiem że jurysdykcja, w której znajduje się takie miejsce, miałaby prawo do opodatkowania dochodu przypisanego temu miejscu zgodnie z postanowieniami podobnymi do art. 7 Modelowej konwencji OECD – w przypadku braku w tej jurysdykcji systemu podatku dochodowego od osób prawnych,
 - d) inne niż miejsce wymienione w lit. a–c, w którym jest prowadzona działalność gospodarcza poza jurysdykcją, w której jest zlokalizowana centrala, pod warunkiem że jurysdykcja ta zwalnia lub wyłącza z podatku dochodowego dochód przypisany takiej działalności;
- 41) ubezpieczeniowej jednostce inwestycyjnej – rozumie się przez to jednostkę, która byłaby jednostką inwestycyjną lub jednostką inwestującą w nieruchomości, gdyby:
- a) nie została utworzona w związku z zobowiązaniami z tytułu umowy ubezpieczenia lub umowy okresowego świadczenia o podobnym charakterze oraz
 - b) wszystkie udziały własnościowe w tej jednostce nie należały do jednostki podlegającej w jurysdykcji jej lokalizacji przepisom regulującym działalność zakładów ubezpieczeń;
- 42) udziale konsolidującym – rozumie się przez to posiadany, bezpośrednio lub pośrednio, udział własnościowy w jednostce, którego właściciel jest obowiązany do konsolidacji pełnej lub proporcjonalnej aktywów, zobowiązań, przychodów, kosztów i przepływów pieniężnych jednostki zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości lub zatwierdzonym standardem rachunkowości lub byłby obowiązany do takiej konsolidacji, gdyby sporządzał skonsolidowane sprawozdanie finansowe, przy czym uznaje się, że centrala posiada udziały konsolidujące w swoich stałych zakładach;
- 43) udziałach własnościowych – rozumie się przez to wszelkie udziały w kapitale dające prawa do zysków, kapitału lub rezerw jednostki lub stałego zakładu, przy czym udziały własnościowe w jednostce składowej przypisane do stałego zakładu uznaje się za udziały posiadane przez centralę;
- 44) ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych – rozumie się przez to ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805, z późn. zm.⁵⁾);
- 45) ustawie o rachunkowości – rozumie się przez to ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619 i 1685);
- 46) wartości księgowej netto rzeczowych aktywów trwałych – rozumie się przez to połowę sumy wartości rzeczowych aktywów trwałych określonych w sprawozdaniu finansowym odpowiednio na pierwszy i ostatni dzień roku podatkowego, w szczególności z uwzględnieniem dokonanych odpisów amortyzacyjnych lub zmniejszenia lub utraty ich wartości, przy czym jeżeli dany standard rachunkowości uwzględnia w rzeczowych aktywach trwałych środki pieniężne lub ekwiwalenty tych środków, wartości niematerialne i prawne, lub aktywa finansowe, w celu ustalenia tej wartości księgowej nie uwzględnia się takich składników aktywów;
- 47) właścicieli – rozumie się przez to osobę, która posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udział własnościowy w jednostce składowej;
- 48) zagranicznej jednostce kontrolowanej – rozumie się przez to jednostkę, o której mowa w art. 24a ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, albo podobną jednostkę określoną w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych obowiązujących w jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska;
- 49) zatwierdzonym standardzie rachunkowości – rozumie się przez to właściwe przepisy w zakresie rachunkowości lub inne ogólnie przyjęte zasady rachunkowości, zatwierdzone przez organ dysponujący upoważnieniem prawnym do wydawania, ustanawiania lub przyjmowania standardów rachunkowości dla celów sprawozdawczości finansowej, obowiązujących w jurysdykcji lokalizacji danej jednostki.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 1222, 1572, 1585, 1593 i 1685.

2. Wielkość posiadanych pośrednio udziałów własnościowych lub praw o podobnym charakterze w danej jednostce oblicza się jako iloczyn wielkości takich udziałów lub praw bezpośrednio łączących jednostki uwzględniane przy ustalaniu pośredniego posiadania takich udziałów lub praw. Jeżeli jednostkę uwzględnianą przy ustalaniu pośredniego posiadania udziałów własnościowych lub praw o podobnym charakterze w danej jednostce bezpośrednio łączą takie udziały lub prawa z więcej niż jedną jednostką, sumuje się iloczyny wielkości tych udziałów lub praw posiadanych pośrednio w tej jednostce ustalone odrębnie dla każdego takiego bezpośrednio posiadanego udziału lub prawa.

3. O ile ustawa nie stanowi inaczej, podatki, o których mowa w art. 1 ust. 1, oblicza się w walucie prezentacji skonsolidowanego sprawozdania grupy. Kwoty uwzględniane na potrzeby obliczenia tych podatków, wyrażone w walucie innej niż waluta prezentacji skonsolidowanego sprawozdania grupy, przelicza się na taką walutę zgodnie z metodą właściwą dla akceptowalnego standardu rachunkowości lub zatwierdzonego standardu rachunkowości zastosowanego przy sporządzeniu tego skonsolidowanego sprawozdania grupy, niezależnie od przeliczeń dokonywanych dla celów konsolidacji.

4. Na potrzeby stosowania przepisów ustawy zawierających kwoty określone w euro, kwoty wyrażone w walucie innej niż euro przelicza się na euro według średniego miesięcznego kursu za grudzień roku kalendarzowego bezpośrednio poprzedzającego rozpoczęcie roku podatkowego, wyliczanego na podstawie bieżących kursów średnich na poszczególne dni grudnia ogłaszanych przez Europejski Bank Centralny albo Narodowy Bank Polski, jeżeli Europejski Bank Centralny nie ogłasza kursu dla danej waluty.

5. Przepisy ustawy stosuje się z uwzględnieniem znaczenia pojęć niezdefiniowanych w ustawie, określonego w akceptowalnym standardzie rachunkowości lub zatwierdzonym standardzie rachunkowości stosowanym w celu obliczenia podatków, o których mowa w art. 1 ust. 1.

6. Ilekroć w ustawie są użyte wyrażenia:

- 1) niemal wyłącznie – rozumie się przez to osiągnięcie określonych przychodów w wysokości nie mniejszej niż 90 % ogółu przychodów jednostki za rok podatkowy,
- 2) prawie cały dochód – rozumie się przez to dochód w wysokości nie mniejszej niż 90 % całkowitego dochodu jednostki za rok podatkowy

– chyba że podatnik wykaże, że brak spełnienia przez jednostkę warunków, o których mowa w pkt 1 lub 2, wynika ze szczególnych zdarzeń gospodarczych, w tym z osiągnięcia przez jednostkę za dany rok podatkowy przychodów lub dochodów o szczególnym charakterze.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz jurysdykcji innych niż Rzeczpospolita Polska, które wdrożyły kwalifikowaną zasadę włączenia dochodu do opodatkowania, kwalifikowaną zasadę niedostatecznie opodatkowanych zysków lub kwalifikowany krajowy podatek wyrównawczy lub spełniają wymagania bezpiecznych przystani dla kwalifikowanego krajowego podatku wyrównawczego, uwzględniając właściwe w tym zakresie wytyczne lub dokumenty przyjęte przez Otwarte Ramy do spraw Erozji Podstawy Opodatkowania i Przenoszenia Zysku działające przy OECD.

Art. 3. 1. Przejrzystość podatkowa to cecha polegająca na traktowaniu przychodów, kosztów, dochodów lub strat danej jednostki zgodnie z przepisami danej jurysdykcji jako odpowiednio osiągniętych lub poniesionych przez właścicieli tej jednostki proporcjonalnie do posiadanego przez nich, bezpośrednio lub pośrednio, udziału w tej jednostce.

2. Jednostką pośredniczącą jest jednostka, która jest przejrzysta podatkowo zgodnie z przepisami jurysdykcji jej utworzenia, z wyjątkiem przypadku, gdy taka jednostka jest rezydentem podatkowym innej jurysdykcji, w której podlega opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym.

3. Jednostka pośrednicząca jest:

- 1) jednostką transparentną podatkowo – w zakresie, w jakim jest przejrzysta podatkowo w odniesieniu do danego właściciela zgodnie z przepisami jurysdykcji lokalizacji tego właściciela;
- 2) odwróconą jednostką hybrydową – w zakresie, w jakim nie jest przejrzysta podatkowo w odniesieniu do danego właściciela zgodnie z przepisami jurysdykcji lokalizacji tego właściciela.

4. Jednostką transparentną podatkowo jest również jednostka składowa, która nie jest rezydentem podatkowym w jakiegokolwiek jurysdykcji i nie podlega opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym, kwalifikowanym krajowym podatkiem wyrównawczym lub krajowym podatkiem wyrównawczym w jurysdykcji, w której została utworzona, posiada zarząd lub są spełnione kryteria o podobnym charakterze, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) jest przejrzysta podatkowo zgodnie z przepisami jurysdykcji, w której są zlokalizowani właściciele takiej jednostki;
- 2) nie posiada miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w państwie, w którym została utworzona;
- 3) przychody, koszty, dochody lub straty takiej jednostki nie mogą zostać przypisane do stałego zakładu.

5. Jednostką hybrydową jest jednostka, która:

- 1) nie jest przejrzysta podatkowo zgodnie z przepisami jurysdykcji, w której jest zlokalizowana, oraz
- 2) jest przejrzysta podatkowo zgodnie z przepisami jurysdykcji, w której jest zlokalizowany jej właściciel.

Rozdział 2

Zakres podmiotowy ustawy

Art. 4. 1. Przepisy ustawy stosuje się do jednostek składowych grupy międzynarodowej lub grupy krajowej, jeżeli za co najmniej 2 z 4 lat podatkowych bezpośrednio poprzedzających rok podatkowy osiągnęły minimalny przychód grupowy.

2. Przez minimalny przychód grupowy rozumie się roczny przychód grupy międzynarodowej lub grupy krajowej wykazany w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy, wynoszący co najmniej 750 000 000 euro.

3. Minimalny przychód grupowy ustala się:

- 1) z uwzględnieniem przychodów jednostek wyłączonych;
- 2) z uwzględnieniem korekt dokonanych w celu uniknięcia istotnej różnicy rachunkowej – w przypadku gdy skonsolidowane sprawozdanie grupy zostało sporządzone na podstawie zatwierdzonego standardu rachunkowości innego niż akceptowalny standard rachunkowości;
- 3) na podstawie rocznego skonsolidowanego przychodu wynikającego z hipotetycznego sprawozdania finansowego.

4. W przypadku gdy grupa międzynarodowa lub grupa krajowa istnieje krócej niż 4 lata podatkowe, warunek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli grupa międzynarodowa lub grupa krajowa osiągnęły minimalny przychód grupowy w co najmniej 2 latach podatkowych dotychczasowego okresu funkcjonowania takiej grupy.

5. W przypadku gdy rok podatkowy jest inny niż 12 miesięcy, kwotę, o której mowa w ust. 2, ustala się jako iloczyn liczby miesięcy tego roku podatkowego oraz kwoty 62 500 000 euro.

6. W przypadku połączonej grupy minimalny przychód grupowy ustala się na podstawie rocznego przychodu:

- 1) wykazanego w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym takiej połączonej grupy;
- 2) odpowiadającego sumie rocznych przychodów, ustalanych za rok podatkowy lub lata podatkowe poprzedzające rok, w którym nastąpiło połączenie, wykazanych:
 - a) w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym każdej grupy uczestniczącej w połączeniu – w przypadku, o którym mowa w ust. 8 pkt 1,
 - b) w sprawozdaniu finansowym każdej jednostki uczestniczącej w połączeniu – w przypadku, o którym mowa w ust. 8 pkt 2,
 - c) odpowiednio w sprawozdaniu finansowym oraz skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym każdej jednostki oraz grupy uczestniczących w połączeniu – w przypadku, o którym mowa w ust. 8 pkt 3.

7. W przypadku gdy grupa objęta przepisami ustawy podlega podziałowi na co najmniej dwie podzielone grupy, przepisy ustawy stosuje się do każdej takiej podzielonej grupy, która osiągnęła minimalny przychód grupowy:

- 1) za pierwszy rok podatkowy następujący po podziale grupy, o ile podział grupy skutkuje rozpoczęciem nowego roku podatkowego albo za rok podatkowy, w którym dokonano podziału grupy, o ile podział grupy nie skutkuje rozpoczęciem takiego nowego roku podatkowego, lub
- 2) w co najmniej 2 z 4 lat podatkowych, licząc od pierwszego roku podatkowego, o którym mowa w pkt 1.

8. Przez połączoną grupę rozumie się grupę powstałą w ramach porozumienia, w którego wyniku:

- 1) wszystkie lub prawie wszystkie jednostki co najmniej dwóch grup stają się jednostkami jednej grupy;
- 2) co najmniej dwie jednostki nienależące do jakiegokolwiek grupy stają się jednostkami jednej nowej grupy;
- 3) jednostka nienależąca do jakiegokolwiek grupy staje się jednostką istniejącej grupy.

9. Przez podzieloną grupę rozumie się grupę powstałą w ramach porozumienia, w którego wyniku jednostki jednej grupy stają się jednostkami co najmniej dwóch grup, niepodlegającymi konsolidacji dokonywanej przez tę samą jednostkę dominującą najwyższego szczebla.

10. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1–9, dla danej grupy międzynarodowej lub grupy krajowej ustalają podatnicy globalnego podatku wyrównawczego, krajowego podatku wyrównawczego i podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków.

Art. 5. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do jednostek wyłączonych, chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. Przez jednostki wyłączone rozumie się:

- 1) jednostki rządowe;
- 2) organizacje międzynarodowe;
- 3) organizacje nienastawione na zysk;
- 4) fundusze emerytalne;
- 5) fundusze inwestycyjne będące jednostkami dominującymi najwyższego szczebla;
- 6) jednostki inwestujące w nieruchomości, jeżeli są jednostkami dominującymi najwyższego szczebla;
- 7) jednostki, w których co najmniej 95 % nominalnej wartości ich udziałów lub praw o podobnym charakterze, a w przypadku udziałów lub praw nieposiadających nominalnej wartości – emisyjnej wartości takich udziałów lub praw, należy do jednostek, o których mowa w pkt 1–6, z wyjątkiem jednostek świadczących usługi emerytalne, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednej lub kilku jednostek wyłączonych, jeżeli:
 - a) prowadzą działalność polegającą wyłącznie lub niemal wyłącznie na utrzymywaniu aktywów, w tym na zarządzaniu takimi aktywami, lub inwestowaniu w tym środków pochodzących z pożyczek lub kredytów, na rzecz jednostek, o których mowa w pkt 1–6, lub
 - b) prowadzą wyłącznie działalność pomocniczą w stosunku do działalności prowadzonej przez jednostki, o których mowa w pkt 1–6, lub
 - c) prowadzą wyłącznie lub niemal wyłącznie działalność wymienioną w lit. a lub b;
- 8) jednostki, w których co najmniej 85 % nominalnej wartości ich udziałów lub praw o podobnym charakterze, a w przypadku udziałów lub praw nieposiadających nominalnej wartości – emisyjnej wartości takich udziałów lub praw, należy do jednostek, o których mowa w pkt 1–6, z wyjątkiem jednostek świadczących usługi emerytalne, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednej lub kilku jednostek wyłączonych, jeżeli ich prawie cały dochód pochodzi z dywidend wyłączonych, o których mowa w art. 43, lub z wyłączonych zysków (strat) kapitałowych, o których mowa w art. 44.

3. Przez jednostki rządowe rozumie się jednostki, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) wchodzi w skład administracji państwowej lub samorządowej lub są w całości jej własnością;
- 2) nie prowadzą działalności gospodarczej oraz zostały utworzone głównie w celu:
 - a) realizacji zadań publicznych właściwych dla administracji państwowej lub samorządowej lub
 - b) gospodarowania nabytym lub powierzonym mieniem państwowym lub samorządowym, w tym przez inwestowanie z wykorzystaniem tego mienia lub zbycie składników tego mienia;
- 3) są odpowiedzialne za czynności podejmowane w ramach swojej działalności przed właściwymi organami administracji państwowej lub samorządowej oraz corocznie przekazują tym organom sprawozdanie z takiej działalności;
- 4) prawo do ich mienia w przypadku likwidacji, rozwiązania lub innej formy utraty ich bytu prawnego oraz prawo do zysku lub nadwyżki środków, o ile podlegają one dystrybucji, przysługuje w całości jednostkom administracji państwowej lub samorządowej.

4. Przez organizacje międzynarodowe rozumie się organizacje międzyrządowe, w tym ponadnarodowe, agencje lub instytucje będące w całości własnością, w jakiegokolwiek formie, takich organizacji, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) w ich skład wchodzi głównie jurysdykcje;
- 2) zawarły z jurysdykcją, w której posiadają siedzibę, porozumienie w sprawie siedziby lub porozumienie o podobnym charakterze, w szczególności porozumienie uprawniające ich jednostkę organizacyjną lub biuro regionalne do korzystania z określonych przywilejów i immunitetów;
- 3) przepisy prawa lub przepisy wewnętrzne tych organizacji uniemożliwiają przeznaczenie ich zysku osobom innym niż te organizacje lub jednostki rządowe.

5. Przez organizacje nienastawione na zysk rozumie się jednostki, które spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) prowadzą działalność na terytorium jurysdykcji ich utworzenia i zarządu oraz:
 - a) zostały utworzone wyłącznie do celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych, edukacyjnych, zdrowia publicznego, ochrony praw człowieka, ochrony zwierząt, ochrony środowiska lub innych podobnych celów lub
 - b) działają jako:
 - organizacje zrzeszające zawody, w tym samorządy zawodowe,
 - organizacje przedsiębiorców, w tym ligi przedsiębiorców, izby gospodarcze lub handlowe,
 - organizacje pracy, w tym związki zawodowe,
 - organizacje rolników lub ogrodników, w tym izby rolnicze,
 - organizacje obywatelskie,
 - organizacje prowadzone wyłącznie w celu promowania dobrobytu społecznego;
- 2) prawie cały dochód z ich działalności jest zwolniony z podatku dochodowego;
- 3) nie posiadają udziałowców, członków lub innych uczestników o podobnym charakterze, którzy są właścicielami lub beneficjentami ich dochodu lub majątku;
- 4) dochód lub majątek tych jednostek nie może zostać dystrybuowany, przekazany ani przypisany, w jakiegokolwiek formie, na rzecz osoby innej niż jednostka prowadząca działalność charytatywną, w sposób inny niż:
 - a) w związku z prowadzeniem przez jednostkę działalności charytatywnej,
 - b) jako zapłata godziwego wynagrodzenia za wykonane usługi lub z tytułu korzystania z majątku lub kapitału,
 - c) jako zapłata odzwierciedlająca wartość rynkową nabytego przez te jednostki majątku;
- 5) nie prowadzą działalności gospodarczej, która nie jest bezpośrednio związana z celami, w jakich zostały utworzone;
- 6) w przypadku rozwiązania lub innej formy utraty ich bytu prawnego, prawo do ich majątku lub przekazanie tego majątku przysługuje lub następuje na rzecz administracji państwowej lub samorządowej jurysdykcji utworzenia i zarządu tej organizacji lub na rzecz innej organizacji nienastawionej na zysk.

6. Przez fundusze emerytalne rozumie się:

- 1) jednostki, które zostały utworzone i działają wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu zarządzania, administrowania lub dostarczania świadczeń emerytalnych i świadczeń uzupełniających lub związanych ze świadczeniami emerytalnymi na rzecz osób fizycznych, jeżeli:
 - a) jednostki takie są uregulowane w takim charakterze przez jurysdykcję ich siedziby lub jedną z jej jednostek terytorialnych lub władz lokalnych lub
 - b) te świadczenia są zabezpieczone lub w inny sposób chronione na mocy przepisów jurysdykcji siedziby tych jednostek i finansowane z puli aktywów posiadanych w ramach porozumienia powierniczego lub przez powiernika w celu zabezpieczenia wykonania odpowiednich świadczeń w przypadku niewypłacalności grupy;
- 2) jednostki świadczące usługi emerytalne.

7. Przez jednostki świadczące usługi emerytalne rozumie się jednostki, które zostały utworzone i działają wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu:

- 1) inwestowania środków finansowych na rzecz funduszy emerytalnych, o których mowa w ust. 6 pkt 1, lub
- 2) prowadzenia działalności pomocniczej w stosunku do działalności, o której mowa w ust. 6 pkt 1, w przypadku gdy jednostka świadcząca takie usługi wchodzi w skład tej samej grupy co jednostki prowadzące taką działalność.

8. Centralę oraz jej wszystkie stałe zakłady uznaje się za jednostki wyłączone, jeżeli zarówno centrala, jak i jej wszystkie stałe zakłady spełniają warunki, o których mowa w ust. 2–7. W przypadku gdy centrala lub co najmniej jej jeden stały zakład nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 2–7, zarówno centrala, jak i jej wszystkie stałe zakłady nie są jednostkami wyłączonymi.

9. Na potrzeby stosowania przepisu ust. 2 pkt 7 lit. b za jednostkę prowadzącą działalność pomocniczą do działalności prowadzonej przez organizację nienastawioną na zysk uznaje się również jednostkę, w której wszystkie udziały własnościowe posiada bezpośrednio lub pośrednio taka organizacja, jeżeli wykazany w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok podatkowy przychód grupy, do której należy ta jednostka oraz ta organizacja, pomniejszony o przychód osiągnięty przez tę organizację i jednostki wyłączone, o których mowa w ust. 2 pkt 7 lit. a lub pkt 8, nie przekroczył niższej z kwot:

- 1) 750 000 000 euro albo
- 2) wartości odpowiadającej 25 % przychodu osiągniętego przez tę grupę.

10. Na podstawie wyboru dokonanego zgodnie z art. 137 jednostek, o których mowa w ust. 2 pkt 7 lub 8, nie uznaje się za jednostki wyłączone.

Art. 6. 1. Globalnego podatku wyrównawczego i podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków nie oblicza się w przypadku grupy krajowej.

2. Przy obliczeniu globalnego podatku wyrównawczego nie uwzględnia się jednostki lub jednostki składowej grupy międzynarodowej będących podatnikami krajowego podatku wyrównawczego.

Rozdział 3

Lokalizacja jednostki oraz stałego zakładu

Art. 7. 1. Jednostka inna niż jednostka pośrednicząca jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której jest uznawana za rezydenta podatkowego zgodnie z przepisami wewnętrznymi danej jurysdykcji na podstawie miejsca jej zarządu, utworzenia lub innego kryterium o podobnym charakterze, przy czym rezydentem podatkowym Rzeczypospolitej Polskiej jest jednostka, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

2. Uznaje się, że:

- 1) jednostka, której lokalizacji nie można ustalić na podstawie ust. 1,
- 2) jednostka pośrednicząca będąca:
 - a) jednostką dominującą najwyższego szczebla lub
 - b) jednostką dominującą, która jest podatnikiem globalnego podatku wyrównawczego albo jednostką obowiązującą do stosowania kwalifikowanej zasady włączenia dochodu do opodatkowania

– są zlokalizowane w jurysdykcji, w której zostały utworzone.

3. Uznaje się, że:

- 1) jednostka pośrednicząca inna niż jednostka określona w ust. 2 pkt 2,
- 2) stały zakład, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 40 lit. d

– nie są zlokalizowane w jakiegokolwiek jurysdykcji.

4. Stałe zakłady, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 40 lit. a–c, są zlokalizowane w jurysdykcjach określonych zgodnie z tym przepisem.

Art. 8. 1. Jeżeli jednostka składowa inna niż stały zakład jest zlokalizowana na podstawie art. 7 w dwóch jurysdykcjach, między którymi:

- 1) obowiązuje umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania – uznaje się, że ta jednostka jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której jest rezydentem podatkowym zgodnie z taką umową;
- 2) nie obowiązuje umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania – uznaje się, że ta jednostka jest zlokalizowana w tej jurysdykcji, w której:
 - a) kwota jej podatków kwalifikowanych należnych do zapłaty za dany rok podatkowy jest wyższa, przy czym przy obliczeniu kwoty podatków kwalifikowanych nie uwzględnia się kwoty podatków zapłaconych na podstawie przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych,
 - b) przysługuje jej wyższa kwota obniżenia z tytułu substratu majątkowo-osobowego – w przypadku gdy kwota podatków kwalifikowanych należnych do zapłaty w tych jurysdykcjach wynosi zero lub jest taka sama.

2. W przypadku gdy nie można ustalić lokalizacji jednostki składowej zgodnie z ust. 1 pkt 2 lit. b, uznaje się, że taka jednostka:

- 1) jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której została utworzona – w przypadku jednostek dominujących najwyższego szczebla;
- 2) nie jest zlokalizowana w jakiegokolwiek jurysdykcji – w przypadku jednostek składowych niebędących jednostkami dominującymi najwyższego szczebla.

3. Przepisy ust. 1 pkt 2 i ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy:

- 1) jednostka składowa jest rezydentem podatkowym w obu jurysdykcjach będących stroną umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania i z tego względu nie może skorzystać z metod zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu na podstawie tej umowy, lub
- 2) umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania wymaga zawarcia porozumienia między właściwymi organami w sprawie ustalenia rezydencji podatkowej jednostki składowej, a to porozumienie nie zostało zawarte do końca 15. miesiąca po zakończeniu roku podatkowego, którego to porozumienie dotyczy.

4. Jeżeli jednostka dominująca jest zlokalizowana zgodnie z art. 7 w dwóch jurysdykcjach i zgodnie z ust. 1–3 uznaje się ją za zlokalizowaną w jednej z tych jurysdykcji, w której nie podlega kwalifikowanej zasadzie włączenia dochodu do opodatkowania, to druga z tych jurysdykcji ma prawo do stosowania tej zasady względem tej jednostki, chyba że jest to niezgodne z właściwą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania.

5. Jeżeli kwoty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczące poszczególnych jurysdykcji, są wyrażone w różnych walutach, przepis art. 2 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 9. Jeżeli jednostka składowa przeniosła lokalizację w trakcie roku podatkowego do innej jurysdykcji, uznaje się, że jest ona zlokalizowana w tej jurysdykcji, w której była zlokalizowana w pierwszym dniu tego roku podatkowego.

DZIAŁ II

Globalny podatek wyrównawczy

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 10. 1. Podatnikiem globalnego podatku wyrównawczego jest zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) jednostka dominująca najwyższego szczebla grupy międzynarodowej;
- 2) jednostka dominująca niższego szczebla, w której udział konsolidujący posiada, bezpośrednio lub pośrednio, jednostka dominująca najwyższego szczebla będąca jednostką wyłączoną lub jednostką składową niepodlegającą kwalifikowanej zasadzie włączenia dochodu do opodatkowania w jurysdykcji, w której jest zlokalizowana;
- 3) jednostka dominująca w częściowym posiadaniu, w której jednostka dominująca najwyższego szczebla posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udział konsolidujący.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do jednostek dominujących niższego szczebla, w których udział konsolidujący, bezpośrednio lub pośrednio, posiada inna jednostka dominująca niższego szczebla niebędąca jednostką wyłączoną, zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub podlegająca kwalifikowanej zasadzie włączenia dochodu do opodatkowania w jurysdykcji, w której jest zlokalizowana.

3. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do jednostki dominującej w częściowym posiadaniu, której wszystkie udziały własnościowe, bezpośrednio lub pośrednio, posiada inna jednostka dominująca w częściowym posiadaniu niebędąca jednostką wyłączoną, zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub podlegająca kwalifikowanej zasadzie włączenia dochodu do opodatkowania w jurysdykcji, w której jest zlokalizowana.

4. W przypadku gdy co najmniej dwie jednostki, o których mowa w ust. 1, wchodzące w skład tej samej grupy spełniają warunki uznania za podatnika globalnego podatku wyrównawczego, podatnikami globalnego podatku wyrównawczego są wszystkie te jednostki.

Art. 11. 1. Podatnik ustala, czy jednostki składowe, w których posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udziały własnościowe, stanowią nisko opodatkowane jednostki składowe.

2. Przez nisko opodatkowaną jednostkę składową rozumie się:

- 1) jednostkę składową zlokalizowaną w jurysdykcji o niskim poziomie opodatkowania;
- 2) bezpieczną jednostkę składową, która osiągnęła kwalifikowany dochód za rok podatkowy i jej efektywna stawka podatkowa jest niższa od minimalnej stawki podatkowej;
- 3) jednostkę składową, której w danym roku podatkowym przydzielono dodatkowy podatek wyrównawczy.

3. Jurysdykcją o niskim poziomie opodatkowania jest jurysdykcja, w której grupa osiągnęła za rok podatkowy jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto oraz efektywna stawka podatkowa obliczona dla tej grupy jest niższa od minimalnej stawki podatkowej.

4. Efektywną stawkę podatkową stanowi stawka procentowa obliczona według wzoru:

$$\frac{\text{suma skorygowanych podatków kwalifikowanych jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji}}{\text{jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto}} \cdot 100 \%$$

5. Jurysdykcyjny kwalifikowany dochód (stratę) netto stanowi różnica między kwalifikowanym dochodem wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji a kwalifikowaną stratą wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji.

6. W celu ustalenia, czy jednostka jest nisko opodatkowaną jednostką składową, podatnik oblicza za rok podatkowy dla każdej:

- 1) jednostki składowej, w której podatnik, bezpośrednio lub pośrednio, posiada udział własnościowy:
 - a) kwalifikowany dochód (stratę),
 - b) skorygowane podatki kwalifikowane;
- 2) jurysdykcji, w której jest zlokalizowana co najmniej jedna jednostka składowa, o której mowa w pkt 1:
 - a) jurysdykcyjny kwalifikowany dochód (stratę) netto,
 - b) efektywną stawkę podatkową.

7. W przypadku bezpiecznych jednostek składowych lub innych jednostek o szczególnym charakterze, o których mowa w rozdziale 2, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się z uwzględnieniem przepisów szczególnych dotyczących takich jednostek, w tym przepisów rozdziału 2.

Art. 12. 1. Podatnik oblicza globalny podatek wyrównawczy z tytułu udziałów własnościowych, które posiada, bezpośrednio lub pośrednio, w nisko opodatkowanych jednostkach składowych.

2. W celu obliczenia globalnego podatku wyrównawczego podatnik jest obowiązany obliczyć za rok podatkowy:

- 1) jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy;
- 2) jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy przypadający na nisko opodatkowaną jednostkę składową (jednostkowy globalny podatek wyrównawczy);
- 3) jednostkowy globalny podatek wyrównawczy przypadający na podatnika (udziałowy globalny podatek wyrównawczy).

3. Globalny podatek wyrównawczy stanowi sumę kwot udziałowych globalnych podatków wyrównawczych.

Art. 13. 1. Jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy oblicza się według wzoru:

$$(\text{indywidualna stawka podatkowa} \cdot \text{nadwyżka zysku}) + \text{dodatkowy podatek wyrównawczy} - \text{kwalifikowany krajowy podatek wyrównawczy w części wymagalnej do zapłaty},$$

gdzie:

- 1) indywidualną stawkę podatkową stanowi różnica między minimalną stawką podatkową a efektywną stawką podatkową;
- 2) nadwyżkę zysku stanowi różnica między jurysdykcyjnym kwalifikowanym dochodem netto a substratem majątkowo-osobowym.

2. Kwalifikowany krajowy podatek wyrównawczy w części wymagalnej do zapłaty oznacza taką kwotę kwalifikowanego krajowego podatku wyrównawczego, która nie jest przedmiotem sporu sądowego lub administracyjnego opartego na zarzutach niezgodności z:

- 1) porządkiem konstytucyjnym lub ustawowym jurysdykcji, w której obowiązuje ten kwalifikowany krajowy podatek wyrównawczy;
- 2) międzynarodowymi porozumieniami inwestycyjnymi, w szczególności z umowami w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji;
- 3) indywidualnymi decyzjami administracyjnymi przyznającymi zwolnienie dochodu z opodatkowania, w całości albo części, lub pomniejszenie podatku, w całości albo części, lub z innymi porozumieniami albo decyzjami o podobnym charakterze.

3. Jeżeli w okresie 4 lat od zakończenia roku podatkowego nie został zapłacony kwalifikowany krajowy podatek wyrównawczy za ten rok podatkowy, podatnik:

- 1) ponownie oblicza jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy za ten rok podatkowy, przy czym nie pomniejsza tego podatku o ten kwalifikowany krajowy podatek wyrównawczy;
- 2) oblicza dodatkowy podatek wyrównawczy.

4. Kwalifikowany krajowy podatek wyrównawczy podlega odliczeniu do wysokości obliczonego jurysdykcyjnego globalnego podatku wyrównawczego.

Art. 14. Jednostkowy globalny podatek wyrównawczy oblicza się według wzoru:

$$\frac{\text{jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy} \cdot \text{kwalifikowany dochód nisko opodatkowanej jednostki składowej zlokalizowanej w danej jurysdykcji}}{\text{suma kwalifikowanego dochodu wszystkich nisko opodatkowanych jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji}}$$

Art. 15. 1. Udziałowy globalny podatek wyrównawczy oblicza się, mnożąc jednostkowy globalny podatek wyrównawczy przez udział procentowy jednostki dominującej.

2. Udział procentowy jednostki dominującej stanowi kwota wyrażona w procentach obliczoną według wzoru:

$$\frac{\text{kwalifikowany dochód nisko opodatkowanej jednostki składowej} - \text{kwalifikowany dochód nisko opodatkowanej jednostki składowej, który można przypisać udziałom własnościowym posiadanych przez właścicieli innych niż jednostka dominująca}}{\text{kwalifikowany dochód nisko opodatkowanej jednostki składowej}} \cdot 100 \%$$

3. Kwalifikowany dochód nisko opodatkowanej jednostki składowej, który można przypisać udziałom własnościowym posiadanych przez innych właścicieli niż jednostka dominująca, jest kwotą, którą można by przypisać takim właścicielom przy założeniu, że:

- 1) zysk netto nisko opodatkowanej jednostki składowej byłby równy kwalifikowanemu dochodowi takiej jednostki;
- 2) jednostka dominująca sporządziłaby hipotetyczne sprawozdanie finansowe zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości;
- 3) jednostka dominująca posiadałaby udział konsolidujący w nisko opodatkowanej jednostce składowej w taki sposób, że wszystkie przychody i koszty nisko opodatkowanej jednostki składowej podlegałyby, w hipotetycznym sprawozdaniu finansowym, konsolidacji pełnej z przychodami i kosztami tej jednostki dominującej;
- 4) cały kwalifikowany dochód nisko opodatkowanej jednostki składowej zostałby przypisany do transakcji z osobami, które nie są jednostkami składowymi grupy międzynarodowej;
- 5) wszystkie udziały własnościowe, które nie są, bezpośrednio ani pośrednio, w posiadaniu jednostki dominującej, należałyby do właścicieli innych niż jednostki składowe grupy międzynarodowej.

4. Jeżeli jednostka dominująca najwyższego szczebla posiada udział własnościowy w jednostce dominującej niższego szczebla lub jednostce dominującej w częściowym posiadaniu, w wyniku czego co najmniej dwie jednostki są podatnikami globalnego podatku wyrównawczego w odniesieniu do tej samej nisko opodatkowanej jednostki składowej, to udziałowy globalny podatek wyrównawczy jednostki dominującej najwyższego szczebla pomniejsza się o kwotę udziałowego globalnego podatku wyrównawczego jednostki dominującej niższego szczebla lub jednostki dominującej w częściowym posiadaniu w odniesieniu do tej nisko opodatkowanej jednostki składowej. Pomniejszenia, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dokonuje się o kwotę nieprzekraczającą udziałowego globalnego podatku wyrównawczego jednostki dominującej najwyższego szczebla, a niewykorzystana część nie podlega zwrotowi na rzecz tej jednostki w kolejnych latach podatkowych.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do jednostki dominującej, która nie jest jednostką dominującą najwyższego szczebla i posiada udział własnościowy w jednostce dominującej niższego szczebla lub jednostce dominującej w częściowym posiadaniu.

6. Jeżeli jednostka dominująca niższego szczebla lub jednostka dominująca w częściowym posiadaniu, o których mowa w ust. 4 i 5, są zlokalizowane w jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska, pomniejszenia, o którym mowa w ust. 4, dokonuje się odpowiednio o kwotę kwalifikowanego globalnego podatku wyrównawczego należnego od takiej jednostki zgodnie z przepisami jurysdykcji, w której jest zlokalizowana, w odniesieniu do danej nisko opodatkowanej jednostki składowej, przy czym przepis ust. 4 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Art. 16. 1. W przypadku dokonania korekt wpływających na wysokość efektywnej stawki podatkowej obliczonej dla danej jurysdykcji za poprzedni rok podatkowy lub poprzednie lata podatkowe (lata korygowane) podatnik ponownie oblicza w odniesieniu do tej jurysdykcji jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy za te lata korygowane.

2. Dodatkowy podatek wyrównawczy za rok podatkowy stanowi suma nadwyżek jurysdykcyjnego globalnego podatku wyrównawczego obliczonego ponownie zgodnie z ust. 1 ponad jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy za lata korygowane.

3. Jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy za lata korygowane oblicza się ponownie, w szczególności w przypadku:

- 1) braku zapłaty w okresie 4 lat podatkowych od zakończenia roku podatkowego kwalifikowanego krajowego podatku wyrównawczego zgodnie z art. 13 ust. 3;
- 2) korekty księgowego dochodu (straty) netto wynikającej z dokonania wyboru, o którym mowa w art. 59 ust. 1, lub korekty podatków kwalifikowanych, o której mowa w art. 79 ust. 1 pkt 4;
- 3) pomniejszenia całkowitej korekty podatku odroczonego zgodnie z art. 88 ust. 1 pkt 2;
- 4) ponownego ujęcia rezerwy z tytułu podatku odroczonego zgodnie z art. 89;
- 5) obniżenia podatków kwalifikowanych zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2;
- 6) braku zapłaty w ciągu 3 lat podatkowych od zakończenia roku podatkowego podatku dochodowego w części bieżącej zgodnie z art. 96 ust. 3;
- 7) obniżenia krajowej stawki podatkowej poniżej minimalnej stawki podatkowej zgodnie z art. 97 ust. 1 pkt 1;
- 8) korekty wynikającej z nierozliczonego salda podatku od hipotetycznej wypłaty zysku zgodnie z art. 117 ust. 5.

4. Do dodatkowego podatku wyrównawczego za rok podatkowy, o którym mowa w ust. 2, dolicza się dodatkowy podatek wyrównawczy obliczony zgodnie z art. 98.

Art. 17. 1. W przypadku gdy w roku podatkowym w danej jurysdykcji powstanie dodatkowy podatek wyrównawczy i w tej jurysdykcji nie został osiągnięty jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto, przepisy art. 14 i art. 15 stosuje się odpowiednio, przy czym w celu obliczenia:

- 1) jednostkowego globalnego podatku wyrównawczego przyjmuje się, że jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy jest równy kwocie dodatkowego podatku wyrównawczego, a kwalifikowany dochód każdej jednostki składowej jest równy sumie kwalifikowanych dochodów tej jednostki za lata korygowane;
- 2) udziału procentowego jednostki dominującej przyjmuje się, że kwalifikowany dochód każdej jednostki składowej jest równy ilorazowi kwoty jednostkowego globalnego podatku wyrównawczego dla tej jednostki składowej, obliczonego zgodnie z pkt 1, oraz minimalnej stawki podatkowej.

2. W przypadku gdy zgodnie z art. 98 w roku podatkowym w danej jurysdykcji powstanie dodatkowy podatek wyrównawczy:

- 1) przepisu art. 14 nie stosuje się, a jednostkowy globalny podatek wyrównawczy każdej zlokalizowanej w tej jurysdykcji jednostki składowej, która wykazuje kwotę ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych mniejszych od iloczynu kwalifikowanego dochodu (straty) tych jednostek oraz minimalnej stawki podatkowej, oblicza się według wzoru:

kwalifikowany dochód (strata) · minimalna stawka podatkowa – skorygowane podatki kwalifikowane;

- 2) udziałowy globalny podatek wyrównawczy oblicza się zgodnie z ust. 1 pkt 2.

Rozdział 2

Jednostki o szczególnym charakterze

Art. 18. Do jednostek, o których mowa w art. 19–23, przepisy rozdziału 1 stosuje się z uwzględnieniem przepisów szczególnych dotyczących tych jednostek.

Art. 19. 1. W przypadku jednostki inwestycyjnej albo ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej efektywną stawkę podatkową oraz jurysdykcyjny kwalifikowany dochód (stratę) netto ustala się łącznie dla wszystkich odpowiednio jednostek inwestycyjnych albo ubezpieczeniowych jednostek inwestycyjnych zlokalizowanych w danej jurysdykcji oraz odrębnie od innych jednostek składowych zlokalizowanych w tej jurysdykcji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do jednostki inwestycyjnej i ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej:

- 1) będących jednostkami transparentnymi podatkowo lub
- 2) dla których dokonano wyboru, o którym mowa w art. 118 ust. 1 albo art. 119 ust. 1.

3. Efektywna stawka podatkowa obliczana dla jednej jednostki inwestycyjnej albo ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej jest równa ilorazowi skorygowanych podatków kwalifikowanych tej jednostki oraz udziału grupy w kwalifikowanym dochodzie (stracie) tej jednostki. Jeżeli w danej jurysdykcji jest zlokalizowana więcej niż jedna taka jednostka, efektywną stawkę podatkową oblicza się łącznie w odniesieniu do wszystkich odpowiednio jednostek inwestycyjnych albo ubezpieczeniowych jednostek inwestycyjnych zlokalizowanych w tej jurysdykcji, przez uwzględnienie łącznych skorygowanych podatków kwalifikowanych tych jednostek oraz łącznego udziału grupy w kwalifikowanym dochodzie (stracie) tych jednostek.

4. Skorygowane podatki kwalifikowane jednostki inwestycyjnej albo ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej stanowią skorygowane podatki kwalifikowane przypadające na udział grupy w kwalifikowanym dochodzie (stracie) danej jednostki oraz podatki kwalifikowane przydzielone tej jednostce zgodnie z art. 93.

5. Udział grupy w kwalifikowanym dochodzie (stracie) jednostki inwestycyjnej albo ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej ustala się na podstawie udziału procentowego, o którym mowa w art. 15 ust. 2, z uwzględnieniem wyłącznie udziałów własnościowych, w odniesieniu do których nie dokonano wyboru zgodnie z art. 118 ust. 1 albo art. 119 ust. 1, przypadających na jednostki składowe tej grupy.

Art. 20. 1. W celu obliczenia jurysdykcyjnego globalnego podatku wyrównawczego, zgodnie z art. 13, dla jednej nisko opodatkowanej jednostki inwestycyjnej albo ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej uwzględnia się kwotę równą iloczynowi indywidualnej stawki podatkowej obliczonej dla tej jednostki oraz kwoty równej różnicy między przypadającym na grupę udziałem w kwalifikowanym dochodzie tej jednostki, obliczonym zgodnie z art. 19 ust. 5 a substratem majątkowo-osobowym tej jednostki obliczonym zgodnie z ust. 2. Jeżeli w danej jurysdykcji jest zlokalizowana więcej niż jedna taka jednostka w odniesieniu odpowiednio do jednostki inwestycyjnej albo ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej, uwzględnia się przypadający na grupę łączny udział w kwalifikowanym dochodzie (stracie) tych jednostek oraz sumuje się odpowiednio substrat majątkowo-osobowy przypadający na te jednostki.

2. Jednostki inwestycyjne i ubezpieczeniowe jednostki inwestycyjne ustalają obniżenie z tytułu substratu majątkowo-osobowego zgodnie z art. 101, uwzględniając kwotę kwalifikowanych kosztów wynagrodzeń kwalifikowanych pracowników i kwotę kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych dla tych jednostek.

3. Jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy obliczony dla jednostek inwestycyjnych albo ubezpieczeniowych jednostek inwestycyjnych, zgodnie z art. 13 i przepisami niniejszego rozdziału, pomniejsza się o kwalifikowany krajowy podatek wyrównawczy w części wymagalnej do zapłaty w rozumieniu art. 13 ust. 2 obliczony odrębnie dla tych jednostek zgodnie z przepisami jurysdykcji ich lokalizacji.

Art. 21. W przypadku bepaństwowej jednostki składowej:

- 1) efektywną stawkę podatkową oraz
 - 2) jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy, w tym obniżenie z tytułu substratu majątkowo-osobowego
- oblicza się za każdy rok podatkowy odrębnie od innych jednostek składowych, w tym innych bepaństwowych jednostek składowych.

Art. 22. 1. W przypadku gdy jednostka dominująca posiada, bezpośrednio lub pośrednio, udziały własnościowe w joint venture lub jednostce zależnej joint venture, oblicza dla tych jednostek podatek wyrównawczy grupy joint venture.

2. Podatek wyrównawczy grupy joint venture oblicza się jak globalny podatek wyrównawczy zgodnie z przepisami rozdziału 1, przy czym:

- 1) jednostkę joint venture oraz jednostki zależne tej jednostki joint venture traktuje się tak, jakby jednostki te były jednostkami składowymi odrębnej grupy, a jednostka joint venture była jednostką dominującą najwyższego szczebla tej grupy;
- 2) jednostka dominująca, o której mowa w ust. 1, oblicza udziałowy globalny podatek wyrównawczy zgodnie z pkt 1 oraz art. 15, z uwzględnieniem jej udziału procentowego w jednostkowym globalnym podatku wyrównawczym poszczególnych jednostek grupy joint venture, obliczonym zgodnie z pkt 1 oraz art. 15 ust. 2.

3. Podatek wyrównawczy grupy joint venture stanowi suma kwot udziałowego globalnego podatku wyrównawczego jednostki dominującej najwyższego szczebla ustalonych zgodnie z ust. 2.

4. Podatek wyrównawczy grupy joint venture pomniejsza się o sumę kwot udziałowych globalnych podatków wyrównawczych obliczonych zgodnie z ust. 2, należnych od każdej jednostki dominującej, która jest podatnikiem lub podlega kwalifikowanej zasadzie włączenia dochodu do opodatkowania, w odniesieniu do jednostek tej grupy joint venture. Jeżeli kwota obliczona zgodnie ze zdaniem pierwszym jest wyższa od zera, kwota ta powiększa całkowity podatek wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o którym mowa w art. 35 ust. 1.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy jednostka joint venture nie posiada jednostki zależnej joint venture.

Art. 23. 1. W przypadku gdy co najmniej dwie jednostki tworzące podgrupę mniejszościową są zlokalizowane w tej samej jurysdykcji, efektywną stawkę podatkową oraz jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy w odniesieniu do tej podgrupy mniejszościowej ustala się odrębnie od pozostałych jednostek grupy zlokalizowanych w tej jurysdykcji.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, skorygowane podatki kwalifikowane oraz kwalifikowany dochód (strata) obliczone dla jednostek podgrupy mniejszościowej są wyłączone z ustalania efektywnej stawki podatkowej oraz odpowiednio z jurysdykcyjnego kwalifikowanego dochodu (straty) netto pozostałych jednostek składowych grupy.

3. W przypadku mniejszościowej jednostki składowej niebędącej jednostką podgrupy mniejszościowej:

- 1) efektywną stawkę podatkową i jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy oblicza się oddzielnie dla każdej takiej jednostki;
- 2) skorygowane podatki kwalifikowane oraz kwalifikowany dochód (strata) obliczone dla takiej jednostki są wyłączone z ustalania efektywnej stawki podatkowej grupy oraz odpowiednio z jurysdykcyjnego kwalifikowanego dochodu (straty) netto obliczanego dla tej jurysdykcji i tej grupy.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do mniejszościowej jednostki składowej, która jest jednostką inwestycyjną lub ubezpieczeniową jednostką inwestycyjną.

DZIAŁ III

Krajowy podatek wyrównawczy

Art. 24. Podatnikiem krajowego podatku wyrównawczego jest:

- 1) zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) jednostka składowa grupy międzynarodowej lub grupy krajowej, w tym jednostka pośrednicząca, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2,
 - b) jednostka joint venture oraz jednostka zależna joint venture;
- 2) bezpieczeństwa jednostka składowa będąca:
 - a) jednostką pośredniczącą, o której mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1, jeżeli taka jednostka została utworzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) stałym zakładem, jeżeli działalność takiego zakładu jest prowadzona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ten zakład podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych.

Art. 25. 1. Krajowy podatek wyrównawczy oblicza podatnik będący nisko opodatkowaną jednostką składową.

2. Podatnik jest nisko opodatkowaną jednostką składową, jeżeli:

- 1) Rzeczpospolita Polska jest jurysdykcją o niskim poziomie opodatkowania dla grupy, w której podatnik jest jednostką składową – w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 24 pkt 1;
- 2) podatnik osiągnął kwalifikowany dochód za rok podatkowy i efektywna stawka podatkowa obliczona dla tego podatnika jest niższa od minimalnej stawki podatkowej – w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 24 pkt 2;
- 3) podatnikowi przydzielono w danym roku podatkowym dodatkowy podatek wyrównawczy.

3. Rzeczpospolita Polska jest jurysdykcją o niskim poziomie opodatkowania, jeżeli w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej grupa osiągnęła za rok podatkowy jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto oraz efektywna stawka podatkowa jest niższa od minimalnej stawki podatkowej.

4. W celu ustalenia, czy Rzeczpospolita Polska jest dla danej grupy jurysdykcją o niskim poziomie opodatkowania, oblicza się za rok podatkowy:

- 1) dla każdego podatnika kwalifikowany dochód (stratę) i skorygowane podatki kwalifikowane, z zastrzeżeniem art. 29 i art. 30;
- 2) jurysdykcyjny kwalifikowany dochód (stratę) netto oraz efektywną stawkę podatkową tej grupy dla Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 26. Jeżeli Rzeczpospolita Polska jest jurysdykcją o niskim poziomie opodatkowania, oblicza się jurysdykcyjny krajowy podatek wyrównawczy za rok podatkowy według wzoru:

$$(\text{indywidualna stawka podatkowa} \cdot \text{nadwyżka zysku}) + \text{dodatkowy podatek wyrównawczy},$$

gdzie:

- 1) indywidualną stawkę podatkową stanowi różnica między minimalną stawką podatkową a efektywną stawką podatkową;
- 2) nadwyżkę zysku stanowi różnica między jurysdykcyjnym kwalifikowanym dochodem netto a substratem majątkowo-osobowym;
- 3) dodatkowy podatek wyrównawczy stanowi kwota podatku, o którym mowa w art. 16, obliczona odpowiednio dla krajowego podatku wyrównawczego.

Art. 27. 1. Krajowy podatek wyrównawczy oblicza się według wzoru:

$$\frac{\text{jurysdykcyjny krajowy podatek wyrównawczy} \cdot \text{kwalifikowany dochód podatnika}}{\text{suma kwalifikowanego dochodu wszystkich podatników}}.$$

2. Nie oblicza się krajowego podatku wyrównawczego w przypadku podatnika, który poniósł kwalifikowaną stratę za rok podatkowy.

3. Krajowy podatek wyrównawczy oblicza się niezależnie od wysokości udziału własnościowego, jaki posiadają jednostki dominujące danej grupy w tej jednostce składowej będącej podatnikiem.

Art. 28. W przypadku podatnika będącego jednostką, o której mowa w art. 19–23, krajowy podatek wyrównawczy oblicza się zgodnie z art. 27 stosując odpowiednio przepisy działu II rozdziału 2. Podatek ten jest podatkiem należnym od tego podatnika.

Art. 29. 1. W celu obliczenia krajowego podatku wyrównawczego, w szczególności kwalifikowanego dochodu (straty), podatków kwalifikowanych i substratu majątkowo-osobowego podatnicy uwzględniają pozycje ujęte w księgach prowadzonych na podstawie ustawy o rachunkowości i sprawozdaniach finansowych sporządzanych na podstawie ustawy o rachunkowości, z wyłączeniem MSR/MSSF.

2. Jeżeli chociaż jeden podatnik z danej grupy jest obowiązany zgodnie z przepisami prawa do stosowania MSR/MSSF, podatnicy tej grupy w celu obliczenia krajowego podatku wyrównawczego uwzględniają pozycje ujęte w księgach prowadzonych na podstawie ustawy o rachunkowości i sprawozdaniach finansowych sporządzanych na podstawie MSR/MSSF.

3. Na potrzeby stosowania ust. 1 i 2 podatnicy należący do tej samej grupy:

- 1) stosują ten sam akceptowalny standard rachunkowości stosowany na potrzeby sporządzenia sprawozdania finansowego zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości lub MSR/MSSF;
- 2) przyjmują za rok obrotowy na podstawie przepisów o rachunkowości rok podatkowy jednostki dominującej najwyższego szczebla.

4. Jeżeli zgodnie z ustawą o rachunkowości nie jest możliwe przyjęcie przez podatnika roku podatkowego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, w celu obliczenia krajowego podatku wyrównawczego podatnicy stosują akceptowalny standard rachunkowości lub zatwierdzony standard rachunkowości stosowany na potrzeby sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania grupy.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, krajowy podatek wyrównawczy oblicza się w złotych, a kwoty uwzględnione w celu obliczenia krajowego podatku wyrównawczego wyrażone w walutach obcych przelicza się na złote zgodnie z zasadami przewidzianymi w akceptowalnym standardzie rachunkowości zastosowanym zgodnie z ust. 1 i 2.

Art. 30. W celu obliczenia skorygowanych podatków kwalifikowanych:

- 1) nie przydziela się podatnikowi podatków kwalifikowanych zgodnie z art. 93 pkt 1, 3 i 4;
- 2) przydziela się podatnikowi podatki kwalifikowane zgodnie z art. 93 pkt 5 wyłącznie w zakresie podatku pobieranego u źródła.

Art. 31. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy działów II oraz V–XI.

DZIAŁ IV

Podatek wyrównawczy od niedostatecznie opodatkowanych zysków

Art. 32. 1. Podatnikiem podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków jest zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednostka składowa grupy międzynarodowej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do jednostek składowych będących jednostkami inwestycyjnymi.

Art. 33. Podatek od niedostatecznie opodatkowanych zysków oblicza się w przypadku, gdy jednostka dominująca najwyższego szczebla grupy międzynarodowej jest zlokalizowana w innej niż Rzeczpospolita Polska jurysdykcji oraz:

- 1) w jurysdykcji tej nie obowiązuje kwalifikowana zasada włączenia dochodu do opodatkowania albo jurysdykcja ta jest jurysdykcją o niskim poziomie opodatkowania w rozumieniu art. 11 ust. 3, a jednostka dominująca najwyższego szczebla nie podlega kwalifikowanej zasadzie włączenia dochodu do opodatkowania, lub
- 2) jest jednostką wyłączonej.

Art. 34. 1. Podatek wyrównawczy od niedostatecznie opodatkowanych zysków stanowi iloczyn całkowitego podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o którym mowa w art. 35 ust. 1, obliczonego dla wszystkich nisko opodatkowanych jednostek składowych grupy międzynarodowej, oraz udziału w całkowitym podatku wyrównawczym od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o którym mowa w art. 35 ust. 1, przydzielonego Rzeczypospolitej Polskiej (udział Rzeczypospolitej Polskiej).

2. Podatnicy wchodzący w skład danej grupy międzynarodowej są zobowiązani solidarnie do zapłaty podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków.

Art. 35. 1. Całkowity podatek wyrównawczy od niedostatecznie opodatkowanych zysków, za rok podatkowy, stanowi suma kwot jednostkowego globalnego podatku wyrównawczego nisko opodatkowanych jednostek składowych grupy międzynarodowej, i odpowiednich kwot kwalifikowanego globalnego podatku wyrównawczego przypadających na takie jednostki tej grupy, z zastrzeżeniem art. 22 ust. 4, z wyłączeniem nisko opodatkowanych jednostek składowych zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W sumie, o której mowa w ust. 1, nie uwzględnia się kwot dotyczących danej nisko opodatkowanej jednostki składowej, jeżeli za rok podatkowy:

- 1) wszystkie udziały własnościowe jednostki dominującej najwyższego szczebla w tej jednostce składowej posiada, bezpośrednio lub pośrednio, co najmniej jedna jednostka dominująca, która jest podatnikiem globalnego podatku wyrównawczego albo stosuje kwalifikowaną zasadę włączenia dochodu do opodatkowania w odniesieniu do tej jednostki składowej za ten rok podatkowy;
- 2) ta jednostka jest objęta wyborem, o którym mowa w art. 125.

3. Jeżeli daną nisko opodatkowaną jednostkę składową uwzględnia się w sumie, o której mowa w ust. 1, sumę tę pomniejsza się o udziałowy globalny podatek wyrównawczy lub odpowiedni kwalifikowany globalny podatek wyrównawczy zapłacony przez jednostkę dominującą zgodnie z jej udziałem procentowym w tej jednostce.

Art. 36. 1. Udział Rzeczypospolitej Polskiej oblicza się za każdy rok podatkowy według wzoru:

$$50 \% \text{ współczynnika pracowników} + 50 \% \text{ współczynnika aktywów},$$

gdzie:

- 1) współczynnik pracowników stanowi iloraz łącznej liczby pracowników jednostek składowych grupy międzynarodowej zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz łącznej liczby pracowników jednostek składowych tej grupy zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w jurysdykcjach, w których za rok podatkowy obowiązuje kwalifikowana zasada niedostatecznie opodatkowanych zysków;
- 2) współczynnik aktywów stanowi iloraz sumy wartości księgowej netto rzeczowych aktywów trwałych jednostek składowych grupy międzynarodowej zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz sumy wartości księgowej netto rzeczowych aktywów trwałych jednostek składowych tej grupy zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w jurysdykcjach, w których w danym roku podatkowym obowiązuje kwalifikowana zasada niedostatecznie opodatkowanych zysków.

2. W celu obliczenia udziału Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) liczba pracowników oznacza liczbę pracowników w przeliczeniu na pełne etaty zatrudnionych w danym roku podatkowym we wszystkich jednostkach składowych zlokalizowanych w jurysdykcji, w tym niezależnych zleceniobiorców, pod warunkiem że uczestniczą oni w podstawowej działalności operacyjnej jednostki składowej;
- 2) pracowników stałego zakładu, których koszty wynagrodzeń ujęto w sprawozdaniu finansowym tego zakładu zgodnie z art. 70 i art. 71, przypisuje się do jurysdykcji, w której jest zlokalizowany stały zakład, i nie uwzględnia się w liczbie pracowników przypisywanych do jurysdykcji, w której jest zlokalizowana centrala tego zakładu;
- 3) rzeczowe aktywa trwale stałego zakładu ujęte w sprawozdaniu finansowym tego zakładu zgodnie z art. 70 i art. 71, przypisuje się do jurysdykcji lokalizacji zakładu i nie uwzględnia się w jurysdykcji, w której jest zlokalizowana centrala tego zakładu;
- 4) nie uwzględnia się pracowników oraz rzeczowych aktywów trwałych:
 - a) jednostki inwestycyjnej oraz ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej,
 - b) jednostki pośredniczącej, chyba że są przydzielone stałemu zakładowi a w przypadku braku stałego zakładu są przydzielone jednostkom składowym zlokalizowanym w jurysdykcji, w której została utworzona jednostka pośrednicząca.

3. Udział danej jurysdykcji w całkowitym podatku wyrównawczym od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o którym mowa w art. 35 ust. 1, dla grupy międzynarodowej za rok podatkowy wynosi zero, jeżeli za poprzedni rok podatkowy nie powstało zobowiązanie podatkowe z tytułu podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków dla wszystkich jednostek składowych grupy międzynarodowej zlokalizowanych w tej jurysdykcji. W przypadku jurysdykcji, o której mowa w zdaniu pierwszym, w celu obliczenia współczynnika pracowników i współczynnika aktywów, o których mowa w ust. 1, w łącznej sumie pracowników i łącznej sumie rzeczowych aktywów trwałych nie uwzględnia się wartości dotyczących jednostek składowych zlokalizowanych w takiej jurysdykcji.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do roku podatkowego, jeżeli we wszystkich jurysdykcjach, w których za ten rok podatkowy obowiązuje kwalifikowana zasada niedostatecznie opodatkowanych zysków, udział danej jurysdykcji w całkowitym podatku wyrównawczym od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o którym mowa w art. 35 ust. 1, dla grupy międzynarodowej za ten rok podatkowy wyniósłby zero.

DZIAŁ V

Kwalifikowany dochód (strata)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Oddział 1

Księgowy dochód (strata) netto jednostki składowej

Art. 37. 1. Księgowy dochód (strata) netto jednostki składowej za rok podatkowy stanowi zysk (strata) netto tej jednostki spełniający łącznie następujące warunki:

- 1) podlegałyby uwzględnieniu w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy;
- 2) został ustalony na podstawie standardu rachunkowości zastosowanego w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy;
- 3) nie uwzględnia korekt konsolidacyjnych z tytułu wyłączenia transakcji wewnątrz grupy.

2. Kwalifikowany dochód (strata) jednostki składowej za rok podatkowy stanowi księgowy dochód (strata) netto tej jednostki za rok podatkowy, skorygowany zgodnie z przepisami ustawy.

Art. 38. 1. W przypadku gdy księgowy dochód (strata) netto jednostki składowej za rok podatkowy został ustalony na podstawie zatwierdzonego standardu rachunkowości zastosowanego w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy, innego niż akceptowalny standard rachunkowości, księgowy dochód (stratę) netto koryguje się w celu uniknięcia istotnej różnicy rachunkowej.

2. Istotna różnica rachunkowa to przekraczająca 75 000 000 euro łącznie dla jednostek składowych grupy, o których mowa w ust. 1, różnica między:

- 1) kwotą przychodów, kosztów lub innych pozycji ustaloną w odniesieniu do określonego rodzaju transakcji zgodnie z właściwą zasadą lub procedurą określoną w standardzie rachunkowości zastosowanym w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy a
- 2) kwotą przychodów, kosztów lub innych pozycji ustaloną w odniesieniu do tego rodzaju transakcji zgodnie z właściwą zasadą lub procedurą określoną w MSR/MSSF

– przy czym tę różnicę ustala się w wartości bezwzględnej, z uwzględnieniem wyłącznie przychodów, kosztów i innych pozycji stanowiących podstawę obliczenia kwalifikowanego dochodu (straty), skorygowanych podatków kwalifikowanych lub substratu majątkowo-osobowego.

3. W przypadku gdy zastosowanie zasady lub procedury określonej w zatwierdzonym standardzie rachunkowości, innym niż akceptowalny standard rachunkowości, powoduje istotne różnice rachunkowe, kwoty przychodów, kosztów i innych pozycji ustalone w odniesieniu do transakcji z zastosowaniem tej zasady lub procedury ustala się w odniesieniu do tej transakcji zgodnie z zasadą lub procedurą określoną w MSR/MSSF.

Art. 39. 1. W przypadku gdy nie jest racjonalnie uzasadnione ustalenie księgowego dochodu (straty) netto jednostki składowej za rok podatkowy, na podstawie akceptowalnego standardu rachunkowości lub zatwierdzonego standardu rachunkowości zastosowanego w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy, księgowy dochód (stratę) netto takiej jednostki za ten rok podatkowy ustala się na podstawie innego akceptowalnego standardu rachunkowości lub zatwierdzonego standardu rachunkowości zastosowanego przez jednostkę składową, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) księgi takiej jednostki są prowadzone na podstawie tego innego standardu rachunkowości;
- 2) informacje i zapisy ujęte w księgach są podane w sposób wiarygodny, przy czym jeżeli te informacje i zapisy są niewiarygodne, księgowy dochód (stratę) netto ustala się na podstawie danych, które pozwalają na odzwierciedlenie stanu rzeczywistego;
- 3) trwale różnice rachunkowe wynikające z ustalenia przychodów, kosztów lub innych pozycji w odniesieniu do transakcji na podstawie tego innego standardu rachunkowości, zostaną skorygowane przez ustalenie przychodów, kosztów i innych pozycji w odniesieniu do tych transakcji zgodnie z zasadą lub procedurą określoną w standardzie rachunkowości zastosowanym w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy za ten rok podatkowy.

2. Trwale różnice rachunkowe, o których mowa w ust. 1 pkt 3, to przekraczające 1 000 000 euro trwale różnice między:

- 1) kwotą przychodów, kosztów lub innych pozycji ustaloną w odniesieniu do określonego rodzaju transakcji zgodnie z właściwą zasadą lub procedurą określoną w standardzie rachunkowości, innym niż akceptowalny standard rachunkowości lub zatwierdzony standard rachunkowości zastosowany w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy, a
- 2) kwotą przychodów, kosztów lub innych pozycji ustaloną w odniesieniu do tego rodzaju transakcji zgodnie z właściwą zasadą lub procedurą określoną w akceptowalnym standardzie rachunkowości lub zatwierdzonym standardzie rachunkowości zastosowanym w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy

– przy czym różnicę tę ustala się w wartości bezwzględnej, z uwzględnieniem wyłącznie przychodów, kosztów i innych pozycji stanowiących podstawę obliczenia kwalifikowanego dochodu (straty), skorygowanych podatków kwalifikowanych lub substratu majątkowo-osobowego.

Art. 40. Jednostka składowa jest obowiązana obliczyć księgowy dochód (stratę) netto na podstawie akceptowalnego standardu rachunkowości lub zatwierdzonego standardu rachunkowości zastosowanego w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy z uwzględnieniem korekt, o których mowa w art. 38 i art. 39, jeżeli:

- 1) jednostka ta nie prowadzi ksiąg na podstawie akceptowalnego standardu rachunkowości lub zatwierdzonego standardu rachunkowości albo
- 2) to skonsolidowane sprawozdanie grupy jest hipotetycznym sprawozdaniem finansowym.

Oddział 2

Korekty księgowego dochodu (straty) netto

Art. 41. 1. W celu obliczenia kwalifikowanego dochodu (straty) uwzględnia się następujące korekty księgowego dochodu (straty) netto:

- 1) korekty z tytułu:
 - a) obciążenia podatkowego netto,
 - b) dywidend wyłączonych,
 - c) wyłączonych zysków (strat) kapitałowych, jeżeli jednostka składowa nie dokonała wyboru, o którym mowa w pkt 2 lit. h,
 - d) uwzględnianych zysków (strat) wynikających z aktualizacji wyceny,
 - e) zysków (strat) z tytułu zbycia aktywów i zobowiązań dokonanego w zakresie reorganizacji,
 - f) asymetrycznych zysków (strat) z tytułu różnic kursowych,
 - g) niedozwolonych kosztów,
 - h) błędów wcześniejszego okresu,
 - i) zmiany zasad rachunkowości,
 - j) naliczonych kosztów emerytalnych,
 - k) wewnątrzgrupowych porozumień finansowych,
 - l) przychodów i zmian stanu rezerw zakładów ubezpieczeń,
 - m) kapitału Tier I,
 - n) zasady ceny rynkowej;
- 2) korekty wynikające z dokonanych wyborów w zakresie:
 - a) dywidendy z inwestycji portfelowej,
 - b) wynagrodzenia w formie akcji,
 - c) ujmowania zysków (strat) zgodnie z zasadą realizacji,
 - d) zysku ze zbycia lokalnych rzeczowych aktywów trwałych będących nieruchomościami,
 - e) skonsolidowanego podejścia księgowego,
 - f) wyłączonych zysków (strat) kapitałowych z instrumentów zabezpieczających udziały własnościowe,
 - g) zwolnienia z długu,
 - h) włączenia udziałów własnościowych;
- 3) korekty w zakresie ulg:
 - a) kwalifikowanej zwrotnej ulgi oraz niekwalifikowanej zwrotnej ulgi,
 - b) kwalifikowanej zbywalnej ulgi,
 - c) innych niż wymienione w lit. a i b.

2. Jednostka składowa jest obowiązana do prowadzenia ewidencji rachunkowej, zgodnie z odrębnymi przepisami oraz właściwymi standardami rachunkowości, w sposób zapewniający określenie wysokości kwalifikowanego dochodu (straty), skorygowanych podatków kwalifikowanych, substratu majątkowo-osobowego, globalnego podatku wyrównawczego, krajowego podatku wyrównawczego oraz podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków.

3. Jednostka dominująca grupy międzynarodowej zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rejestruje w ewidencji rachunkowej, o której mowa w ust. 2, również korekty księgowego dochodu (straty) netto oraz skorygowane podatki kwalifikowane wszystkich jednostek składowych grupy, z wyłączeniem przychodów, kosztów, zysków, strat oraz transakcji zarejestrowanych w księgach tych jednostek w celu obliczenia zysku (straty) netto oraz księgowego dochodu (straty) netto, chyba że wpływają one na korekty tego księgowego dochodu (straty) netto, kwalifikowany dochód (stratę) lub substrat majątkowo-osobowy.

Art. 42. Korekta z tytułu obciążenia podatkowego netto, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. a, polega na zwiększeniu o pozycje, które uprzednio zmniejszyły księgowy dochód (stratę) netto, oraz pomniejszeniu o pozycje, które uprzednio zwiększyły ten księgowy dochód (stratę) netto, z tytułu:

- 1) podatków kwalifikowanych, bieżących i odroczonech, ujętych w obciążeniu wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego albo ujętych w księgach jako koszt lub podobny zapis, w tym podatków kwalifikowanych naliczonych od dochodu (przychodów), który jest wyłączony z obliczania kwalifikowanego dochodu (straty);
- 2) aktywa z tytułu podatku odroczonego od straty za rok podatkowy;
- 3) kwalifikowanego krajowego podatku wyrównawczego lub krajowego podatku wyrównawczego naliczonych jako koszt lub jako obciążenie wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego;
- 4) globalnego podatku wyrównawczego, podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków lub podatków równoważnych wynikających z przepisów obowiązujących w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż Rzeczpospolita Polska, które są równoważne z zasadami określonymi w dyrektywie 2022/2523, a w odniesieniu do jurysdykcji innej niż państwo członkowskie Unii Europejskiej – z Modelowymi zasadami OECD odpowiadającymi tym przepisom, naliczonych jako koszt lub jako obciążenie wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego;
- 5) wyłączonego przypisanego podatku, o którym mowa w art. 79 ust. 2, naliczonego jako koszt.

Art. 43. 1. Korekta z tytułu dywidend wyłączonych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. b, polega na nieuwzględnieniu dywidend oraz innych płatności o podobnym charakterze otrzymanych lub naliczonych z tytułu udziałów własnościowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do dywidendy lub innej płatności o podobnym charakterze otrzymanej lub naliczonej z tytułu:

- 1) udziałów własnościowych:
 - a) w jednostce składowej posiadanych przez inne jednostki składowe grupy, które dają prawa do mniej niż 10 % zysków, kapitału, rezerw lub praw głosu w tej jednostce w dniu płatności lub naliczenia zysków lub zbycia tych udziałów (inwestycja portfelowa) oraz
 - b) które stanowią dla jednostki składowej otrzymującej lub naliczającej w księgach tę dywidendę lub inną płatność, ekonomiczną własność nieprzerwanie przez okres krótszy niż 12 miesięcy liczony na dzień otrzymania lub naliczenia tej dywidendy lub innej płatności, przy czym uznaje się, że:
 - udziały własnościowe stanowią ekonomiczną własność jednostki składowej w danym okresie, jeżeli jednostka ta posiada wszystkie albo prawie wszystkie prawa i obowiązki albo jest uprawniona do wszystkich albo prawie wszystkich praw i obowiązków, które wynikają z posiadania tych udziałów, w tym prawa do zysków, kapitału, rezerw lub prawa głosu, i jednostka ta w tym okresie nie zrzekła się tych praw ani ich nie przeniosła na inną osobę,
 - nie przerywa okresu, w którym udziały własnościowe stanowią ekonomiczną własność jednostki składowej, przeniesienie tych udziałów na inną jednostkę składową grupy w drodze reorganizacji, zgodnie z przepisami działu VIII rozdziału 2;
- 2) udziałów własnościowych w jednostce inwestycyjnej, dla której został dokonany wybór w zakresie stosowania metody opodatkowania wypłaty zysków zgodnie z art. 119, lub która podlega równoważnym przepisom jurysdykcji jej lokalizacji odpowiadającym art. 43 dyrektywy 2022/2523, a w przypadku jurysdykcji innej niż państwo członkowskie Unii Europejskiej – Modelowym zasadom OECD odpowiadającym tym przepisom.

Art. 44. 1. Korekta z tytułu wyłączonych zysków (strat) kapitałowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. c, polega na nieuwzględnieniu zysków oraz strat wynikających:

- 1) ze zmian wartości godziwej udziałów własnościowych, z wyjątkiem inwestycji portfelowej, albo
- 2) z udziałów własnościowych, które są ujęte zgodnie z metodą praw własności, albo
- 3) z tytułu zbycia udziałów własnościowych, z wyjątkiem zbycia inwestycji portfelowej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do tych zysków oraz strat, które zostały uwzględnione w księgowym dochodzie (stracie) netto jednostki składowej za rok podatkowy.

Art. 45. Korekta z tytułu uwzględnianych zysków (strat) wynikających z aktualizacji wyceny, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. d, polega na uwzględnieniu zysku (straty) netto, odpowiednio powiększonego (pomniejszonej) o związane z zyskiem (stratą) podatki kwalifikowane za dany rok podatkowy z tytułu aktualizacji wyceny, powstałe w wyniku zastosowania metody, w ramach której w odniesieniu do rzeczowych aktywów trwałych są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) okresowo koryguje się ich wartość bilansową do wartości godziwej;
- 2) wykazuje się zmiany wartości w innych całkowitych dochodach;
- 3) nie wykazuje się w rachunku zysków i strat tych zysków (strat), które zostały wykazane w innych całkowitych dochodach.

Art. 46. Korekta z tytułu zysków (strat) z tytułu zbycia aktywów i zobowiązań dokonanego w zakresie reorganizacji, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. e, polega na ich nieuwzględnieniu zgodnie z przepisami działu VIII rozdziału 2.

Art. 47. Korekta z tytułu asymetrycznych zysków (strat) z tytułu różnic kursowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. f, polega na uwzględnieniu zysku (straty) z tytułu różnic kursowych, w odniesieniu do jednostki składowej, której waluta stosowana do określenia księgowego dochodu (straty) netto (księgowa waluta funkcjonalna) jest inna niż waluta stosowana do określenia dochodu (straty) podlegającego opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym w jurysdykcji, w której ta jednostka jest zlokalizowana (podatkowa waluta funkcjonalna), jeżeli ten zysk (strata):

- 1) jest uwzględniany przy obliczaniu dochodu albo straty ustalanych dla celów podatku kwalifikowanego jednostki składowej i ten zysk (stratę) można przypisać zmianom kursu wymiany między księgową walutą funkcjonalną a podatkową walutą funkcjonalną;
- 2) jest uwzględniany przy obliczaniu księgowego dochodu (straty) netto jednostki składowej i ten zysk (stratę) można przypisać zmianom kursu wymiany między:
 - a) księgową walutą funkcjonalną a podatkową walutą funkcjonalną,
 - b) walutą inną niż podatkowa waluta funkcjonalna i księgową walutą funkcjonalną (trzecią walutą obcą) a księgową walutą funkcjonalną;
- 3) można przypisać zmianom kursu wymiany między trzecią walutą obcą a podatkową walutą funkcjonalną niezależnie od tego, czy taki zysk (strata) jest uwzględniony w dochodzie podlegającym opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym lub stracie w opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym.

Art. 48. 1. Korekta z tytułu niedozwolonych kosztów, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. g, polega na nieuwzględnieniu, naliczonych przez jednostkę składową, kosztów lub rezerw:

- 1) wynikających z czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy, udzielenia korzyści majątkowej lub osobistej w związku z przekupstwem albo ukrytej prowizji;
- 2) z tytułu grzywien i kar, określonych na podstawie przepisów jurysdykcji lokalizacji jednostki składowej, których kwota wynosi co najmniej 50 000 euro.

2. Charakter czynności i działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, ocenia się na podstawie przepisów jurysdykcji lokalizacji:

- 1) jednostki składowej, która ujęła koszty lub rezerwy, o których mowa w ust. 1, w księgach – w przypadku krajowego podatku wyrównawczego obliczanego zgodnie z art. 29 ust. 1 lub 2;
- 2) jednostki dominującej najwyższego szczebla – w przypadku obliczania podatków, o których mowa w art. 1 ust. 1, zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości lub zatwierdzonym standardem rachunkowości, stosowanym w celu sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania grupy.

3. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 2, odnosi się do:

- 1) jednostkowej kwoty grzywny lub kary;
- 2) sumy grzywny lub kary naliczonej w roku podatkowym, jeżeli jest ona wymierzana dziennie lub okresowo, w związku z określonymi czynnościami wymagającymi działań naprawczych.

Art. 49. 1. Korekta z tytułu błędów wcześniejszego okresu, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. h, polega na uwzględnieniu wartości zmiany kapitału własnego jednostki składowej na początku roku podatkowego, którą można przypisać korekcie błędu popełnionego przy określaniu księgowego dochodu (straty) netto za poprzedni rok podatkowy lub poprzednie lata podatkowe, jeżeli ten błąd miał wpływ na przychody, koszty lub podobne zapisy uwzględniane przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) za ten poprzedni rok podatkowy lub te poprzednie lata podatkowe.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy:

- 1) korekta błędu dotyczy roku podatkowego lub lat podatkowych, w których jednostka składowa nie stosowała przepisów ustawy;
- 2) korekta została dokonana na podstawie art. 96 lub art. 97.

Art. 50. Korekta z tytułu zmiany zasad rachunkowości, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. i, polega na uwzględnieniu wartości zmiany kapitału własnego jednostki składowej na początku roku podatkowego wynikającej ze zmiany zasad lub polityki rachunkowości jednostki składowej, jeżeli miała ona wpływ na przychody, koszty lub podobne zapisy uwzględnione przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty).

Art. 51. Korekta z tytułu naliczonych kosztów emerytalnych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. j, polega na uwzględnieniu różnicy ustalonej za dany rok podatkowy między kwotą kosztów z tytułu zobowiązań emerytalnych uwzględnionych w księgowym dochodzie (stracie) netto a kwotą składek wpłaconych do funduszu emerytalnego.

Art. 52. 1. Korekta z tytułu wewnątrzgrupowych porozumień finansowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. k, polega na nieuwzględnieniu kosztów lub podobnych odliczeń wynikających z wewnątrzgrupowych porozumień finansowych.

2. Przez wewnątrzgrupowe porozumienie finansowe rozumie się porozumienie zawarte przez co najmniej dwie jednostki składowe grupy, w ramach którego jednostka składowa opodatkowana wyższą stawką podatku kwalifikowanego udziela bezpośrednio lub za pośrednictwem innej osoby lub innych osób finansowania w formie pożyczki lub kredytu lub w inny sposób finansuje jednostkę składową opodatkowaną niższą stawką podatku kwalifikowanego.

3. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) jednostka składowa otrzymująca finansowanie w ramach wewnątrzgrupowego porozumienia finansowego jest zlokalizowana w jurysdykcji, która:
 - a) jest jurysdykcją o niskim poziomie opodatkowania lub
 - b) byłaby jurysdykcją o niskim poziomie opodatkowania, gdyby ta jednostka nie naliczyła kosztu lub podobnego odliczenia wynikającego z tego finansowania przy obliczaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym;
- 2) jednostka składowa udzielająca finansowania w ramach wewnątrzgrupowego porozumienia finansowego jest zlokalizowana w jurysdykcji, która:
 - a) nie jest jurysdykcją o niskim poziomie opodatkowania lub
 - b) nie byłaby jurysdykcją o niskim poziomie opodatkowania, gdyby ta jednostka nie naliczyła przychodu (dochodu) wynikającego z tego udzielonego finansowania przy obliczaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym;
- 3) w okresie obowiązywania wewnątrzgrupowych porozumień finansowych porozumienia te prowadzą do wzrostu kosztów lub podobnych odliczeń uwzględnianych przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) jednostki otrzymującej finansowanie nie powodując współmiernego wzrostu podlegającego opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym dochodu jednostki składowej, która udziela tego finansowania, w tym gdy dochód z tego finansowania jest wyłączony lub zwolniony z opodatkowania podatkiem kwalifikowanym lub podlega odliczeniu, uldze lub innej korzyści podatkowej w tym podatku.

4. W celu ustalenia spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b, porównuje się efektywną stawkę podatkową obliczoną w odniesieniu do danej jurysdykcji bez uwzględnienia odpowiednio kosztów lub podobnych odliczeń albo przychodów (dochodów) naliczonych z wewnątrzgrupowego porozumienia finansowego z efektywną stawką podatkową obliczoną w odniesieniu do tej samej jurysdykcji, z uwzględnieniem odpowiednio takich kosztów lub odliczeń albo przychodów (dochodów).

Art. 53. 1. Korekta z tytułu przychodów i zmian stanu rezerw zakładów ubezpieczeń, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. l, polega na nieuwzględnieniu:

- 1) przychodów z kwot pobranych od ubezpieczonych, stanowiących równowartość podatków zapłaconych przez taki zakład ubezpieczeń z tytułu wypłat lub zwrotów na rzecz ubezpieczonych;
- 2) zmiany stanu rezerw z tytułu wypłaty na rzecz ubezpieczonego w przypadku, gdy taka zmiana jest równa kwocie dywidendy wyłączonej, pomniejszonej o opłatę zarządczą, uzyskanej z tytułu udziałów lub akcji posiadanych przez taki zakład ubezpieczeń w imieniu tego ubezpieczonego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1:

- 1) wartość kwot pobranych od ubezpieczonych zmniejsza księgowy dochód (stratę) netto wyłącznie w przypadku, gdy kwoty te nie zostały uwzględnione w tym księgowym dochodzie (stracie) netto zakładu ubezpieczeń jako koszty lub podobne odliczenia;
- 2) wypłaty lub zwroty na rzecz ubezpieczonych w zakresie, w jakim zwiększenia lub zmniejszenia zobowiązań odpowiadające tym wypłatom lub zwrotom zostały ujęte w księgowym dochodzie (stracie) netto jako koszty lub podobne odliczenia, zwiększają księgowy dochód (stratę) netto wyłącznie w przypadku, gdy te wypłaty lub zwroty nie zostały uwzględnione w księgowym dochodzie (stracie) netto zakładu ubezpieczeń.

Art. 54. 1. Korekta z tytułu kapitału Tier I, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. m, polega na:

- 1) pomniejszeniu księgowego dochodu (straty) netto jednostki składowej o wartość zmniejszenia jej kapitału własnego w wyniku dokonanych lub należnych wypłat w odniesieniu do instrumentu wyemitowanego przez tę jednostkę z tytułu dodatkowego kapitału Tier I lub zastrzeżonego kapitału Tier I;
- 2) zwiększeniu księgowego dochodu (straty) netto jednostki składowej o wartość zwiększenia jej kapitału własnego w wyniku wpłat otrzymanych lub należnych z tytułu dodatkowego kapitału Tier I lub zastrzeżonego kapitału Tier I.

2. Przez dodatkowy kapitał Tier I, o którym mowa w ust. 1, rozumie się instrument emitowany przez jednostkę składową zgodnie z wymogami ostrożnościowymi mającymi zastosowanie do sektora bankowego, który:

- 1) jest zamienny na kapitał własny lub odpisany w przypadku wystąpienia wcześniej określonego zdarzenia oraz
- 2) odznacza się właściwościami mającymi na celu łatwiejsze pokrycie strat na wypadek kryzysu finansowego.

3. Przez zastrzeżony kapitał Tier I, o którym mowa w ust. 1, rozumie się instrument emitowany przez jednostkę składową zgodnie z wymogami ostrożnościowymi mającymi zastosowanie do sektora ubezpieczeniowego, który spełnia warunki określone w ust. 2.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zmian kapitału własnego, które wynikają z emisji instrumentu lub umorzenia dodatkowego kapitału Tier I lub zastrzeżonego kapitału Tier I.

Art. 55. 1. Korekta z tytułu zasady ceny rynkowej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. n, polega na:

- 1) uwzględnieniu wartości transakcji między jednostkami składowymi grupy, które zostały ujęte w księgowym dochodzie (stracie) netto w tej samej kwocie oraz zgodnie z zasadą ceny rynkowej;
- 2) korekcie wartości transakcji do kwoty zgodnej z zasadą ceny rynkowej w przypadku transakcji, które nie zostały ujęte w księgowym dochodzie (stracie) netto w tej samej kwocie oraz w wartości zgodnej z zasadą ceny rynkowej, z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 2–7.

2. Zasada ceny rynkowej polega na ujmowaniu transakcji między jednostkami składowymi grupy zgodnie z warunkami, które zostałyby uzyskane między osobami niepowiązanymi w porównywalnych transakcjach i w porównywalnych okolicznościach.

3. Przepis ust. 1 w zakresie zgodności z zasadą ceny rynkowej może nie mieć zastosowania do wyceny transakcji, które zostały zawarte między jednostkami składowymi zlokalizowanymi w tej samej jurysdykcji oraz zostały wycenione w tej samej kwocie, z wyjątkiem transakcji między jednostkami składowymi zlokalizowanymi w danej jurysdykcji a zlokalizowanymi w tej samej jurysdykcji mniejszościowymi jednostkami składowymi, jednostkami inwestycyjnymi lub ubezpieczeniowymi jednostkami inwestycyjnymi.

4. Jeżeli kwota transakcji uwzględniona w księgowych dochodach (stratach) netto jednostek składowych będących stronami transakcji została również ujęta przy obliczeniu dochodu opodatkowanego podatkiem kwalifikowanym tych jednostek oraz wycena ta nie została zakwestionowana lub zmieniona przez właściwe organy podatkowe, przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) ta transakcja podlega wycenie według tej kwoty.

5. Kwotę transakcji uwzględnioną w kwalifikowanym dochodzie (stracie) jednostki składowej koryguje się do wysokości kwoty przyjętej przy obliczeniu dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym, w szczególności jeżeli:

- 1) dochód podlegający opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym wynikający z tych transakcji został określony w wartości innej niż wartość uwzględniona w księgowym dochodzie (stracie) netto tej jednostki;
- 2) wycena transakcji jest przedmiotem uprzedniego porozumienia cenowego zawartego między właściwymi organami wszystkich jurysdykcji, w których są zlokalizowane te jednostki będące stronami tej transakcji.

6. Jeżeli strata ze sprzedaży składnika aktywów lub innego jego przeniesienia między jednostkami składowymi grupy zlokalizowanymi w tej samej jurysdykcji została określona niezgodnie z zasadą ceny rynkowej i ta strata została uwzględniona przy obliczeniu kwalifikowanego dochodu (straty), podlega ona skorygowaniu zgodnie z tą zasadą.

7. Transakcje, o których mowa w ust. 1 i 6, nie podlegają skorygowaniu zgodnie z zasadami określonymi w tym przepisie w przypadku, gdy taka korekta prowadziłaby do podwójnego opodatkowania lub podwójnego nieopodatkowania dochodu wynikającego z tych transakcji.

Art. 56. Korekta wynikająca z wyboru w zakresie dywidendy z inwestycji portfelowej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 lit. a, polega na uwzględnieniu dywidend lub innych wypłat uzyskanych przez jednostkę składową z tytułu inwestycji portfelowych, bez względu na okres, przez który ta jednostka posiada taką inwestycję portfelową na dzień wypłaty.

Art. 57. 1. Korekta wynikająca z wyboru w zakresie wynagrodzenia w formie akcji, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 lit. b, polega na zastąpieniu kwoty ujętej w księgowym dochodzie (stracie) netto jako kosztu lub wydatku na wynagrodzenia w formie akcji w wysokości wartości rynkowej tych akcji, określonej na dzień ich wydania, kwotą takiego kosztu lub wydatku w wysokości wartości rynkowej tych akcji określonej na dzień ich realizacji, w części, w jakiej taki koszt lub wydatek może zostać uwzględniony przy obliczaniu dochodu albo straty dla celów podatku kwalifikowanego.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do akcji wyemitowanych przez:

- 1) jednostkę składową wypłacającą wynagrodzenie w formie akcji na rzecz swoich pracowników lub osób niebędących pracownikami, jeżeli dla tej jednostki składowej są wykonywane praca lub inne świadczenia, z tytułu których jest wypłacane to wynagrodzenie;
- 2) inną jednostkę składową niż jednostka składowa, która wypłaca wynagrodzenie w formie akcji, jeżeli praca lub inne świadczenia, z tytułu których jest wypłacane to wynagrodzenie, są wykonywane wyłącznie dla tej jednostki składowej.

3. Wybór w zakresie wynagrodzenia w formie akcji ma zastosowanie do wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w jurysdykcji, w odniesieniu do której został dokonany ten wybór, jeżeli przepisy dotyczące opodatkowania dochodu podatkiem kwalifikowanym, obowiązujące w tej jurysdykcji, uprawniają do odliczenia kwoty kosztu lub wydatku na wynagrodzenia na podstawie wartości rynkowej akcji na dzień ich realizacji.

4. W przypadku gdy wybór w zakresie wynagrodzenia w formie akcji został odwołany, kwota niezapłaconych kosztów lub wydatków z tytułu wynagrodzenia w formie akcji odliczona zgodnie z tym wyborem, która przekracza koszty księgowe naliczone na dzień wydania akcji, podwyższa księgowy dochód netto lub obniża księgową stratę netto za rok podatkowy, w którym wybór został odwołany.

5. W przypadku gdy prawo do wynagrodzenia w formie akcji nie zostało zrealizowane, kwotę kosztów lub wydatków z tego tytułu uwzględnioną przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) w poprzednich latach podatkowych, uwzględnia się przez odpowiednio podwyższenie księgowego dochodu lub zmniejszenie straty netto za rok podatkowy, w którym możliwość realizacji tego prawa wygasła.

6. Jeżeli część kwoty kosztów lub wydatków z tytułu wynagrodzenia w formie akcji została ujęta w księgach jednostki składowej w latach podatkowych poprzedzających rok podatkowy dokonania wyboru w zakresie wynagrodzenia w formie akcji, kwotę różnicy między całkowitą kwotą kosztów lub wydatków z tytułu wynagrodzenia w formie akcji, która została odliczona przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) tej jednostki w tych poprzednich latach, a łączną kwotą kosztów lub wydatków z tego tytułu, która zostałaby odliczona przy obliczaniu jej kwalifikowanego dochodu (straty) w tych poprzednich latach, gdyby ten wybór został dokonany w tych latach podatkowych, uwzględnia się odpowiednio w księgowym dochodzie (stracie) netto jednostki składowej za rok podatkowy, w którym dokonano wyboru.

7. Ilekroć w niniejszym artykule jest mowa o akcjach, rozumie się przez to również opcje na akcje, warranty na akcje oraz instrumenty o podobnym charakterze.

Art. 58. 1. Korekta wynikająca z wyboru w zakresie ujmowania zysków (strat) zgodnie z zasadą realizacji, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 lit. c, polega na tym, że zyski (straty) z aktywów i zobowiązań, które są ujmowane w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym za rok podatkowy według wartości godziwej lub wyceny z uwzględnieniem utraty wartości, określa się na dzień zbycia takiego aktywa lub zobowiązania (zasada realizacji).

2. Wybór w zakresie ujmowania zysków (strat) zgodnie z zasadą realizacji stosuje się do wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji, w odniesieniu do której został dokonany ten wybór, chyba że wybór dotyczy wyłącznie rzeczowych aktywów trwałych jednostek składowych lub jednostek inwestycyjnych.

3. W odniesieniu do jurysdykcji, do której został dokonany wybór w zakresie ujmowania zysków (strat) zgodnie z zasadą realizacji, zyski (straty) z aktywów i zobowiązań ujęte według wartości godziwej lub wyceny z uwzględnieniem utraty wartości nie są uwzględniane przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) jakiegokolwiek jednostki składowej zlokalizowanej w tej jurysdykcji objętej tym wyborem.

4. W celu określenia zysku (straty) ustalanego zgodnie z zasadą realizacji, wartość bilansową aktywów lub zobowiązań stanowi wartość bilansowa z dnia nabycia aktywów lub zaciągnięcia zobowiązań lub wartość bilansowa w pierwszym dniu roku podatkowego, w którym dokonano wyboru, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

5. W przypadku gdy wybór w zakresie ujmowania zysków (strat) zgodnie z zasadą realizacji został odwołany, księgowy dochód (stratę) netto koryguje się za rok podatkowy, w którym to odwołanie nastąpiło, o kwotę różnicy między wartością godziwą aktywów lub zobowiązań a wartością bilansową tych aktywów lub zobowiązań ustaloną na pierwszy dzień roku podatkowego, w którym dokonano tego odwołania, przy czym kwota ta jest doliczana, jeżeli wartość godziwa jest wyższa od wartości bilansowej albo odliczana, jeżeli wartość bilansowa jest wyższa od wartości godziwej za rok podatkowy, w którym to odwołanie nastąpiło.

6. W przypadku gdy wybór, o którym mowa w ust. 1, dotyczy aktywa z tytułu nabytej wierzytelności albo wielu wierzytelności nabytych w ramach jednej transakcji (pakiet wierzytelności), zyski (straty) z tego aktywa określa się na dzień spłaty takich wierzytelności w całości albo części albo na dzień ich zbycia w całości albo części.

Art. 59. 1. Korekta wynikająca z wyboru w zakresie zysku ze zbycia lokalnych rzeczowych aktywów trwałych będących nieruchomościami, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 lit. d, polega na przypisaniu do roku podatkowego, za który dokonano tego wyboru, oraz na okres 4 lat podatkowych poprzedzających ten rok podatkowy, zysku netto osiągniętego w tym roku podatkowym, za który dokonano tego wyboru:

- 1) przez wszystkie jednostki składowe zlokalizowane w danej jurysdykcji;
 - 2) ze zbycia nieruchomości położonych w jurysdykcji, o której mowa w pkt 1, na rzecz osoby lub osób spoza grupy.
2. Wybór w zakresie zysku ze zbycia lokalnych rzeczowych aktywów trwałych będących nieruchomościami stosuje się:
- 1) do wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji, w odniesieniu do której został dokonany ten wybór;
 - 2) w przypadku, gdy w roku podatkowym, za który dokonano tego wyboru, został osiągnięty zysk netto ze zbycia nieruchomości, o którym mowa w ust. 1, liczony jako różnica między łącznym zyskiem a łącznymi stratami poniesionymi w tym roku przez wszystkie jednostki składowe zlokalizowane w jurysdykcji, o której mowa w pkt 1.
3. Przypisanie zysku netto, o którym mowa w ust. 1, na okres 4 lat podatkowych poprzedzających rok podatkowy, za który dokonano wyboru, o którym mowa w tym przepisie, polega na pomniejszeniu tego zysku netto o stratę netto liczoną jako różnica między łącznymi stratami a łącznymi zyskami osiągniętymi przez wszystkie jednostki składowe zlokalizowane w danej jurysdykcji, które zostały osiągnięte ze zbycia nieruchomości:
- 1) w czwartym roku podatkowym poprzedzającym rok podatkowy, za który dokonano tego wyboru, w przypadku gdy:
 - a) została poniesiona strata netto za ten czwarty rok podatkowy oraz
 - b) ta strata netto w całości albo części nie została wcześniej rozliczona zgodnie z wyborem dokonany w latach poprzedzających rok podatkowy, za który dokonano wyboru, o którym mowa w ust. 1;
 - 2) w trzecim i kolejnym następującym po nim roku podatkowym poprzedzającym rok podatkowy, za który dokonano tego wyboru, w przypadku gdy:
 - a) ten trzeci albo kolejny rok podatkowy jest pierwszym rokiem czteroletniego okresu poprzedzającego rok podatkowy, za który dokonano wyboru, o którym mowa w ust. 1, w którym została poniesiona strata netto ze zbycia nieruchomości,
 - b) ta strata netto w całości albo części nie została wcześniej rozliczona zgodnie z wyborem dokonany w latach poprzedzających rok podatkowy, za który dokonano wyboru, o którym mowa w ust. 1,
 - c) strata netto poniesiona w roku podatkowym poprzedzającym ten rok podatkowy nie pomniejszyła w całości zysku netto rozliczanego zgodnie z wyborem, o którym mowa w ust. 1.
4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do części straty netto, jeżeli wartość bezwzględna tej straty netto jest niższa od pomniejszanego zysku netto zgodnie z wyborem, o którym mowa w ust. 1.

5. Jeżeli po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 3 i 4, pozostanie nierozliczona część zysku netto, ta część podlega przypisaniu równomiernie na okres, o którym mowa w ust. 1, do wszystkich jednostek składowych grupy zlokalizowanych w danej jurysdykcji w proporcji, w jakiej pozostaje zysk netto jednostki składowej ze zbycia tych lokalnych aktywów trwałych do takiego zysku netto wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w tej samej jurysdykcji, osiągnięty w roku podatkowym, za który dokonano wyboru, o którym mowa w ust. 1. Jeżeli dana jednostka składowa nie była jednostką składową grupy lub nie była zlokalizowana w danej jurysdykcji w którymkolwiek z 4 lat podatkowych poprzedzających rok podatkowy, za który dokonano tego wyboru, kwotę łącznego zysku netto przypisaną do takiego roku podatkowego przydziela się w równych częściach pozostałym jednostkom składowym zlokalizowanym w tej jurysdykcji.

6. Dla jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji ponownie oblicza się kwalifikowany dochód (stratę) za lata podatkowe poprzedzające rok podatkowy, za który dokonano wyboru, o którym mowa w ust. 1, w których dokonano rozliczenia zgodnie z ust. 3 i 5.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, oblicza się dodatkowy podatek wyrównawczy zgodnie z art. 16.

8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się do nieruchomości, które jednostka składowa kwalifikuje jako inwestycje długoterminowe, pozostałe aktywa niefinansowe lub inną pozycję aktywów, zgodnie z właściwym akceptowalnym standardem rachunkowości lub zatwierdzonym standardem rachunkowości.

Art. 60. 1. Korekta wynikająca z wyboru w zakresie skonsolidowanego podejścia księgowego, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 lit. e, polega na wyłączeniu z księgowych dochodów (strat) netto jednostek składowych zlokalizowanych w tej samej jurysdykcji przychodów, kosztów, zysków, strat i podobnych pozycji, które wynikają z transakcji między tymi jednostkami, jeżeli te jednostki wchodzi w skład podatkowej grupy kapitałowej, o której mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych, albo grupy objętej podobną konsolidacją podatkową na podstawie przepisów obowiązujących w jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska.

2. W roku podatkowym, za który dokonano wyboru w zakresie skonsolidowanego podejścia księgowego, oraz w roku, za który ten wybór został odwołany, koryguje się przychody, koszty, zyski, straty i podobne pozycje, o których mowa w ust. 1, uwzględniane przy obliczaniu księgowego dochodu (straty) netto w taki sposób, aby pozycje te nie zostały uwzględnione w kwalifikowanym dochodzie (stracie) więcej niż jeden raz lub pominięte w wyniku takiego wyboru lub jego odwołania.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do jednostek inwestycyjnych, ubezpieczeniowych jednostek inwestycyjnych, jednostek joint venture oraz mniejszościowych jednostek składowych.

Art. 61. 1. Korekta wynikająca z wyboru w zakresie wyłączonych zysków (strat) kapitałowych z instrumentów zabezpieczających udziały własnościowe, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 lit. f, polega na objęciu korektą z tytułu wyłączonych zysków (strat) kapitałowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. c, również zysków (strat) powstających w związku z ustanowieniem instrumentów zabezpieczających przed ryzykiem wahań kursowych udziały własnościowe, które jednostka składowa posiada w innej jednostce składowej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) instrument zabezpieczający zabezpiecza przed ryzykiem walutowym udziały własnościowe inne niż udziały posiadane w inwestycji portfelowej;
- 2) zyski (straty) zostały wykazane w innych całkowitych dochodach;
- 3) instrument zabezpieczający jest uznawany za efektywne zabezpieczenie zgodnie z akceptowalnym lub zatwierdzonym standardem rachunkowości finansowej stosowanym przy sporządzaniu skonsolidowanego sprawozdania grupy, z zastrzeżeniem art. 29.

3. Prawo do korekty wynikającej z wyboru w zakresie wyłączonych zysków (strat) kapitałowych z instrumentów zabezpieczających udziały własnościowe przysługuje jednostce składowej, która posiada zabezpieczane udziały własnościowe, również w przypadku, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) stroną transakcji zabezpieczającej wynikającej z instrumentu zabezpieczającego jest inna jednostka składowa tej samej grupy;
- 2) księgowy i ekonomiczny skutek tego zabezpieczenia uwzględnia się przy obliczaniu księgowego dochodu (straty) netto jednostki posiadającej zabezpieczane udziały własnościowe.

Art. 62. 1. Korekta wynikająca z wyboru w zakresie zwolnienia z długu, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 lit. g, polega na nieuwzględnieniu ujętych w księgowym dochodzie (stracie) netto jednostki składowej przychodów (dochodów) z tytułu zwolnienia z długu, które podlegają zwolnieniu lub wyłączeniu z opodatkowania podatkiem kwalifikowanym, jeżeli:

- 1) te przychody (dochody) odpowiadają wartości zobowiązań tej jednostki umorzonych w drodze:
 - a) postępowania upadłościowego, likwidacyjnego, pojednawczego, układowego oraz innego postępowania o podobnym charakterze prowadzonego na podstawie właściwych przepisów jurysdykcji lokalizacji tej jednostki, które zostało zatwierdzone przez właściwy organ sądowy tej jurysdykcji lub niezależnego zarządcy masy upadłościowej powołanego w celach prowadzenia takiego postępowania,
 - b) układu albo porozumienia o podobnym charakterze, którego jedną ze stron jest co najmniej jedna osoba niepowiązana z tą jednostką składową, a brak zawarcia takiego układu albo porozumienia skutkowałby prawdopodobieństwem niewypłacalności tej jednostki składowej w następujących po sobie kolejnych 12 miesiącach liczonych od miesiąca, w którym zawarto ten układ lub to porozumienie, albo
- 2) wartość umorzonych zobowiązań tej jednostki przewyższa wartość rynkową jej aktywów określoną na dzień poprzedzający to umorzenie.

2. Przychody (dochody) z tytułu zwolnienia z długu, o których mowa w ust. 1, ustala się w wysokości wartości zobowiązań wobec:

- 1) osób powiązanych i osób niepowiązanych z jednostką składową, będących stronami postępowania, układu lub porozumienia, w części faktycznie umorzonej – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) osób, które nie są osobami powiązanymi z jednostką składową, w części faktycznie umorzonej, nie wyższej niż niższa z kwot:
 - a) nadwyżki zobowiązań jednostki składowej nad wartością rynkową jej aktywów określoną na dzień poprzedzający to umorzenie,
 - b) zmniejszenia aktywów, zobowiązań, przychodów, kosztów, w tym podatków kwalifikowanych i ulg podatkowych, jakie wynikają z umorzenia zobowiązań oraz przysługują jednostce składowej na podstawie prawa podatkowego jurysdykcji jej lokalizacji– w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Przez prawdopodobieństwo niewypłacalności jednostki składowej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, rozumie się utratę zdolności tej jednostki do wykonywania własnych zobowiązań pieniężnych w terminie, w jakim te zobowiązania stają się wymagalne, która została stwierdzona przez niezależną, niepowiązaną i wykwalifikowaną osobę, na podstawie wartości majątku jednostki składowej nieuwzględniającego zobowiązań (długów) wobec jednostek składowych tej samej grupy oraz innych osób powiązanych z tą jednostką.

Art. 63. 1. Korekta wynikająca z wyboru w zakresie włączenia udziałów własnościowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 lit. h, polega na uwzględnieniu zysku (straty) z udziałów własnościowych innych niż inwestycje portfelowe oraz kwalifikowane udziały własnościowe.

2. Wybór w zakresie włączenia udziałów własnościowych stosuje się do wszystkich udziałów własnościowych, z wyjątkiem inwestycji portfelowych posiadanych przez jednostki składowe zlokalizowane w danej jurysdykcji, w odniesieniu do której został dokonany ten wybór.

3. Przez zysk (stratę), o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) zysk (stratę) z tytułu zmiany wartości godziwej oraz utraty wartości takich udziałów własnościowych – w przypadku gdy:
 - a) zmiany tej wartości godziwej oraz utrata wartości są uwzględniane przez jednostkę składową przy obliczaniu podatku dochodowego, będącego podatkiem kwalifikowanym, w części bieżącej, albo
 - b) jednostka składowa podlega opodatkowaniu dopiero na moment zbycia posiadanych udziałów własnościowych, a rezerwa lub aktywo z tytułu podatku dochodowego określane w oparciu o zmianę bieżącej wartości godziwej tych udziałów lub utratę wartości są wykazywane jako podatek dochodowy w części odroczonej;
- 2) zysk (stratę) przypisany do tych udziałów własnościowych – w przypadku gdy jednostka składowa rozlicza udziały własnościowe posiadane, bezpośrednio lub pośrednio, w jednostkach transparentnych podatkowo metodą praw własności;
- 3) zysk (stratę) ze zbycia tych udziałów własnościowych – w przypadku gdy zbywająca jednostka składowa uwzględniła ten zysk (stratę) przy opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym, z wyłączeniem tych zysków (strat), które podlegały zwolnieniu lub wyłączeniu z opodatkowania podatkiem kwalifikowanym, w tym przez dowolne odliczenie lub podobną ulgę.

4. Jeżeli jednostka składowa objęta wyborem, o którym mowa w ust. 1, posiada udziały własnościowe w jednostce transparentnej podatkowo, w związku z którymi powstaje prawo do ulgi podatkowej, ulgę tę uwzględnia się przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) zgodnie z art. 64–66 lub skorygowanych podatków kwalifikowanych tej jednostki składowej zgodnie z art. 80 ust. 1 pkt 3.

5. Jeżeli jednostka składowa posiada kwalifikowane udziały własnościowe, o których mowa w ust. 1, oraz bezpośrednio z nimi związane kwalifikowane pośrednie aktywa podatkowe zgodnie z wyborem, o którym mowa w ust. 1, to ta jednostka dokonuje pomniejszeń lub zwiększeń skorygowanych podatków kwalifikowanych zgodnie z art. 83 ust. 1, przy czym przez kwalifikowane pośrednie aktywa podatkowe rozumie się wynikające z działalności jednostki transparentnej podatkowo, w której dokonano inwestycji w kwalifikowane udziały własnościowe:

- 1) ulgi podatkowe inne niż kwalifikowane zwrotne ulgi,
- 2) podlegające odliczeniu dla celów podatku kwalifikowanego straty podatkowe tej jednostki transparentnej podatkowo, w której dokonano inwestycji, w wysokości odpowiadającej iloczynowi takiej straty oraz stawki podatku dochodowego, jaka ma zastosowanie do jednostki składowej dokonującej tej inwestycji

– w zakresie, w jakim te ulgi i straty obniżają kwotę tej inwestycji i są rozliczane w księgach przez jednostkę składową dokonującą inwestycji lub jednostkę składową posiadającą udziały własnościowe w jednostce transparentnej podatkowo, w której dokonano inwestycji, przez inne jednostki transparentne podatkowo niebędące jednostkami składowymi grupy, do której należy ta jednostka transparentna podatkowo.

6. Przez kwotę inwestycji, o której mowa w ust. 5, rozumie się ujętą w księgach jednostki składowej dokonującej tej inwestycji wartość:

- 1) udziałów własnościowych, o których mowa w ust. 3;
- 2) pożyczki, jeżeli ta jednostka wykazuje w księgach taką inwestycję w kwalifikowane udziały własnościowe jako pożyczkę, a zwrot z tej inwestycji jako spłatę pożyczki w części kapitałowej i odsetkowej oraz zgodnie z akceptowalnym lub zatwierdzonym standardem rachunkowości w jurysdykcji, w której jest zlokalizowana jednostka transparentna podatkowo, w której dokonano inwestycji, ta pożyczka jest traktowana jako udział własnościowy – w przypadku gdy jednostka dokonująca tej inwestycji posiada rzeczywisty cel ekonomiczny w tej inwestycji oraz nie jest chroniona od strat z tej inwestycji.

7. Przez kwalifikowane udziały własnościowe rozumie się inwestycję w jednostce transparentnej podatkowo, która jest wykazywana w księgach jednostki składowej dokonującej inwestycji jako udziały własnościowe, pod warunkiem że:

- 1) aktywa, zobowiązania, przychody, koszty i przepływy pieniężne jednostki transparentnej podatkowo, w której dokonano inwestycji, nie są konsolidowane metodą pełną ani proporcjonalną w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym grupy jednostki dokonującej inwestycji oraz
- 2) z wszelkich faktów i okoliczności, w tym z warunków inwestycji, wynika, że jednostka dokonująca inwestycji na moment dokonywania tej inwestycji zakładała, że kwota zwrotu z tej inwestycji będzie niższa niż kwota zainwestowana, przy czym kwota zwrotu obejmuje w szczególności wypłaty oraz możliwość rozliczenia strat z działalności jednostki transparentnej podatkowo, w której dokonano inwestycji, z wyjątkiem ulg innych niż kwalifikowane zwrotne ulgi.

Art. 64. 1. Korekta w zakresie kwalifikowanej zwrotnej ulgi oraz niekwalifikowanej zwrotnej ulgi, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3 lit. a, polega na:

- 1) nieuwzględnieniu niekwalifikowanej zwrotnej ulgi przez pomniejszenie księgowego dochodu (straty) netto o kwotę całkowitego zwrotu lub odliczenia z tytułu takiej ulgi – w przypadku gdy jednostka składowa uwzględniła tę ulgę w księgowym dochodzie (stracie) netto jako przychód lub podobny zapis;
- 2) uwzględnieniu kwalifikowanej zwrotnej ulgi przez zwiększenie księgowego dochodu (straty) netto o kwotę całkowitego zwrotu lub odliczenia z tytułu takiej ulgi – w przypadku gdy jednostka składowa nie uwzględniła tej ulgi w księgowym dochodzie (stracie) netto jako przychodu lub podobnego zapisu.

2. Przez niekwalifikowaną zwrotną ulgę rozumie się ulgę podatkową polegającą na zwrocie lub odliczeniu, w całości albo części, podatku dochodowego, w tym w kwocie przewyższającej taki podatek, niespełniającą warunków kwalifikowanej zwrotnej ulgi.

3. Przez kwalifikowaną zwrotną ulgę rozumie się ulgę podatkową polegającą na zwrocie lub odliczeniu, w całości albo części, podatku dochodowego, w tym w kwocie przewyższającej taki podatek, jeżeli taki zwrot lub takie odliczenie podatku przysługuje, w całości albo części, w formie pieniężnej lub w formie ekwiwalentu środków pieniężnych na rzecz jednostki składowej w okresie 4 lat podatkowych liczonych od dnia, w którym taka jednostka nabyła prawo do tej ulgi. Kwalifikowana zwrotna ulga nie obejmuje wyłączonego przypisanego podatku lub kwalifikowanego przypisanego podatku, o których mowa odpowiednio w art. 79 ust. 2 i 3, które podlegają zwrotowi lub zaliczeniu na poczet innych zobowiązań podatkowych.

4. Jeżeli zwrot lub odliczenie podatku z tytułu kwalifikowanej zwrotnej ulgi lub niekwalifikowanej zwrotnej ulgi przysługuje do części takiej ulgi, przepis ust. 1 stosuje się tylko do tej części.

5. Jednostka składowa może stosować zasady rozliczenia kwalifikowanych zwrotnych ulg, inne niż określone w ust. 1 lub 4, jeżeli są one przyjęte w zasadach lub polityce rachunkowości oraz są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) jednostka ta po raz pierwszy objęła prawo do kwalifikowanej zwrotnej ulgi;
- 2) korzyść z kwalifikowanej zwrotnej ulgi wynika z nabycia lub wytworzenia składnika aktywów;
- 3) przyjęta polityka rachunkowości stanowi, że:
 - a) wartość bilansowa składnika aktywów objętego kwalifikowaną zwrotną ulgą jest pomniejszana o korzyść wynikającą z tej ulgi albo
 - b) korzyść z kwalifikowanej zwrotnej ulgi jest wykazywana w księgowym dochodzie (stracie) netto jako przychód lub podobny zapis rozpoznawany proporcjonalnie do okresu użytkowania składnika aktywów objętego taką ulgą.

Art. 65. 1. Korekta w zakresie kwalifikowanej zbywalnej ulgi, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3 lit. b, polega na uwzględnieniu takiej ulgi zgodnie z przepisami odpowiednio ust. 2–7, 11 i 12.

2. Jeżeli prawo do kwalifikowanej zbywalnej ulgi zostało objęte przez jednostkę składową po raz pierwszy na podstawie przepisów obowiązujących w jurysdykcji jej lokalizacji (prawo pierwotne do ulgi), uwzględnienie tej ulgi polega na:

- 1) zwiększeniu księgowego dochodu (straty) netto o kwotę:
 - a) całkowitego zwrotu oraz odliczenia z tytułu takiej ulgi za rok podatkowy, w którym jednostka ta objęła prawo pierwotne do ulgi – w przypadku gdy kwota tego zwrotu oraz odliczenia nie została uwzględniona w księgowym dochodzie (stracie) netto jako przychód lub podobny zapis,
 - b) zwrotu lub odliczenia z tytułu takiej ulgi za rok podatkowy, w którym nastąpiło przedawnienie prawa pierwotnego do ulgi, jeżeli to prawo:
 - nie zostało wykorzystane oraz
 - ta jednostka poniosła kwalifikowaną stratę za rok podatkowy, w którym ta jednostka objęła prawo pierwotne do tej ulgi i uwzględniła tę ulgę w księgowym dochodzie (stracie) netto jako przychód lub podobny zapis;
- 2) zmniejszeniu księgowego dochodu (straty) netto o kwotę zwrotu lub odliczenia z tytułu takiej ulgi za rok podatkowy, w którym nastąpiło przedawnienie prawa pierwotnego do tej ulgi, jeżeli to prawo:
 - a) nie zostało wykorzystane oraz
 - b) ta jednostka osiągnęła kwalifikowany dochód za rok podatkowy, w którym ta jednostka objęła prawo pierwotne do tej ulgi i uwzględniła tę ulgę w księgowym dochodzie (stracie) netto jako przychód lub podobny zapis.

3. Jeżeli jednostka składowa uzyskała część zwrotu lub odliczenia z tytułu prawa pierwotnego do ulgi, a prawo do pozostałej części tego zwrotu oraz odliczenia uległo przedawnieniu, zwiększenie albo zmniejszenie księgowego dochodu (straty) netto, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b oraz pkt 2, dotyczy tej części przedawnionego i niewykorzystanego prawa do zwrotu oraz odliczenia.

4. Jeżeli prawo pierwotne do ulgi jednostka składowa zbyła w terminie:

- 1) nieprzekraczającym 15 miesięcy następujących po ostatnim miesiącu roku podatkowego, w którym to prawo pierwotne do ulgi zostało objęte przez tę jednostkę składową, jej księgowy dochód (stratę) netto za rok podatkowy, w którym nastąpiło to zbycie:
 - a) pomniejsza się o kwotę uprzednio doliczoną zgodnie z ust. 2 pkt 1 lit. a oraz
 - b) zwiększa się o cenę rynkową zbytego prawa pierwotnego do ulgi, jeżeli przychód lub podobny zapis odpowiadający tej cenie rynkowej nie został ujęty w tym księgowym dochodzie (stracie) netto;
- 2) przekraczającym 15 miesięcy następujących po ostatnim miesiącu roku podatkowego, w którym to prawo pierwotne do ulgi zostało objęte przez tę jednostkę składową, jej księgowy dochód (stratę) netto za rok, w którym nastąpiło to zbycie koryguje się przez uwzględnienie straty liczonej jako różnica między rynkową ceną sprzedaży tego prawa pierwotnego do ulgi a kwotą zbywanego oraz niewykorzystanego zwrotu oraz odliczenia z tytułu takiej ulgi, którą ta jednostka uwzględniła zgodnie z ust. 2 pkt 1 lit. a.

5. Jeżeli jednostka składowa zbyła część niewykorzystanego prawa pierwotnego do ulgi, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do tej zbywanej, niewykorzystanej części prawa.

6. Jeżeli prawo do kwalifikowanej zbywalnej ulgi zostało nabyte przez jednostkę składową od innej osoby (prawo wtórne do ulgi), jednostka ta uwzględni w roku podatkowym:

- 1) zysk z tytułu wykorzystania prawa do ulgi liczony jako różnica między całkowitą kwotą zwrotu oraz odliczenia z tytułu takiej ulgi a ceną nabycia prawa wtórnego do tej ulgi, w proporcji, w jakiej pozostaje wartość dokonanego w tym roku podatkowym odliczenia lub zwrotu z tytułu tej ulgi do całkowitej wartości takiego odliczenia i zwrotu możliwego do wykorzystania – w przypadku gdy prawo do ulgi zostało w tym roku wykorzystane przez tę jednostkę w całości albo części;
- 2) stratę z tytułu przedawnienia prawa do ulgi liczoną jako nadwyżka sumy ceny nabycia prawa wtórnego do tej ulgi oraz zysku z tytułu wykorzystania prawa do ulgi, liczonego zgodnie z pkt 1, nad sumą dokonanych odliczeń i zwrotów z tytułu ulgi – w przypadku gdy w roku podatkowym prawo do ulgi w całości albo części wygasło w drodze przedawnienia;
- 3) zysk (stratę) ze sprzedaży prawa wtórnego do ulgi liczony jako różnica między ceną sprzedaży a sumą ceny nabycia prawa wtórnego do tej ulgi i zysku z tytułu wykorzystania prawa do ulgi, liczonego zgodnie z pkt 1, uwzględnionego w księgowym dochodzie (stracie) netto od tej części prawa do ulgi, która została wykorzystana przed tym zbyciem.

7. Jeżeli zwrot lub odliczenie podatku przysługuje w odniesieniu tylko do części prawa do kwalifikowanej zbywalnej ulgi lub zbyciu podlega tylko prawo do części zwrotu lub odliczenia z tytułu kwalifikowanej zbywalnej ulgi, przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio tylko do tej części.

8. Przez kwalifikowaną zbywalną ulgę rozumie się ulgę podatkową niebędącą kwalifikowaną zwrotną ulgą albo niekwalifikowaną zwrotną ulgą, polegającą na zwrocie lub odliczeniu, w całości albo części, kwoty podatku dochodowego, w tym w kwocie przewyższającej taki podatek, jeżeli prawo do takiego zwrotu lub odliczenia przysługuje każdej jednostce, w odniesieniu do której został spełniony prawny standard zbywalności oraz rynkowy standard zbywalności, przy czym:

- 1) prawny standard zbywalności jest spełniony w odniesieniu do jednostki, która:
 - a) objęła prawo pierwotne do tej ulgi, jeżeli zgodnie z prawem jurysdykcji przyznającej prawo do zwrotu lub odliczenia z tytułu tej ulgi jest możliwe nabycie prawa do ulgi przez osobę niepowiązaną w roku podatkowym, w którym taka jednostka objęła to prawo, lub w ciągu 15 miesięcy od końca tego roku podatkowego,
 - b) nabyła prawo wtórne do ulgi od innej osoby, jeżeli zgodnie z prawem jurysdykcji przyznającej prawo do zwrotu lub odliczenia z tytułu tej ulgi jest możliwe, w roku podatkowym nabycia tego prawa wtórnego do ulgi, jej kolejne nabycie przez osobę inną niepowiązaną;
- 2) rynkowy standard zbywalności jest spełniony w odniesieniu do jednostki, która:
 - a) objęła prawo pierwotne do tej ulgi, jeżeli ulga została nabyta przez osobę niepowiązaną po cenie równej lub wyższej od minimalnej ceny rynkowej, w ciągu 15 miesięcy od końca roku podatkowego, w którym taka jednostka nabyła prawo do tej ulgi,
 - b) nabyła prawo wtórne do ulgi od innej osoby, jeżeli prawo to zostało nabyte od osoby niepowiązanej po cenie równej lub wyższej od minimalnej ceny rynkowej.

9. Przez rynkową cenę sprzedaży rozumie się cenę określoną na podstawie transakcji podobnych do nabycia prawa do ulgi, z uwzględnieniem rachunkowych zasad dotyczących określania wartości godziwej, przewidzianych w standardzie rachunkowości stosowanym w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy, w której skład wchodzi jednostka sprzedająca pierwotne prawo do ulgi.

10. Przez minimalną cenę rynkową, o której mowa w ust. 8 pkt 2, rozumie się 80 % wartości bieżącej netto ulgi (NPV), przy czym w celu określenia wartości bieżącej netto ulgi:

- 1) przyjmuje się stopę rentowności instrumentu dłużnego o identycznym lub podobnym terminie wykupu co termin przedawnienia prawa do ulgi, nie dłuższym niż 5 lat, wyemitowanego:
 - a) przez jurysdykcję przyznającą prawo do tej ulgi,
 - b) w tym samym roku podatkowym, w którym jednostka składowa nabyła prawo wtórne do ulgi, albo w roku podatkowym, w którym jednostka uzyskała prawo pierwotne do tej ulgi;
- 2) ulga jest równa kwocie maksymalnego zwrotu lub odliczenia z tej ulgi lub kwocie pozostałej do zwrotu lub odliczenia;
- 3) przepływy gotówkowe określa się na podstawie maksymalnej kwoty, która może podlegać zwrotowi lub odliczeniu w danym roku podatkowym, zgodnie z prawem jurysdykcji, która przyznaje prawo do tej ulgi.

11. Jednostka składowa może stosować zasady rozliczenia kwalifikowanych zbywalnych ulg, inne niż określone w ust. 2–7, jeżeli są one przyjęte w zasadach lub polityce rachunkowości oraz są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) jednostka ta objęła prawo pierwotne do tej ulgi;
- 2) korzyść z kwalifikowanej zbywalnej ulgi wynika z nabycia lub wytworzenia składnika aktywów;
- 3) przyjęta polityka rachunkowości stanowi, że:
 - a) wartość bilansowa składnika aktywów objętego kwalifikowaną zbywalną ulgą jest pomniejszana o korzyść z tej ulgi albo
 - b) korzyść z kwalifikowanej zbywalnej ulgi jest wykazywana w księgowym dochodzie (stracie) netto jako przychód lub podobny zapis rozpoznawany proporcjonalnie do okresu użytkowania składnika aktywów objętego taką ulgą.

12. W przypadku gdy w roku podatkowym prawo pierwotne do ulgi dotyczące kwalifikowanej zbywalnej ulgi rozliczanej zgodnie z ust. 11:

- 1) wygaśnie w drodze przedawnienia – wartość bilansową składnika aktywów objętego tą ulgą podwyższa się o kwotę niezyskanego w związku z tym wygaśnięciem zwrotu lub odliczenia;
- 2) zostanie zbyte – jednostka składowa kontynuuje to rozliczenie do końca okresu użytkowania składnika aktywów, a różnicę między rynkową ceną sprzedaży i kwotą zwrotu oraz odliczenia z tytułu tej ulgi odnosi proporcjonalnie do tego okresu użytkowania, jaki pozostaje po roku, w którym składnik ten został zbyty.

Art. 66. 1. Korekta w zakresie ulg innych niż kwalifikowana zwrotna ulga, niekwalifikowana zwrotna ulga lub kwalifikowana zbywalna ulga, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3 lit. c, polega na ich nieuwzględnieniu.

2. Jeżeli ulgi, o których mowa w ust. 1, zostały uwzględnione w księgowym dochodzie (stracie) netto jako przychód lub koszt lub podobny zapis, wartość tę odpowiednio się koryguje przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty).

3. Jednostka składowa, która sprzedała nabytą niekwalifikowaną zbywalną ulgę i poniosła stratę w związku z tą sprzedażą, uwzględnia tę stratę za rok podatkowy, w którym wystąpiła ta sprzedaż.

4. Przez niekwalifikowaną zbywalną ulgę rozumie się ulgę podatkową niebędącą kwalifikowaną zwrotną ulgą, niekwalifikowaną zwrotną ulgą albo kwalifikowaną zbywalną ulgą, polegającą na zwrocie lub odliczeniu kwoty podatku dochodowego, w tym w kwocie przewyższającej taki podatek, w przypadku której prawo do takiego zwrotu lub odliczenia przysługuje każdej jednostce posiadającej prawo do ulgi.

Rozdział 2

Przepisy szczególne

Oddział 1

Wyłączenie dochodu z żeglugi międzynarodowej

Art. 67. 1. Korekta księgowego dochodu (straty) netto polega także na nieuwzględnieniu dochodów (strat) jednostki składowej z działalności w zakresie żeglugi międzynarodowej oraz działalności dodatkowej w zakresie żeglugi międzynarodowej, jeżeli zarządzanie strategiczne lub zarządzanie handlowe wszystkimi statkami wykorzystywanymi w tych działaniach jest faktycznie prowadzone w jurysdykcji, w której ta jednostka jest zlokalizowana.

2. Przy dokonywaniu korekty z tytułu żeglugi międzynarodowej nie uwzględnia się w szczególności kosztów jednostki składowej przypisanych do dochodu (straty) tej jednostki z działalności w zakresie żeglugi międzynarodowej oraz z działalności dodatkowej w zakresie żeglugi międzynarodowej, przy czym koszty te przypisuje się:

- 1) odpowiednio do tych działalności – w przypadku kosztów bezpośrednio związanych z dochodami z tych działalności;
- 2) proporcjonalnie do udziału przychodów z takiej działalności w łącznych przychodach jednostki składowej – w przypadku kosztów pośrednio związanych z dochodami z tych działalności.

3. Przez zarządzanie strategiczne rozumie się podejmowanie decyzji w zakresie znaczących wydatków kapitałowych i zbycia aktywów, znaczących zamówień, umów o sojuszach strategicznych i wspólnych przedsięwzięciach w korzystaniu ze statków oraz w zakresie kierowania placówkami zagranicznymi.

4. Przy ocenie, czy jednostka składowa zarządza strategicznie statkami w danej jurysdykcji, uwzględnia się w szczególności:

- 1) lokalizację osób podejmujących decyzje, w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla;
- 2) lokalizację posiedzeń zarządu jednostki;
- 3) miejsce faktycznego zamieszkania dyrektorów i kluczowych pracowników.

5. Przez zarządzanie handlowe rozumie się planowanie tras, przyjmowanie rezerwacji na ładunek lub pasażerów, ubezpieczenia, zarządzanie finansami, zarządzanie personelem, zaopatrzenie i szkolenia.

6. Przy ocenie, czy jednostka składowa zarządza handlowo statkami w danej jurysdykcji, uwzględnia się w szczególności:

- 1) liczbę pracowników zaangażowanych w zarządzanie handlowe w danej jurysdykcji;
- 2) charakter i zakres zakwaterowania pracowników, o których mowa w pkt 1, w danej jurysdykcji;
- 3) miejsce faktycznego zamieszkania kluczowego personelu zarządzającego, w tym dyrektorów.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, ciężar dowodu, że zarządzanie strategiczne lub zarządzanie handlowe wszystkimi statkami jest faktycznie prowadzone w jurysdykcji, w której jednostka składowa jest zlokalizowana, spoczywa na tej jednostce.

Art. 68. 1. Jeżeli suma dochodów z działalności dodatkowej w zakresie żeglugi międzynarodowej wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w tej samej jurysdykcji jest wyższa niż 50 % sumy dochodów tych jednostek z działalności w zakresie żeglugi międzynarodowej, ta nadwyżka podwyższa księgowy dochód (stratę) netto tych wszystkich jednostek składowych proporcjonalnie do udziału dochodu z działalności dodatkowej w zakresie żeglugi międzynarodowej jednostki składowej w łącznym dochodzie z takiej działalności wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w tej jurysdykcji.

2. Przy obliczaniu nadwyżki, o której mowa w ust. 1, nie uwzględnia się strat z działalności w zakresie żeglugi międzynarodowej oraz działalności dodatkowej w zakresie żeglugi międzynarodowej.

Art. 69. 1. Przez dochód (stratę) jednostki składowej z działalności w zakresie żeglugi międzynarodowej rozumie się dochód (stratę) uzyskany przez jednostkę składową z tytułu:

- 1) przewozu pasażerów lub ładunków statkiem w żegludze międzynarodowej bez względu na tytuł prawny przysługujący jednostce składowej do tego statku;
- 2) przewozu pasażerów lub ładunków statkiem w żegludze międzynarodowej w ramach umowy, której przedmiotem jest uzyskanie prawa do dysponowania określoną częścią przestrzeni ładownej statku (umowa typu slot charter);
- 3) dzierżawy statku, który ma być wykorzystywany do przewozu pasażerów lub ładunków w żegludze międzynarodowej, z pełnym wyposażeniem, załogą i zaopatrzeniem;
- 4) dzierżawy samego statku wykorzystywanego do przewozu pasażerów lub ładunków w żegludze międzynarodowej na rzecz innej jednostki składowej;
- 5) udziału we wspólnym przedsięwzięciu lub w międzynarodowej agencji operacyjnej, przez które jest prowadzona działalność w zakresie przewozu pasażerów lub ładunków statkiem w żegludze międzynarodowej;
- 6) sprzedaży statku wykorzystywanego do przewozu pasażerów lub ładunków w żegludze międzynarodowej, jeżeli ten statek był użytkowany przez jednostkę składową przez co najmniej 12 miesięcy.

2. Dochód (stratę) z działalności w zakresie żeglugi międzynarodowej ustala się jako część księgowego dochodu (straty) netto, którą można przypisać do tej działalności.

3. Przez dochód (stratę) jednostki składowej z działalności dodatkowej w zakresie żeglugi międzynarodowej rozumie się dochód (stratę) uzyskany przez jednostkę składową z tytułu:

- 1) dzierżawy statku bez załogi na rzecz innego przedsiębiorstwa żeglugowego, które nie jest jednostką składową, pod warunkiem że okres dzierżawy nie przekracza 36 miesięcy, przy czym przy ustalaniu tego okresu uwzględnia się wszelkie okoliczności mające wpływ na faktyczną dzierżawę statku, w szczególności nowe umowy lub zmianę umów;
- 2) sprzedaży biletów wystawionych przez inne przedsiębiorstwa żeglugowe na krajowy odcinek rejsu międzynarodowego;
- 3) dzierżawy i krótkoterminowego składowania kontenerów lub opłat za przetrzymanie w przypadku opóźnionego zwrotu kontenerów;
- 4) świadczenia usług na rzecz innych przedsiębiorstw żeglugowych przez inżynierów, pracowników obsługi technicznej, pracowników zajmujących się przeładunkiem, pracowników gastronomii oraz pracowników obsługi pasażerów;
- 5) depozytów pieniężnych lub inwestycji w papiery wartościowe, jeżeli te depozyty lub inwestycje, z których osiągnięto dochód, są dokonywane jako integralna część prowadzenia działalności polegającej na eksploatacji statków w żegludze międzynarodowej.

4. Dochód (stratę) z działalności dodatkowej w zakresie żeglugi międzynarodowej ustala się jako część księgowego dochodu (straty) netto jednostki składowej, którą można przypisać do tej działalności.

5. Przepis ust. 2 stosuje się pod warunkiem, że przewóz nie odbywa się:

- 1) śródlądowymi drogami wodnymi w obrębie terytorium tej samej jurysdykcji;
- 2) między miejscami położonymi na terytorium jednej jurysdykcji, bez względu na to, czy w tej jurysdykcji jest zlokalizowana jednostka składowa.

6. Przepis ust. 4 stosuje się pod warunkiem, że działalność jest prowadzona głównie w związku z przewozem pasażerów lub ładunków statkami w żegludze międzynarodowej i nie dotyczy przewozu śródlądowymi drogami wodnymi.

Oddział 2

Księgowy dochód (strata) stałego zakładu oraz przydzielanie kwalifikowanego dochodu (straty) między centralę a stały zakład

Art. 70. Księgowy dochód (stratę) netto stałego zakładu stanowi zysk (strata) netto:

- 1) wynikający ze sprawozdania finansowego tego stałego zakładu – w przypadku stałego zakładu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 40 lit. a–c, sporządzającego sprawozdanie finansowe;
- 2) który zostałby wykazany w sprawozdaniu finansowym takiego zakładu, gdyby to sprawozdanie zostało sporządzone zgodnie ze standardem rachunkowości stosowanym przy sporządzeniu skonsolidowanego sprawozdania grupy – w przypadku stałego zakładu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 40 lit. a–c, niesporządzającego sprawozdania finansowego;
- 3) ustalony na podstawie dochodu zwolnionego lub wyłączzonego z opodatkowania podatkiem dochodowym w jurysdykcji lokalizacji centrali oraz kosztów, które nie są odliczane do celów podatkowych w jurysdykcji lokalizacji centrali, jeżeli ten dochód i te koszty można przypisać transakcjom prowadzonym poza tą jurysdykcją – w przypadku stałego zakładu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 40 lit. d.

Art. 71. Księgowy dochód (strata) netto stałego zakładu, o którym mowa w art. 70, uwzględnia wyłącznie przychody i koszty, które:

- 1) można przypisać takiemu zakładowi zgodnie z właściwą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania lub mającym zastosowanie prawem krajowym jurysdykcji, w której ten zakład jest zlokalizowany, bez względu na wysokość dochodu podlegającego opodatkowaniu oraz wysokość kosztów podlegających odliczeniu w tej jurysdykcji – w przypadku stałego zakładu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 40 lit. a lub b;
- 2) zostałyby przypisane takiemu zakładowi zgodnie z postanowieniami podobnymi do art. 7 Modelowej konwencji OECD – w przypadku stałego zakładu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 40 lit. c.

Art. 72. 1. Księgowego dochodu (straty) netto stałego zakładu nie uwzględnia się przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) centrali.

2. Kwalifikowana strata stałego zakładu pomniejsza księgowy dochód (stratę) netto centrali za rok podatkowy w takiej części, w jakiej strata stałego zakładu:

- 1) może zostać uznana za koszt przy obliczaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym tej centrali oraz
- 2) nie została uwzględniona przy obliczaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym, na podstawie przepisów jurysdykcji lokalizacji centrali oraz lokalizacji stałego zakładu

– bez względu na rok podatkowy rozliczenia takiej straty albo jej części.

3. Kwalifikowany dochód osiągany przez stały zakład w latach podatkowych następujących po roku podatkowym, o którym mowa w ust. 2, podwyższa księgowy dochód (stratę) centrali do wysokości kwalifikowanej straty, która była rozliczona jako koszt centrali na podstawie ust. 2.

4. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy strata stałego zakładu jest rozliczana przez przychody i koszty mające bezpośredni wpływ na wysokość tej straty.

Oddział 3

Szczególne zasady przydzielania księgowego dochodu (straty) netto jednostce pośredniczącej

Art. 73. 1. Księgowy dochód (stratę) netto jednostki pośredniczącej będącej jednostką składową grupy pomniejsza się o kwotę księgowego dochodu (straty) netto przypadającą na jej właścicieli, którzy nie są jednostkami składowymi tej grupy i posiadają w takiej jednostce pośredniczącej udziały własnościowe bezpośrednio lub za pośrednictwem jednej lub kilku jednostek transparentnych podatkowo.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy jednostka pośrednicząca jest jednostką dominującą najwyższego szczebla lub jednostka dominująca najwyższego szczebla posiada udziały własnościowe w takiej jednostce bezpośrednio lub za pośrednictwem jednej lub kilku jednostek transparentnych podatkowo.

Art. 74. 1. Księgowy dochód (stratę) netto obliczony zgodnie z art. 73 pomniejsza się o kwotę przydzieloną zgodnie z art. 70 i art. 71 stałemu zakładowi jednostki pośredniczącej, za którego pośrednictwem ta jednostka prowadzi w całości albo części działalność, niezależnie od jurysdykcji, w której ten zakład jest zlokalizowany.

2. Kwotę przydzieloną stałemu zakładowi, o której mowa w ust. 1, ustala się z wyłączeniem księgowego dochodu (straty) netto jednostki pośredniczącej przypadającego na właścicieli, którzy nie są jednostkami składowymi grupy, do której należy ta jednostka.

Art. 75. 1. Księgowy dochód (stratę) netto jednostki pośredniczącej obliczony zgodnie z art. 73 i art. 74 przydziela się:

- 1) jednostkom będącym właścicielami proporcjonalnie do ich udziału własnościowego w jednostce pośredniczącej – w przypadku gdy ta jednostka pośrednicząca jest jednostką transparentną podatkowo niebędącą jednostką dominującą najwyższego szczebla albo
- 2) tej jednostce pośredniczącej – w przypadku gdy jest ona jednostką transparentną podatkowo będącą jednostką dominującą najwyższego szczebla albo odwróconą jednostką hybrydową.

2. Przydziału, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się odrębnie w odniesieniu do każdego właściciela posiadającego udział własnościowy w jednostce pośredniczącej, o której mowa w ust. 1.

3. Księgowy dochód (stratę) netto jednostki pośredniczącej pomniejsza się o kwotę przydzieloną jednostkom będącym jej właścicielami zgodnie z ust. 1 pkt 1.

4. Jeżeli jednostka będąca właścicielem jednostki transparentnej podatkowo jest również jednostką transparentną podatkowo, zasadę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio do jednostek będących właścicielem takiej jednostki, z kolejnego poziomu lub kolejnych poziomów struktury, które nie są jednostkami transparentnymi podatkowo. W przypadku gdy wszystkie jednostki składowe grupy są jednostkami transparentnymi podatkowo, księgowy dochód (stratę) netto jednostki pośredniczącej przydziela się jednostce dominującej najwyższego szczebla.

Art. 76. 1. Przepisy art. 73 oraz art. 75 stosuje się do każdego udziału własnościowego posiadanego przez daną jednostkę będącą właścicielem w jednostce pośredniczącej, zgodnie z kwalifikacją tej jednostki pośredniczącej dokonaną na podstawie art. 3 ust. 3 i przepisów jurysdykcji, w której ta jednostka będąca właścicielem jest zlokalizowana.

2. Przez udziały własnościowe, o których mowa w art. 73 i art. 75 ust. 1 pkt 1, rozumie się również prawa do zysków wynikające z takich udziałów posiadane przez jednostkę, jeżeli na dany rok podatkowy prawa te zostały przeniesione z właściciela na tę jednostkę w drodze umowy lub innego porozumienia, zawartych na czas określony w jakiegokolwiek formie.

DZIAŁ VI

Skorygowane podatki kwalifikowane

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 77. Podatki kwalifikowane jednostki składowej to podatki przydzielone jednostce składowej, która przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) uwzględnia te podatki oraz dochód opodatkowany tymi podatkami.

Art. 78. 1. Do podatków kwalifikowanych jednostki składowej zalicza się ujęte w księgach za rok podatkowy:

- 1) podatki nakładane z tytułu:
 - a) dochodu lub zysku tej jednostki składowej lub udziału tej jednostki w dochodzie lub zysku innej jednostki składowej, w której posiada ona udział własnościowy,
 - b) wypłaconego lub przeznaczonego do wypłaty zysku, wypłat równoważnych wypłacie zysku oraz kosztów niezwiązanych z działalnością gospodarczą lub kosztów o podobnym charakterze, jeżeli są naliczone w ramach systemu opartego na opodatkowaniu wypłaty zysków, o którym mowa w art. 115– w tym podatki dochodowe pobierane u źródła i inne podobne podatki;
- 2) podatki nakładane w miejsce podatku dochodowego od osób prawnych, w przypadku gdy w jurysdykcji lokalizacji tej jednostki składowej nie obowiązuje system podatku dochodowego od osób prawnych;
- 3) podatki naliczone z tytułu zysków zatrzymanych lub kapitału własnego jednostki składowej, w tym podatki naliczone od całości albo części składników opartych na dochodzie lub kapitale własnym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do grzywien, kar, odsetek i opłat o podobnym charakterze naliczanych w związku z podatkami kwalifikowanymi.

3. Przez podatki kwalifikowane rozumie się w szczególności podatki, o których mowa w art. 18, art. 21, art. 22, art. 22d, art. 24a, art. 24aa, art. 24b, art. 24ca, art. 24d oraz art. 24f ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 79. 1. Do podatków kwalifikowanych jednostki składowej nie zalicza się:

- 1) globalnego podatku wyrównawczego oraz kwalifikowanego globalnego podatku wyrównawczego;
- 2) krajowego podatku wyrównawczego oraz kwalifikowanego krajowego podatku wyrównawczego;
- 3) podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków oraz podatku wyrównawczego obliczanego na podstawie kwalifikowanej zasady niedostatecznie opodatkowanych zysków;
- 4) podatku naliczonego z tytułu zysku ze zbycia lokalnych rzeczowych aktywów trwałych będących nieruchomościami, jeżeli za rok podatkowy dokonano wyboru, o którym mowa w art. 59;
- 5) podatków zapłaconych przez jednostki składowe będące zakładami ubezpieczeń w związku z wypłatami lub zwrotami na rzecz ubezpieczonych, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1;
- 6) wyłączonego przypisanego podatku.

2. Przez wyłączony przypisany podatek jednostki składowej rozumie się naliczony lub zapłacony podatek kwalifikowany od osiągniętego przez tę jednostkę składową dochodu z tytułu prowadzonej działalności, który w związku z wypłacaną przez tę jednostkę dywidendą, a w przypadku podatku kwalifikowanego naliczonego lub zapłaconego przez stały zakład w związku z dywidendą wypłacaną przez centralę:

- 1) podlega:
 - a) zwrotowi na rzecz tej jednostki składowej lub beneficjenta rzeczywistego tej dywidendy lub
 - b) zaliczeniu przez tego beneficjenta na poczet zobowiązania podatkowego innego niż z tytułu podatku od tej dywidendy oraz
- 2) nie stanowi kwalifikowanego przypisanego podatku.

3. Przez kwalifikowany przypisany podatek jednostki składowej rozumie się naliczony lub zapłacony podatek kwalifikowany od osiągniętego przez tę jednostkę dochodu z tytułu prowadzonej działalności, który w związku z wypłacaną przez tę jednostkę dywidendą, a w przypadku podatku kwalifikowanego naliczonego lub zapłaconego przez stały zakład w związku z dywidendą wypłacaną przez centralę, podlega:

- 1) zwrotowi na rzecz beneficjenta rzeczywistego tej dywidendy lub
- 2) zaliczeniu przez takiego beneficjenta na poczet zobowiązania podatkowego innego niż z tytułu tej dywidendy.

4. Przepis ust. 3 stosuje się w zakresie, w jakim podatek kwalifikowany, o którym mowa w ust. 3, jest zwracany lub zaliczany na poczet innych zobowiązań na rzecz:

- 1) beneficjenta rzeczywistego dywidendy, w przypadku gdy:
 - a) ten podatek jest zwracany lub zaliczany zgodnie z przepisami innej jurysdykcji niż jurysdykcja, w której jednostka podlega podatkowi kwalifikowanemu, lub
 - b) dywidenda, o której mowa w ust. 3, podlega opodatkowaniu według stawki nominalnej nie niższej niż minimalna stawka podatkowa, lub
 - c) beneficjent rzeczywisty dywidendy jest osobą fizyczną i rezydentem podatkowym jurysdykcji, w której:
 - jednostka składowa wypłacająca tę dywidendę podlega podatkowi kwalifikowanemu oraz
 - ta osoba fizyczna podlega opodatkowaniu według stawki nominalnej co najmniej równej standardowej stawce podatkowej mającej zastosowanie do zwykłego dochodu lub
- 2) jednostki rządowej, organizacji międzynarodowej, organizacji nienastawionej na zysk lub funduszu emerytalnego będących rezydentami podatkowymi jurysdykcji, w których zostały utworzone i posiadają zarząd, lub
- 3) jednostki inwestycyjnej będącej rezydentem podatkowym jurysdykcji, w której została utworzona i podlega nadzorowi, jeżeli ta jednostka nie wchodzi w skład grupy międzynarodowej lub grupy krajowej, lub
- 4) zakładu ubezpieczeń na życie będącego rezydentem podatkowym jurysdykcji, w której ten zakład jest zlokalizowany, w zakresie, w jakim dywidenda, o której mowa w ust. 3:
 - a) jest otrzymywana w związku z działalnością funduszu emerytalnego będącego rezydentem podatkowym jurysdykcji, w której został utworzony i posiada zarząd, oraz
 - b) podlega opodatkowaniu w podobny sposób jak dywidenda otrzymana przez fundusz emerytalny.

Rozdział 2

Zasady ustalania skorygowanych podatków kwalifikowanych

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 80. 1. Skorygowanymi podatkami kwalifikowanymi jednostki składowej za rok podatkowy jest suma podatków kwalifikowanych tej jednostki stanowiących podatki dochodowe w części bieżącej skorygowana o:

- 1) zwiększenia podatków kwalifikowanych, o których mowa w art. 81;
- 2) zmniejszenia podatków kwalifikowanych, o których mowa w art. 82;

- 3) zwiększenia i zmniejszenia z tytułu kwalifikowanych udziałów własnościowych i kwalifikowanych pośrednich aktywów podatkowych, o których mowa w art. 83;
- 4) korzyści związane z rozliczeniem zysku lub straty, o których mowa w art. 84;
- 5) zwiększenia z tytułu całkowitej korekty podatku odroczonego, o której mowa w art. 85 ust. 1, ustalonej dla tej jednostki zgodnie z przepisami oddziału 2, z zastrzeżeniem art. 91;
- 6) podatki kwalifikowane ujęte w kapitale własnym lub w innych całkowitych dochodach w części, w jakiej odnoszą się do dochodów lub zysków uwzględnionych w kwalifikowanym dochodzie (stracie), jeżeli te dochody lub zyski podlegają opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym na podstawie przepisów podatkowych obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo w innej niż Rzeczpospolita Polska jurysdykcji lokalizacji tej jednostki – w przypadku gdy te podatki nie zostały jednocześnie naliczone jako koszt lub jako obciążenie wyniku finansowego z tytułu podatku dochodowego.

2. Przy obliczaniu skorygowanych podatków kwalifikowanych kwota podatku kwalifikowanego jest uwzględniana jeden raz przez jedną jednostkę składową, choćby kwota ta mogła zostać rozliczona w więcej niż jednej pozycji z tytułów wymienionych w ust. 1.

Art. 81. Podatki kwalifikowane zwiększa się o kwotę:

- 1) podatków kwalifikowanych ujętych jako koszt lub podobny zapis w celu ustalenia zysku (straty) netto;
- 2) wartości aktywa od kwalifikowanej straty, wykorzystanego zgodnie z art. 92 ust. 3 – w przypadku dokonania wyboru, o którym mowa w art. 92 ust. 1;
- 3) podatków kwalifikowanych dotyczących niepewnej pozycji podatkowej, zapłaconych przez jednostkę składową w roku podatkowym – w przypadku gdy te podatki w poprzednich latach podatkowych zostały wyłączone z podatków kwalifikowanych na podstawie art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b);
- 4) odliczenia lub zwrotu podatku z tytułu kwalifikowanej zwrotnej ulgi lub kwalifikowanej zbywalnej ulgi – w przypadku gdy kwota tego odliczenia lub tego zwrotu została ujęta w księgach jako zmniejszenie podatku dochodowego w części bieżącej.

Art. 82. 1. Podatki kwalifikowane zmniejsza się o:

- 1) podatek dochodowy w części bieżącej, w tym naliczony jako koszt lub podobny zapis:
 - a) w części, jaka faktycznie jest związana z dochodem wyłączonym z obliczania kwalifikowanego dochodu (straty),
 - b) dotyczący niepewnej pozycji podatkowej,
 - c) którego zapłaty nie przewiduje się, zgodnie z przepisami obowiązującymi w jurysdykcji, w której jest zlokalizowana jednostka składowa, w okresie 3 lat liczonych od ostatniego dnia roku podatkowego,
 - d) w związku z przychodem wyłączonym na podstawie art. 62, w części, jaka faktycznie jest związana z tym przychodem;
- 2) odliczenie lub zwrot podatku z tytułu niekwalifikowanej zwrotnej ulgi w części, w jakiej to odliczenie lub ten zwrot nie zostały ujęte w księgach jako zmniejszenie podatku dochodowego w części bieżącej;
- 3) odliczenie od podatku kwalifikowanego lub zwrot podatków kwalifikowanych, które nie zostały ujęte w księgach jako zmniejszenie podatku dochodowego w części bieżącej, inne niż odliczenie lub zwrot podatku z tytułu kwalifikowanej zwrotnej ulgi lub kwalifikowanej zbywalnej ulgi.

2. Zmniejszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, dokonuje się z tytułu:

- 1) niekwalifikowanej zbywalnej ulgi, jeżeli prawo do tej ulgi zostało:
 - a) objęte przez jednostkę składową po raz pierwszy na podstawie przepisów obowiązujących w jurysdykcji jej lokalizacji, w kwocie odpowiadającej sumie:
 - kwoty dokonanej z tytułu tej ulgi zwrotu lub odliczenia zaliczonego na poczet własnych zobowiązań podatkowych należnych za rok przyjęty dla celów podatku dochodowego tej jednostki, jeżeli ten rok kończy się w trakcie roku podatkowego przyjętego dla celów ustawy, oraz
 - kwoty otrzymanej w trakcie roku podatkowego w zamian za niewykorzystany zwrot oraz odliczenie z tytułu tej ulgi,

- b) nabyte przez jednostkę składową od innej osoby, w kwocie odpowiadającej:
 - nadwyżce kwoty całkowitego zwrotu oraz odliczenia z tytułu tej ulgi nad jej ceną nabycia, proporcjonalnie do kwoty zwrotu oraz odliczenia z tytułu tej ulgi zaliczonego na poczet własnych zobowiązań podatkowych należnych za rok przyjęty dla celów podatku dochodowego tej jednostki, jeżeli ten rok kończy się w trakcie roku podatkowego przyjętego dla celów ustawy,
 - zyskowi ze sprzedaży tej ulgi, jaki ta jednostka osiągnęła w roku podatkowym, jeżeli strata poniesiona z takiego zbycia innej niekwalifikowanej zbywalnej ulgi zostanie uwzględniona w sposób określony w art. 66 ust. 3;
- 2) ulg innych niż kwalifikowana zwrotna ulga, kwalifikowana zbywalna ulga oraz niekwalifikowana zbywalna ulga w kwocie równej dokonaniu z tytułu takiej ulgi zwrotowi lub odliczeniu zaliczonemu na poczet własnych zobowiązań podatkowych należnych za rok przyjęty dla celów podatku dochodowego jednostki składowej, jeżeli ten rok kończy się w trakcie roku podatkowego przyjętego dla celów ustawy.

Art. 83. 1. Jeżeli jednostka składowa posiada kwalifikowane udziały własnościowe, o których mowa w art. 63, i związane z nimi bezpośrednio kwalifikowane pośrednie aktywa podatkowe:

- 1) kwota takich kwalifikowanych pośrednich aktywów podatkowych:
 - a) zwiększa podatki kwalifikowane w zakresie, w jakim te kwalifikowane pośrednie aktywa podatkowe są wykazywane w księgach tej jednostki jako zmniejszające obciążenie z tytułu podatku dochodowego – w przypadku gdy kwalifikowana kwota zwrotu jest mniejsza niż kwota inwestycji lub równa kwocie inwestycji, o której mowa w art. 63 ust. 5,
 - b) zmniejsza podatki kwalifikowane – w przypadku gdy kwalifikowana kwota zwrotu jest większa od kwoty inwestycji, o której mowa w art. 63 ust. 5;
- 2) pozycje kwot z tytułu wszelkich wypłat na rzecz tej jednostki, w tym zwrotu kapitału, zysku ze sprzedaży części lub wszystkich kwalifikowanych udziałów własnościowych oraz kwalifikowanych zwrotnych ulg zmniejszają podatki kwalifikowane w zakresie, w jakim wcześniej te pozycje podwyższały te podatki – w przypadku gdy kwalifikowana kwota zwrotu jest większa od kwoty inwestycji, o której mowa w art. 63 ust. 5.

2. Przy obliczaniu skorygowanych podatków kwalifikowanych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie uwzględnia się nadwyżki tej kwoty ponad kwotę uwzględnioną na podstawie ust. 1 pkt 1 lit. a.

3. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli jednostka posiadająca kwalifikowane udziały własnościowe stosuje proporcjonalną metodę amortyzacji inwestycji dla celów rachunkowych albo dla celów ustawy. W tym przypadku kwalifikowana kwota zwrotu pomniejsza kwotę inwestycji proporcjonalnie do przewidywanego udziału ulg podatkowych, przez który rozumie się stosunek, w jakim pozostają kwalifikowane pośrednie aktywa podatkowe uzyskane w danym roku podatkowym do przewidywanej całkowitej kwoty kwalifikowanych pośrednich aktywów podatkowych w przewidywanym okresie trwania inwestycji.

4. Przez kwalifikowaną kwotę zwrotu, o której mowa w ust. 1 i 3, rozumie się sumę kwot:

- 1) wynikających z działalności jednostki transparentnej podatkowo, w której dokonano inwestycji, a rozliczanych przez jednostkę dokonującą inwestycji w rozumieniu art. 63:
 - a) ulg podatkowych,
 - b) podlegającej odliczeniu dla celów podatku kwalifikowanego straty podatkowej tej jednostki transparentnej podatkowo, w której dokonano inwestycji, w wysokości odpowiadającej iloczynowi takiej straty oraz stawki podatku dochodowego, jaka ma zastosowanie do jednostki dokonującej tej inwestycji;
- 2) wszelkich wypłat do jednostki dokonującej inwestycji, w tym zwrot kapitału;
- 3) zysku ze sprzedaży części albo wszystkich kwalifikowanych udziałów własnościowych.

Art. 84. Jeżeli w związku z rozliczaniem przez jednostkę składową zysku (straty), w rozumieniu art. 63 ust. 3, powstały jakiegokolwiek korzyści inne niż korzyści wymienione w art. 83 ust. 1, które:

- 1) wpływają na wysokość podatku dochodowego w części bieżącej lub podatku dochodowego w części odroczonej albo
 - 2) pozostają w związku z kwalifikowanymi udziałami własnościowymi
- te korzyści uwzględnia się odpowiednio przy obliczaniu skorygowanych podatków kwalifikowanych jednostki składowej.

Oddział 2

Całkowita korekta podatku odroczonego

Art. 85. 1. Całkowitą korektę podatku odroczonego stanowi podatek dochodowy za rok podatkowy w części odroczonej przypadający na podatki kwalifikowane jednostki składowej w wysokości odpowiadającej kwocie tego podatku:

- 1) ujętej w księgach – w przypadku gdy stawka podatkowa stosowana do celów obliczania tego podatku w części odroczonej nie przekracza minimalnej stawki podatkowej;
- 2) przeliczonej według minimalnej stawki podatkowej – w przypadku gdy stawka podatkowa stosowana do celów obliczania tego podatku w części odroczonej jest wyższa od minimalnej stawki podatkowej.

2. Całkowita korekta podatku odroczonego zwiększa skorygowane podatki kwalifikowane jednostki składowej.

Art. 86. 1. Całkowita korekta podatku odroczonego nie obejmuje ujętych w księgach:

- 1) kwoty podatku dochodowego w części odroczonej w odniesieniu do:
 - a) pozycji wyłączonych z obliczania kwalifikowanego dochodu (straty), w tym w wyniku dokonanych wyborów, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2,
 - b) niedozwolonych rozliczeń międzyokresowych,
 - c) niewykorzystanych rozliczeń międzyokresowych,
 - d) ponownej wyceny w związku ze zmianą krajowej stawki podatkowej podatku kwalifikowanego,
 - e) ulg podatkowych innych niż kwalifikowane zwrotne ulgi;
- 2) wpływu korekty wyceny lub ujęcia księgowego składnika aktywów z tytułu podatku odroczonego.

2. Przez niedozwolone rozliczenia międzyokresowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, rozumie się ujęte w księgach zmiany podatku dochodowego w części odroczonej, które odnoszą się do:

- 1) niepewnej pozycji podatkowej;
- 2) dokonywanych przez jednostkę składową wypłat z tytułu dywidend i innych wypłat o podobnym charakterze.

3. Przez niewykorzystane rozliczenia międzyokresowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, rozumie się kwotę zwiększenia rezerwy z tytułu podatku odroczonego, w odniesieniu do której:

- 1) nie przewiduje się zapłaty zobowiązania w terminie 5 lat podatkowych od zakończenia roku podatkowego, w którym ta kwota zwiększenia rezerwy została ujęta w księgach, oraz
- 2) dokonano wyboru polegającego na nieuwzględnianiu tej kwoty zwiększenia rezerwy w kwocie całkowitej korekty podatku odroczonego za rok podatkowy.

Art. 87. Całkowitą korektę podatku odroczonego powiększa się o ujęte w księgach pozycje z tytułu:

- 1) niedozwolonych rozliczeń międzyokresowych, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1 lit. b, lub niewykorzystanych rozliczeń międzyokresowych, o których mowa w art. 86 ust. 1 pkt 1 lit. c, w części, w jakiej podstawa ich utworzenia została zapłacona w roku podatkowym;
- 2) rezerwy z tytułu podatku odroczonego utworzonej ponownie zgodnie z art. 89, jeżeli ta rezerwa została utworzona w jednym roku z poprzednich lat podatkowych i rozwiązana oraz zapłacona w roku podatkowym.

Art. 88. 1. Całkowitą korektę podatku odroczonego pomniejsza się o:

- 1) hipotetyczną kwotę z tytułu straty podatkowej, która odpowiada wysokości aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, jakie mogłoby zostać utworzone przez jednostkę w przypadku, gdy taka jednostka poniosła stratę podatkową, ale w związku z brakiem podstaw do ujęcia tego aktywa w księgach, w tym z powodu niskiego prawdopodobieństwa wykorzystania tej straty, takie aktywo nie zostało utworzone;
- 2) kwotę aktywa z tytułu podatku odroczonego przypisanego do kwalifikowanej straty jednostki składowej za rok podatkowy, jeżeli to aktywo zostało określone w wysokości odpowiadającej kwocie nadwyżki jego wartości przeliczonego według minimalnej stawki podatkowej ponad jego wartość przeliczoną i ujętą według stawki niższej niż minimalna stawka podatkowa.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się, jeżeli podatnik wykaże, że aktywo z tytułu podatku odroczonego przypisanego do kwalifikowanej straty jednostki składowej za rok podatkowy faktycznie wynika z takiej kwalifikowanej straty.

Art. 89. 1. Rezerwa z tytułu podatku odroczonego podlega ponownemu ujęciu na potrzeby obliczenia za rok podatkowy kwoty całkowitej korekty podatku odroczonego, jeżeli ta rezerwa:

- 1) została ujęta w księgach i uwzględniona w kwocie całkowitej korekty podatku odroczonego za piąty rok podatkowy poprzedzający rok podatkowy oraz
- 2) nie została rozwiązana i zapłacona w roku podatkowym.

2. O kwotę ponownie ujętej zgodnie z ust. 1 rezerwy z tytułu podatku odroczonego zmniejsza się skorygowane podatki kwalifikowane za piąty rok podatkowy bezpośrednio poprzedzający rok podatkowy.

3. Nie podlega ponownemu ujęciu w księgach rezerwa z tytułu podatku odroczonego, o której mowa w ust. 1, jeżeli dotyczy:

- 1) odpisów dokonywanych w jakiegokolwiek formie z tytułu szybszego rozliczenia kosztów podatkowych odnoszących się do rzeczowych aktywów trwałych;
- 2) kosztów licencji uzyskanej od właściwego organu administracji lub praw uzyskanych na podstawie podobnego do licencji porozumienia z takim organem, dotyczących użytkowania nieruchomości lub korzystania z zasobów naturalnych, które są związane ze znaczącymi inwestycjami w rzeczowe aktywa trwałe;
- 3) kosztów badań i rozwoju;
- 4) kosztów likwidacji szkód i remediacji;
- 5) niezrealizowanych zysków z wyceny według wartości godziwej, jeżeli nie podlegają wyborowi w zakresie ujmowania zysków (strat) zgodnie z zasadą realizacji, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 lit. c;
- 6) zysków z tytułu różnic kursowych;
- 7) rezerw ubezpieczeniowych zakładów ubezpieczeń i odroczonego kosztów akwizycji polis ubezpieczeniowych;
- 8) zysków ze sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych znajdujących się w jurysdykcji lokalizacji jednostki składowej, które są reinwestowane w rzeczowe aktywa trwałe w tej samej jurysdykcji;
- 9) dodatkowych kwot ujętych w księgach w wyniku zmiany zasad rachunkowości, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. i, w odniesieniu do pozycji określonych w pkt 1–8.

Art. 90. 1. Całkowitą korektę podatku odroczonego, ustaloną zgodnie z art. 88:

- 1) zmniejsza się o wartość zastępczego aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, utworzonego za rok wykazania straty podatkowej z krajowych źródeł dochodów, która w całości albo części została rozliczona z dochodem zagranicznej jednostki kontrolowanej;
- 2) zwiększa się o wartość wykorzystanego i zapłaconego zastępczego aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego za rok jego wykorzystania lub zapłacenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli zgodnie z przepisami obowiązującymi w jurysdykcji lokalizacji tej jednostki składowej:

- 1) jest wymagane, aby dochód zagranicznej jednostki kontrolowanej był rozliczany ze stratą jednostki składowej z krajowych źródeł dochodów, przed odliczeniem od podatku dochodowego kwoty podatku zapłaconego przez zagraniczną jednostkę kontrolowaną w jurysdykcji jej lokalizacji, zarządu, rejestracji, położenia lub w innej jurysdykcji, oraz
- 2) jest możliwe przeniesienie kwoty podatku określonego w pkt 1 do rozliczania zobowiązania podatkowego w kolejnych okresach rozliczeniowych w odniesieniu do dochodu z krajowych źródeł dochodów, który jest uwzględniony w księgowym dochodzie (stracie) netto jednostki składowej.

3. Zastępcze aktywo z tytułu podatku odroczonego tworzy się w wysokości równej niższej z następujących kwot:

- 1) kwoty ulgi podatkowej w odniesieniu do podatku dochodowego zapłaconego przez zagraniczną jednostkę kontrolowaną w jurysdykcji jej lokalizacji, którą przepisy obowiązujące w jurysdykcji lokalizacji tej jednostki pozwalają przenieść do rozliczenia na kolejne lata podatkowe począwszy od roku, w którym jednostka składowa wykazała stratę podatkową z krajowych źródeł dochodów,
- 2) kwoty stanowiącej iloczyn wykazanej straty podatkowej z krajowych źródeł dochodów i nominalnej stawki podatkowej obowiązującej w jurysdykcji jednostki składowej

– przeliczonej według minimalnej stawki podatkowej.

Art. 91. Przepisów art. 85–90 nie stosuje się do jednostek składowych zlokalizowanych w jurysdykcji, w odniesieniu do której dokonano wyboru dotyczącego kwalifikowanej straty określonego w oddziale 3.

Oddział 3

Wybór dotyczący kwalifikowanej straty

Art. 92. 1. Na podstawie wyboru dokonanego zgodnie z art. 137 jednostka składowa może zwiększyć podatki kwalifikowane o wartość aktywa od kwalifikowanej straty w kwocie stanowiącej iloczyn jurysdykcyjnej kwalifikowanej straty netto, dla której utworzono to aktywo z tytułu odroczonego podatku dochodowego, oraz minimalnej stawki podatkowej.

2. Wyboru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się dla wszystkich jednostek składowych grupy zlokalizowanych w danej jurysdykcji, przy czym prawo do dokonania tego wyboru nie przysługuje, jeżeli jakkolwiek jednostka składowa grupy zlokalizowana w danej jurysdykcji stosuje system opodatkowania wypłaty zysku, o którym mowa w art. 115 ust. 1.

3. Wartość aktywa od kwalifikowanej straty, określonego zgodnie z ust. 1, zwiększa podatki kwalifikowane począwszy od pierwszego roku podatkowego, w którym został osiągnięty jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto, następującego po roku podatkowym, w którym została poniesiona jurysdykcyjna kwalifikowana strata netto, w odniesieniu do której utworzono to aktywo.

4. Zwiększenie podatków kwalifikowanych, o którym mowa w ust. 1, nie może być wyższe niż:

- 1) iloczyn kwoty kwalifikowanego dochodu oraz minimalnej stawki podatkowej albo
- 2) kwota aktywa od kwalifikowanej straty nieodliczona w roku poprzedzającym rok podatkowy zgodnie z ust. 5.

5. Aktywo od kwalifikowanej straty określone zgodnie z ust. 1 zmniejsza się o kwotę, która została odliczona zgodnie z ust. 3 i 4 za rok podatkowy, a pozostałą nieodliczoną kwotę tego aktywa przenosi się na kolejne lata podatkowe do odliczenia zgodnie z ust. 3 i 4.

6. Jeżeli wybór, o którym mowa w ust. 1, został odwołany, uznaje się, że nieodliczona kwota aktywa od kwalifikowanej straty wynosi zero na pierwszy dzień pierwszego roku podatkowego, w którym ten wybór nie ma już zastosowania.

7. W przypadku zbycia lub nabycia, o którym mowa w art. 103, aktywa od kwalifikowanej straty związane z jednostkami składowymi, w których udziały własnościowe zostały zbyte lub nabyte, podlegają rozliczeniu przez zbywającą grupę w jurysdykcji, w odniesieniu do której dokonano wyboru określonego w ust. 1, przy czym jeżeli w wyniku tego zbycia lub nabycia grupa nie posiada jednostek składowych w tej jurysdykcji, uznaje się, że nieodliczone aktywo od kwalifikowanej straty wynosi dla tej grupy i w odniesieniu do tej jurysdykcji zero.

8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio do jednostki pośredniczącej będącej jednostką dominującą najwyższego szczebla, która poniosła za rok podatkowy kwalifikowaną stratę, przy czym:

- 1) wyboru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się odrębnie od pozostałych jednostek składowych grupy;
- 2) aktywo od kwalifikowanej straty tej jednostki oblicza się odrębnie od pozostałych jednostek składowych grupy przez odniesienie do kwalifikowanej straty tej jednostki pośredniczącej pomniejszonej zgodnie z art. 113 ust. 3.

Oddział 4

Przydzielanie podatków kwalifikowanych

Art. 93. Podatki kwalifikowane przydziela się:

- 1) stałemu zakładowi w części, w jakiej te podatki odnoszą się do kwalifikowanego dochodu (straty) tego zakładu, w tym przydzielonego zgodnie z art. 70 i art. 71, i zostały ujęte w księgach tego stałego zakładu, centrali, jednostki pośredniczącej lub innej jednostki składowej;
- 2) jednostce będącej właścicielem jednostki transparentnej podatkowo, w części, w jakiej podatki te odnoszą się do kwalifikowanego dochodu (straty) przydzielonego jednostce będącej właścicielem tej jednostki transparentnej podatkowo zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 i zostały ujęte w księgach tej jednostki transparentnej podatkowo lub tej jednostki będącej właścicielem;
- 3) jednostce składowej będącej zagraniczną jednostką kontrolowaną, w części, w jakiej zgodnie z przepisami o zagranicznych jednostkach kontrolowanych obowiązującymi w jurysdykcji lokalizacji jednostki będącej jej właścicielem podatki kwalifikowane odnoszą się do dochodu tej jednostki składowej będącej zagraniczną jednostką kontrolowaną i zostały ujęte w księgach jednostki będącej jej właścicielem, z zastrzeżeniem art. 94;
- 4) jednostce składowej będącej jednostką hybrydową, w części, w jakiej te podatki odnoszą się do kwalifikowanego dochodu (straty) tej jednostki i zostały ujęte w księgach tej jednostki lub jednostki będącej właścicielem tej jednostki, z zastrzeżeniem art. 94;
- 5) jednostce składowej, która dokonała w roku podatkowym wypłat dywidendy lub wypłat o podobnym charakterze i w związku z takimi wypłatami te podatki zostały ujęte w księgach jednostki będącej właścicielem, jeżeli udziały własnościowe w tej jednostce składowej posiadane są przez tę jednostkę będącą właścicielem bezpośrednio.

Art. 94. 1. Podatki kwalifikowane jednostki składowej będącej zagraniczną jednostką kontrolowaną albo jednostką hybrydową odnoszące się do jej dochodu pasywnego przydziela się tej jednostce w wysokości równej niższej z następujących kwot:

- 1) kwoty przydzielonych zgodnie z art. 93 pkt 3 i 4 podatków kwalifikowanych;
- 2) kwoty wynikającej z iloczynu indywidualnej stawki podatkowej dla danej jurysdykcji, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, oraz kwoty dochodu pasywnego tej jednostki, który jest uwzględniony przez jednostki będące jej właścicielami zgodnie z przepisami o zagranicznych jednostkach kontrolowanych lub o jednostkach transparentnych podatkowo.

2. Indywidualną stawkę podatkową, o której mowa w ust. 1 pkt 2, określa się bez uwzględnienia podatków kwalifikowanych naliczonych w odniesieniu do dochodu pasywnego jednostki będącej właścicielem.

3. Przez dochód pasywny jednostki składowej będącej zagraniczną jednostką kontrolowaną albo jednostką hybrydową, o którym mowa w ust. 1, rozumie się sumę kwot ujętych w kwalifikowanym dochodzie (stracie) tej jednostki z:

- 1) dywidend lub wypłat o podobnym charakterze,
- 2) odsetek lub płatności o podobnym charakterze,
- 3) czynszu,
- 4) opłat licencyjnych,
- 5) umownego prawa do płatności przez czas określony, w szczególności renty,
- 6) dochodów z nieruchomości (majątku), który jest źródłem płatności, o których mowa w pkt 1–5, innych niż kwoty dochodów wymienione w pkt 1–5

– w zakresie, w jakim jednostka będąca właścicielem tej jednostki podlegała z tego tytułu opodatkowaniu zgodnie z przepisami o zagranicznych jednostkach kontrolowanych lub w związku z posiadaniem udziałów własnościowych w jednostce hybrydowej.

4. Jeżeli po zastosowaniu ust. 1 jednostce składowej nie zostanie przydzielona pełna kwota podatków kwalifikowanych jednostki będącej właścicielem, naliczonych w związku z dochodem pasywnym tej jednostki składowej, pozostałą kwotę takich podatków uznaje się za podatki kwalifikowane tego właściciela.

Art. 95. 1. Jeżeli kwalifikowany dochód stałego zakładu jest traktowany jako kwalifikowany dochód centrali zgodnie z art. 72, podatki kwalifikowane powstające w jurysdykcji, w której ten zakład jest zlokalizowany, związane z takim dochodem uznaje się za podatki kwalifikowane centrali.

2. Podatki kwalifikowane przydzielone centrali, o których mowa w ust. 1, nie mogą przekroczyć wartości stanowiącej iloczyn kwalifikowanego dochodu centrali zgodnie z art. 72 oraz najwyższej nominalnej stawki podatku dochodowego od osób prawnych obowiązującej zgodnie z przepisami jurysdykcji lokalizacji tej centrali i mającej zastosowanie do dochodu, który nie podlega zwolnieniu, wyłączeniu z opodatkowania, ulgom podatkowym ani innym korzyściom podatkowym.

Oddział 5

Korekty podatków kwalifikowanych po złożeniu zeznania i zmiany stawek podatkowych

Art. 96. 1. Jeżeli jednostka składowa ujmuje w księgach w roku podatkowym zmianę wysokości podatków kwalifikowanych za poprzedni rok podatkowy lub poprzednie lata podatkowe, zmianę tę:

- 1) uwzględnia się w podatkach kwalifikowanych za ten rok podatkowy w przypadku:
 - a) podwyższenia tych podatków kwalifikowanych albo
 - b) nieistotnego obniżenia podatków kwalifikowanych, jeżeli dokonano wyboru w tym zakresie, przy czym przez nieistotne obniżenie podatków kwalifikowanych rozumie się łączne obniżenie skorygowanych podatków kwalifikowanych ustalonych w odniesieniu do danej jurysdykcji za rok podatkowy o mniej niż 1 000 000 euro;
- 2) uwzględnia się w podatkach kwalifikowanych, których ta zmiana dotyczy, odpowiednio za poprzedni rok podatkowy lub lata podatkowe oraz ponownie ustala się za takie lata efektywną stawkę podatkową i oblicza dodatkowy podatek wyrównawczy zgodnie z art. 16 – w przypadku obniżenia podatków kwalifikowanych, uwzględnionych w skorygowanych podatkach kwalifikowanych, innego niż nieistotne obniżenie podatków kwalifikowanych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy jednostka składowa:

- 1) ustala kwalifikowany dochód (stratę) z uwzględnieniem korekt, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1 lit. h oraz i, wynikających z ponownego obliczenia za poprzedni rok podatkowy lub lata podatkowe dochodu (straty) do opodatkowania podatkiem kwalifikowanym lub księgowego dochodu (straty) netto;
- 2) w roku podatkowym lub latach podatkowych poprzedzających rok podatkowy dokonuje odliczenia straty w opodatkowaniu podatkiem kwalifikowanym powstałej za rok podatkowy, przy czym przepis art. 98 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli podatek dochodowy w części bieżącej w kwocie przekraczającej 1 000 000 euro nie zostanie zapłacony w ciągu 3 lat kalendarzowych od zakończenia roku podatkowego, w którym ta kwota podatku została uwzględniona w skorygowanych podatkach kwalifikowanych, efektywną stawkę podatkową oblicza się ponownie za ten rok, wyłączając tę niezapłaconą kwotę ze skorygowanych podatków kwalifikowanych.

Art. 97. 1. Jeżeli jednostka składowa ujęła w księgach za poprzedni rok podatkowy lub poprzednie lata podatkowe podatek dochodowy w części odroczonej z uwzględnieniem krajowej stawki podatkowej:

- 1) która za rok podatkowy została obniżona poniżej minimalnej stawki podatkowej, skorygowane podatki kwalifikowane za poprzedni rok podatkowy lub poprzednie lata podatkowe koryguje się w sposób uwzględniający tę obniżoną stawkę podatkową, a korektę wynikającą z tego obniżenia rozlicza się zgodnie z art. 96 ust. 1;
- 2) niższej niż minimalna stawka podatkowa, która za rok podatkowy została podwyższona, korektę wynikającą z tego podwyższenia stawki podatkowej ujmuje się za rok podatkowy, w którym powstało zobowiązanie z tytułu podatku kwalifikowanego według tej podwyższonej stawki podatkowej, przy czym przepisy art. 86 ust. 1 pkt 1 lit. d oraz art. 96 ust. 1 pkt 1 lit. a stosuje się odpowiednio.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie może przekroczyć kwoty zwiększenia podatku dochodowego w części odroczonej przeliczonej według minimalnej stawki podatkowej.

Oddział 6

Ujemne skorygowane podatki kwalifikowane

Art. 98. 1. Dodatkowy podatek wyrównawczy za rok podatkowy oblicza się, z zastrzeżeniem art. 99, w przypadku, gdy dla danej jurysdykcji nie występuje jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto za rok podatkowy a kwota skorygowanych podatków kwalifikowanych ustalona dla tej jurysdykcji jest:

- 1) ujemna oraz
- 2) mniejsza niż kwota stanowiąca iloczyn jurysdykcyjnej kwalifikowanej straty netto oraz minimalnej stawki podatkowej.

2. Dodatkowy podatek wyrównawczy, o którym mowa w ust. 1, stanowi różnica między kwotą skorygowanych podatków kwalifikowanych a kwotą, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 99. 1. W przypadku gdy za rok podatkowy występuje, dla danej jurysdykcji, ujemna kwota skorygowanych podatków kwalifikowanych oraz nie występuje jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto, na podstawie wyboru dokonanego zgodnie z art. 137 tworzy się saldo ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych, o którym mowa w ust. 3 pkt 1. W przypadku dokonania wyboru, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie ustala się dodatkowego podatku wyrównawczego zgodnie z art. 98.

2. W przypadku gdy za rok podatkowy występuje, dla danej jurysdykcji, ujemna kwota skorygowanych podatków kwalifikowanych oraz jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto, tworzy się saldo ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych, o którym mowa w ust. 3 pkt 2. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, efektywna stawka podatkowa jest równa zeru.

3. Saldo ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych za rok podatkowy, w którym je utworzono, jest równe wartości bezwzględnej następujących kwot:

- 1) kwoty dodatkowego podatku wyrównawczego, obliczonego zgodnie z art. 98 ust. 2 – w przypadku, o którym mowa w ust. 1;
- 2) ujemnej kwoty skorygowanych podatków kwalifikowanych ustalonych za ten rok – w przypadku, o którym mowa w ust. 2.

4. Za rok podatkowy, w którym utworzono saldo ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych koryguje się sumę skorygowanych podatków kwalifikowanych o kwotę tego salda przez zwiększenie sumy skorygowanych podatków kwalifikowanych stanowiącej kwotę ujemną. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, saldo ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych stanowi zwiększenie sumy skorygowanych podatków kwalifikowanych do zera.

5. W kolejnym roku podatkowym lub kolejnych latach podatkowych, w których występują jurysdykcyjny kwalifikowany dochód oraz dodatnia kwota skorygowanych podatków kwalifikowanych, saldo ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych stanowi pomniejszenie sumy skorygowanych podatków kwalifikowanych stanowiącej kwotę dodatnią. Pomniejszenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie może przekraczać sumy skorygowanych podatków kwalifikowanych.

6. O kwotę pomniejszającą zgodnie z ust. 5 sumę skorygowanych podatków kwalifikowanych za rok podatkowy pomniejsza się saldo ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych do wykorzystania w kolejnym roku podatkowym lub kolejnych latach podatkowych.

7. W przypadku zbycia udziałów lub praw o podobnym charakterze w jednostce składowej, w wyniku czego dana jednostka przestaje być jednostką składową danej grupy, saldo ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych pomniejsza zgodnie z ust. 5 sumę skorygowanych podatków kwalifikowanych obliczoną dla danej jurysdykcji z uwzględnieniem pozostałych jednostek składowych. W przypadku zbycia udziałów lub praw o podobnym charakterze we wszystkich jednostkach składowych w danej jurysdykcji, saldo ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych pomniejsza sumę podatków skorygowanych dla danej jurysdykcji w pierwszym roku, w którym dana grupa międzynarodowa lub grupa krajowa posiada ponownie jednostki składowe w danej jurysdykcji.

DZIAŁ VII

Substrat majątkowo-osobowy

Art. 100. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o:

- 1) kwalifikowanych pracowników – rozumie się przez to:
 - a) pracowników jednostki składowej grupy międzynarodowej lub grupy krajowej zatrudnionych w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy,
 - b) niezależnych zleceniobiorców uczestniczących w podstawowej działalności operacyjnej takiej grupy, podlegających jej kierownictwu i kontroli;
- 2) kwalifikowanych kosztach płac – rozumie się przez to koszty ponoszone bezpośrednio w związku z zatrudnieniem kwalifikowanych pracowników, w szczególności wynagrodzenia włącznie z wynagrodzeniem w formie akcji, oraz inne obowiązkowe i dobrowolne koszty odnoszące się do świadczeń o charakterze indywidualnym, takie jak składki na ubezpieczenie zdrowotne i ubezpieczenia społeczne, w tym finansowane przez pracodawcę, koszty programów emerytalnych, jak również podatków związanych z zatrudnieniem;
- 3) kwalifikowanych rzeczowych aktywach trwałych – rozumie się przez to:
 - a) składniki rzeczowych aktywów trwałych,
 - b) zasoby naturalne,
 - c) prawo korzystającego do korzystania z rzeczowych aktywów trwałych w ramach umowy leasingu,
 - d) prawa do nieruchomości lub eksploatacji zasobów naturalnych przyznane przez właściwe organy jurysdykcji, w szczególności prawa o charakterze koncesyjnym, których uzyskanie wiąże się z koniecznością dokonania znaczących inwestycji w rzeczowe aktywa trwałe.

Art. 101. 1. Substrat majątkowo-osobowy stanowi suma obliczonych dla wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji kwot wyłączeń z tytułu płac oraz rzeczowych aktywów trwałych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w odniesieniu do roku podatkowego, za który dokonano wyboru o niestosowaniu pomniejszenia z tytułu substratu majątkowo-osobowego.

3. Kwota wyłączenia z tytułu płac dla jednostki składowej za rok podatkowy nie może przekroczyć 5 %, ponoszonych przez tę jednostkę i wykazanych w jej księgach, kwalifikowanych kosztów płac kwalifikowanych pracowników wykonujących czynności odpowiednio na rzecz jej grupy międzynarodowej lub grupy krajowej w jurysdykcji lokalizacji tej jednostki składowej, z wyjątkiem kosztów, które:

- 1) zostały ujęte w wartości bilansowej kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych albo
- 2) można przypisać do dochodu z działalności w zakresie żeglugi międzynarodowej oraz z działalności dodatkowej w zakresie żeglugi międzynarodowej, o których mowa w przepisach działu V rozdziału 2 oddziału 1.

4. W ramach wyłączenia z tytułu płac kwalifikowane koszty płac można uwzględnić:

- 1) w pełnej wysokości – w przypadku gdy kwalifikowany pracownik znajduje się na terytorium jurysdykcji lokalizacji danej jednostki składowej przez ponad 50 % swojego ogólnego czasu pracy lub przez ponad 50 % swojego czasu przeznaczanego na realizację zadań na zasadach współpracy innych niż umowa o pracę;
- 2) w części – proporcjonalnie do czasu, w jakim kwalifikowany pracownik znajduje się na terytorium jurysdykcji lokalizacji danej jednostki składowej, w stosunku do jego ogólnego czasu pracy lub do jego czasu przeznaczanego na realizację zadań na zasadach współpracy innych niż umowa o pracę – w przypadku innym niż określony w pkt 1.

5. Kwota wyłączenia z tytułu rzeczowych aktywów trwałych dla jednostki składowej za rok podatkowy nie może przekroczyć 5 % wartości bilansowej netto rzeczowych aktywów trwałych tej jednostki, przy czym w wartości bilansowej netto rzeczowych aktywów trwałych nie uwzględnia się:

- 1) gruntów i budynków przeznaczonych do sprzedaży, dzierżawy, najmu, leasingu lub umowy o podobnym charakterze albo inwestycji;
- 2) rzeczowych aktywów trwałych wykorzystywanych w celu osiągnięcia dochodu z działalności w zakresie żeglugi międzynarodowej oraz z działalności dodatkowej w zakresie żeglugi międzynarodowej, o których mowa w przepisach działu V rozdziału 2 oddziału 1.

6. Wartość bilansową netto kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych, o której mowa w ust. 5, stanowi połowa sumy wartości bilansowych kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych na pierwszy i ostatni dzień roku podatkowego, wykazanych w celu sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania grupy, z zastrzeżeniem art. 29, w szczególności z uwzględnieniem dokonanych odpisów amortyzacyjnych lub zmniejszenia lub utraty wartości tych kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych.

7. W celu obliczenia wartości bilansowej netto kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych przyjmuje się, że wartość bilansowa:

- 1) na pierwszy dzień roku podatkowego aktywów lub praw nabytych w trakcie roku podatkowego wynosi zero;
- 2) na ostatni dzień roku podatkowego aktywów lub praw zbytych albo wycofanych w trakcie roku podatkowego wynosi zero.

8. W celu obliczenia wartości bilansowej netto kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych uwzględnia się wartości bilansowe tych aktywów:

- 1) w pełnej wysokości – w przypadku gdy kwalifikowane rzeczowe aktywo trwałe znajduje się na terytorium jurysdykcji lokalizacji danej jednostki składowej przez ponad 50 % roku podatkowego;
- 2) w części – proporcjonalnie do czasu, w jakim kwalifikowane rzeczowe aktywo trwałe znajduje się na terytorium jurysdykcji lokalizacji danej jednostki składowej, w stosunku do czasu jego używania w danym roku podatkowym – w przypadku innym niż określony w pkt 1.

9. W przypadku leasingu finansowego środki trwałe będące przedmiotem umowy leasingu zalicza się do kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych korzystającego.

10. W przypadku leasingu operacyjnego środki trwałe będące przedmiotem umowy leasingu zalicza się do kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych korzystającego oraz finansującego, odpowiednio w częściach, w jakich zaliczają te aktywa do swoich aktywów trwałych.

11. Do celów ustalenia wartości bilansowej netto kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych uwzględnia się korekty konsolidacyjne z tytułu wyłączenia transakcji wewnątrz grupy.

12. Odliczenie substratu majątkowo-osobowego dla danej jurysdykcji za rok podatkowy nie może przekroczyć kwoty jurysdykcyjnego kwalifikowanego dochodu netto obliczonego za ten rok. Substrat majątkowo-osobowy nieodliczony za rok podatkowy nie podlega odliczeniu w innych latach podatkowych oraz nie podlega odliczeniu od jurysdykcyjnych kwalifikowanych dochodów netto liczonych w odniesieniu do innych jurysdykcji niż jurysdykcja, o której mowa w zdaniu pierwszym.

13. W substracie majątkowo-osobowym nie uwzględnia się kwalifikowanych kosztów płac oraz kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych jednostek składowych będących jednostkami inwestycyjnymi, ubezpieczeniowymi jednostkami inwestycyjnymi oraz bezpieczeństwaowymi jednostkami składowymi.

Art. 102. 1. W przypadku jednostki składowej będącej stałym zakładem:

- 1) kwalifikowane koszty płac oraz kwalifikowane rzeczowe aktywa trwałe ustala się na podstawie kwot ujętych w księgowym dochodzie (stracie) netto tego stałego zakładu, o którym mowa w art. 70 i art. 71;
- 2) warunki, o których mowa w art. 101 ust. 4 i 8, odnoszą się do miejsca lokalizacji tego stałego zakładu;
- 3) kwoty wyłączeń z tytułu płac oraz rzeczowych aktywów trwałych oblicza się bez uwzględnienia kwalifikowanych kosztów płac oraz kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych w proporcji, w jakiej dochód tego stałego zakładu został wyłączony z obliczeń kwalifikowanego dochodu (straty) na podstawie art. 74 i art. 113 ust. 5.

2. Kosztów płac i rzeczowych aktywów trwałych przypisanych do stałego zakładu nie uwzględnia się w kwocie kwalifikowanych kosztów płac oraz kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych jego centrali.

3. Kwalifikowane koszty płac ponoszone przez jednostkę pośredniczącą oraz kwalifikowane rzeczowe aktywa trwałe będące własnością takiej jednostki, których nie przypisano do stałego zakładu na podstawie ust. 1, przydziela się:

- 1) jednostce pośredniczącej będącej jednostką dominującą najwyższego szczebla po ich pomniejszeniu proporcjonalnie do dochodu wyłączonego z obliczania kwalifikowanego dochodu jednostki pośredniczącej, zgodnie z art. 113 ust. 1, pod warunkiem że kwalifikowani pracownicy i kwalifikowane rzeczowe aktywa trwałe tej jednostki pośredniczącej, odpowiednio, wykonują czynności oraz znajdują się, w jurysdykcji lokalizacji tej jednostki pośredniczącej, albo
- 2) jednostkom będącym właścicielami takiej jednostki pośredniczącej niebędącej jednostką dominującą najwyższego szczebla proporcjonalnie do kwoty przydzielonej jednostkom będącym właścicielami jednostki pośredniczącej, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1, pod warunkiem że kwalifikowani pracownicy i kwalifikowane rzeczowe aktywa trwałe tej jednostki pośredniczącej, odpowiednio, wykonują czynności oraz znajdują się w jurysdykcji lokalizacji tych osób będących właścicielami jednostki pośredniczącej.

4. Przy obliczaniu substratu majątkowo-osobowego nie uwzględnia się kwalifikowanych kosztów płac oraz kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych jednostki pośredniczącej innych niż kwalifikowane koszty płac oraz kwalifikowane rzeczowe aktywa trwałe jednostki pośredniczącej przypisane zgodnie z ust. 1–3.

DZIAŁ VIII

Restrukturyzacje i struktury holdingowe

Rozdział 1

Zbycie lub nabycie udziałów w jednostce

Art. 103. 1. W przypadku zbycia lub nabycia w roku podatkowym udziałów własnościowych w jednostce składowej uznaje się, że ta jednostka jest za ten rok podatkowy częścią grupy nabywającej lub grupy zbywającej te udziały, jeżeli aktywa, zobowiązania, przychody, koszty lub przepływy pieniężne tej jednostki składowej są uwzględniane w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy nabywającej lub grupy zbywającej, sporządzonym zgodnie z metodą konsolidacji pełnej lub proporcjonalnej.

2. Przepisy dotyczące grupy nabywającej stosuje się odpowiednio do nowej grupy powstałej w wyniku zbycia lub nabycia udziałów własnościowych jednostki składowej, jeżeli ta jednostka jest jednostką dominującą najwyższego szczebla tej nowej grupy.

3. Jeżeli jednostka składowa, której udziały własnościowe podlegają zbyciu lub nabyciu, posiada bezpośrednio lub pośrednio udziały własnościowe w innej jednostce składowej, przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do takiej jednostki.

Art. 104. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 103, podatnik należący do grupy nabywającej i podatnik należący do grupy zbywającej uwzględniają za rok podatkowy, w którym nastąpiło nabycie lub zbycie udziałów własnościowych jednostki składowej:

- 1) księgowy dochód (stratę) netto oraz skorygowane podatki kwalifikowane tej jednostki w zakresie, w jakim zostały ustalone na podstawie aktywów, zobowiązań, przychodów, kosztów i przepływów pieniężnych ujętych w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy odpowiednio grupy zbywającej albo grupy nabywającej;
- 2) na potrzeby obliczenia substratu majątkowo-osobowego:
 - a) kwalifikowane koszty płac, o których mowa w art. 100 pkt 2, tej jednostki w zakresie, w jakim zostały wykazane w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym odpowiednio grupy zbywającej albo grupy nabywającej,
 - b) wartość bilansową kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych, o których mowa w art. 100 pkt 3, tej jednostki proporcjonalnie do okresu, w jakim ta jednostka była jednostką składową grupy zbywającej i grupy nabywającej w tym roku podatkowym.

2. Na potrzeby korekty, o której mowa w art. 89, podatnik należący do grupy:

- 1) zbywającej rozwiązuje za rok podatkowy, w którym nastąpiło nabycie lub zbycie udziałów własnościowych jednostki składowej, rezerwy z tytułu podatku odroczonego tej jednostki, jeżeli zostały uprzednio uwzględnione w jej całkowitej korekcie podatku odroczonego;
- 2) nabywającej ujmuje ponownie za rok podatkowy, w którym nastąpiło nabycie lub zbycie udziałów własnościowych jednostki składowej, rezerwy z tytułu podatku odroczonego tej jednostki jako powstające w tym roku podatkowym, przy czym późniejsze obniżenia podatków kwalifikowanych na podstawie art. 89 ust. 2 uwzględnia się za rok, w którym zostaje ponownie ujęta kwota tej rezerwy.

3. Podatnik należący do grupy nabywającej ustala:

- 1) kwalifikowany dochód (stratę) oraz skorygowane podatki kwalifikowane tej jednostki za rok podatkowy, w którym nastąpiło nabycie lub zbycie udziałów własnościowych jednostki składowej, oraz za kolejne lata podatkowe według wartości aktywów i zobowiązań ujętej w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym grupy zbywającej bezpośrednio przed dniem zbycia udziałów własnościowych tej jednostki;
- 2) aktywa z tytułu podatku odroczonego i rezerwy z tytułu podatku odroczonego jednostki nabywanej, z wyjątkiem aktywów od kwalifikowanej straty, o których mowa w art. 92 ust. 1, w taki sposób i w takim zakresie, jakby jednostka dominująca najwyższego szczebla grupy nabywającej kontrolowała jednostkę zbywaną w momencie powstania takich aktywów i rezerw.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, do aktywów od kwalifikowanej straty przepis art. 92 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 105. W przypadku gdy jednostka składowa w roku podatkowym, w którym nastąpiło nabycie jej udziałów własnościowych, była jednocześnie jednostką dominującą grupy zbywającej i grupy nabywającej, jednostka ta ustala udziałowy globalny podatek wyrównawczy w odniesieniu do nisko opodatkowanych jednostek składowych należących do każdej z tych grup.

Art. 106. 1. Przepisów art. 103–105 nie stosuje się, jeżeli jurysdykcja lokalizacji jednostki, w której jest nabywany udział konsolidujący:

- 1) traktuje nabycie lub zbycie tego udziału konsolidującego dla celów podatku kwalifikowanego w taki sam lub podobny sposób jak nabycie lub zbycie aktywów i zobowiązań oraz
- 2) nakłada na jednostkę zbywającą ten udział konsolidujący podatek kwalifikowany od różnicy między wynagrodzeniem zapłaconym w zamian za ten udział albo wartością godziwą odpowiadających mu aktywów i zobowiązań a ich wartością podatkową.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nabycie lub zbycie udziału konsolidującego w jednostce traktuje się dla celów ustawy jako nabycie lub zbycie aktywów i zobowiązań tej jednostki zgodnie z przepisami rozdziału 2.

3. W przypadku jednostki transparentnej podatkowo za jurysdykcję, o której mowa w ust. 1, uznaje się jurysdykcję, w której znajdują się aktywa tej jednostki.

Rozdział 2

Zbycie aktywów i zobowiązań, w tym w ramach reorganizacji

Art. 107. Przez reorganizację rozumie się zbycie aktywów i zobowiązań jednostki składowej, w tym w wyniku przekształcenia, połączenia, podziału, likwidacji jednostek, dokonanych na podstawie odrębnych przepisów, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wynagrodzenie:
 - a) za zbycie aktywów i zobowiązań stanowią, w całości albo znacznej części, udziały w kapitale jednostki składowej nabywającej aktywa i zobowiązania lub takie udziały w osobie powiązanej z taką jednostką, chyba że brak wynagrodzenia ze zbycia wynika z tego, że emisja udziału w kapitale nie miałaby znaczenia gospodarczego lub
 - b) jest otrzymywane w związku z unicestwieniem udziałów w kapitale likwidowanej jednostki;
- 2) zysk (strata) jednostki składowej z tytułu zbycia tych aktywów i zobowiązań nie podlega, w całości albo części, opodatkowaniu podatkiem dochodowym;
- 3) zgodnie z przepisami podatkowymi jurysdykcji, w której jest zlokalizowana jednostka składowa nabywająca aktywa i zobowiązania, w dochodzie tej jednostki podlegającym opodatkowaniu podatkiem dochodowym, obliczanym z tytułu zbycia nabytych aktywów i zobowiązań lub z innego tytułu, dla którego oblicza się taki dochód, uwzględnia się wartość podatkową tych aktywów i zobowiązań wynikającą z ksiąg jednostki składowej zbywającej aktywa i zobowiązania, skorygowaną o niekwalifikowany zysk (stratę) z tytułu tego zbycia.

Art. 108. Jeżeli nabycie lub zbycie aktywów lub zobowiązań następuje w sposób inny niż w drodze reorganizacji, jednostka składowa, która:

- 1) zbywa aktywa lub zobowiązania, przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) uwzględnia zysk (stratę) wynikający z takiego zbycia;
- 2) nabywa aktywa lub zobowiązania, przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) uwzględnia ich wartość bilansową przyjętą przez tę jednostkę i ustaloną zgodnie ze standardem rachunkowości stosowanym przy sporządzaniu skonsolidowanego sprawozdania grupy.

Art. 109. 1. Jeżeli nabycie lub zbycie aktywów lub zobowiązań następuje w drodze reorganizacji, jednostka składowa, która:

- 1) zbywa aktywa lub zobowiązania, uwzględnia zysk (stratę) z tytułu tego zbycia w kwalifikowanym dochodzie (stracie) wyłącznie w zakresie, w jakim w tej jednostce powstaje z tytułu tego zbycia niekwalifikowany zysk (strata) podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym w jurysdykcji lokalizacji tej jednostki;
- 2) nabywa aktywa lub zobowiązania, uwzględnia przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) netto wartość bilansową nabytych aktywów lub zobowiązań przyjętą na dzień zbycia przez jednostkę składową zbywającą te aktywa i zobowiązania, z uwzględnieniem korekty dokonanej przez jednostkę składową nabywającą aktywa lub zobowiązania zgodnie z przepisami podatkowymi obowiązującymi w jurysdykcji jej lokalizacji, w związku z powstaniem tego niekwalifikowanego zysku (straty).

2. Przez niekwalifikowany zysk (stratę) jednostki składowej, która zbywa aktywa lub zobowiązania, rozumie się niższą z następujących kwot:

- 1) kwota zysku (straty) tej jednostki powstałego w związku z reorganizacją, w części, w jakiej ten zysk (strata) podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym w jurysdykcji lokalizacji tej jednostki;
- 2) kwota księgowego zysku (straty) tej jednostki powstałego w związku z reorganizacją.

Art. 110. 1. Na podstawie wyboru dokonanego zgodnie z art. 137 jednostka składowa uwzględnia przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) korektę wartości aktywów i zobowiązań do wartości godziwej dla celów podatku kwalifikowanego, jeżeli w związku z określonym zdarzeniem jednostka składowa posiada prawo lub jest obowiązana do dokonania takiej korekty zgodnie z przepisami obowiązującymi w jurysdykcji jej lokalizacji.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, polega na uwzględnieniu kwoty zysku (straty) w wysokości odpowiadającej różnicy między wartością bilansową poszczególnych składników aktywów i zobowiązań ustaloną bezpośrednio przed dniem zdarzenia, o którym mowa w ust. 1, a wartością godziwą tych składników ustaloną bezpośrednio po tym zdarzeniu zgodnie ze standardem rachunkowości stosowanym dla sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania grupy. Jeżeli w związku z tym zdarzeniem powstał niekwalifikowany zysk (strata), który został uwzględniony w kwalifikowanym dochodzie (stracie) na podstawie art. 109, kwotę zysku (straty), o której mowa w zdaniu pierwszym, odpowiednio pomniejsza się lub powiększa o kwotę tego niekwalifikowanego zysku (straty).

3. Kwotę zysku (straty), o której mowa w ust. 2, jednostka składowa uwzględnia w kwalifikowanym dochodzie (stracie):

- 1) za rok podatkowy, w którym wystąpiło zdarzenie, o którym mowa w ust. 1, albo
- 2) za rok podatkowy, w którym wystąpiło zdarzenie, o którym mowa w ust. 1, oraz za kolejno następujące po sobie 4 lata podatkowe w kwocie odpowiadającej 1/5 tej kwoty zysku (straty).

4. W przypadku gdy jednostka przestaje być jednostką składową grupy w którymkolwiek z lat podatkowych, o których mowa w ust. 3, kwota zysku (straty) nierozliczona w kwalifikowanym dochodzie (stracie) tej jednostki podlega rozliczeniu za ten rok podatkowy.

5. Jednostka składowa, w odniesieniu do której dokonano wyboru określonego w ust. 1, w celu obliczenia kwalifikowanego dochodu (straty) uwzględnia wartość godziwą aktywów i zobowiązań, o której mowa w ust. 2, za lata podatkowe następujące po roku, w którym wystąpiło zdarzenie, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Grupy o kilku jednostkach dominujących

Art. 111. 1. Przez grupę o kilku jednostkach dominujących rozumie się co najmniej dwie odrębne:

- 1) grupy, których jednostki dominujące najwyższego szczebla zawarły porozumienie dotyczące struktury łączonej lub porozumienie dotyczące struktury podwójnie notowanej, które obejmuje co najmniej jedną jednostkę lub stały zakład połączonej grupy zlokalizowane w innej jurysdykcji niż jurysdykcja lokalizacji pozostałych jednostek składowych tej połączonej grupy, lub
- 2) grupy krajowe, których jednostki dominujące najwyższego szczebla zawarły porozumienie dotyczące struktury łączonej lub porozumienie dotyczące struktury podwójnie notowanej.

2. Przez porozumienie dotyczące struktury łączonej rozumie się porozumienie zawarte przez co najmniej dwie jednostki dominujące najwyższego szczebla odrębnych grup, zgodnie z którym:

- 1) co najmniej 50 % udziałów własnościowych w tych jednostkach, ze względu na formę ich własności, ograniczenia dotyczące przenoszenia praw ich własności lub inne warunki, nie podlega odrębnemu zbyciu lub przeniesieniu ich własności w inny sposób, a w przypadku udziałów notowanych na rynku kapitałowym te udziały są notowane po tej samej cenie oraz
- 2) jedna z tych jednostek sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe dla jednostek należących do tych grup:
 - a) w którym ujmuje się łącznie aktywa, zobowiązania, przychody, koszty i przepływy pieniężne jako dotyczące jednej jednostki gospodarczej oraz
 - b) które podlega obowiązkowemu audytowi zewnętrznemu zgodnie z przepisami obowiązującymi w jurysdykcji lokalizacji jednostki sporządzającej to sprawozdanie.

3. Przez porozumienie dotyczące struktury podwójnie notowanej rozumie się porozumienie zawarte przez co najmniej dwie jednostki dominujące najwyższego szczebla odrębnych grup, zgodnie z którym:

- 1) te jednostki podejmują się na podstawie umowy wspólnego prowadzenia działalności oraz
- 2) te jednostki dokonują wypłat dywidendy lub wypłat z tytułu likwidacji na rzecz swoich wspólników na podstawie stałego wskaźnika określonego w tym porozumieniu, oraz
- 3) działalnością tych jednostek zarządza się tak, jakby była to działalność jednej jednostki gospodarczej, przy zachowaniu jednak ich odrębnej osobowości prawnej, oraz
- 4) udziały własnościowe tych jednostek są notowane na rynku kapitałowym i mogą być przedmiotem niezależnego obrotu lub przeniesienia, niezależnie od siebie, na różnych rynkach kapitałowych, oraz
- 5) jedna z jednostek dominujących najwyższego szczebla sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe dla jednostek należących do tych grup:
 - a) w którym ujmuje się łącznie aktywa, zobowiązania, przychody, koszty i przepływy pieniężne jako dotyczące jednej jednostki gospodarczej oraz
 - b) które podlega obowiązkowemu audytowi zewnętrznemu zgodnie z przepisami obowiązującymi w jurysdykcji lokalizacji jednostki sporządzającej to sprawozdanie.

4. Przez skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy o kilku jednostkach dominujących rozumie się skonsolidowane sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 albo ust. 3 pkt 5.

5. Przez standard rachunkowości jednostki dominującej najwyższego szczebla grupy o kilku jednostkach dominujących rozumie się standard stosowany w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym grupy o kilku jednostkach dominujących.

6. Przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla w przypadku grupy o kilku jednostkach dominujących rozumie się wszystkie jednostki dominujące najwyższego szczebla tej grupy.

Art. 112. 1. Jednostki składowe niebędące jednostkami wyłączonymi, które wchodzi w skład grup tworzących grupę o kilku jednostkach dominujących, uznaje się za jednostki składowe tej grupy o kilku jednostkach dominujących pod warunkiem, że:

- 1) aktywa, zobowiązania, przychody, koszty i przepływy pieniężne tej jednostki są uwzględniane w skonsolidowanym sprawozdaniu tej grupy sporządzonym zgodnie z metodą konsolidacji pełnej lub proporcjonalnej lub
- 2) inne jednostki wchodzące w skład tej grupy spełniające warunek określony w pkt 1 posiadają łącznie udział konsolidujący w tej jednostce składowej.

2. Jednostki dominujące najwyższego szczebla, jednostki dominujące niższego szczebla oraz jednostki dominujące w częściowym posiadaniu grup tworzących grupę o kilku jednostkach dominujących uznaje się odpowiednio za jednostki dominujące najwyższego szczebla, jednostki dominujące niższego szczebla oraz jednostki dominujące w częściowym posiadaniu tej grupy o kilku jednostkach dominujących.

3. Jednostki, o których mowa w ust. 2, są podatnikami globalnego podatku wyrównawczego i obliczają odpowiednio udziałowy globalny podatek wyrównawczy w odniesieniu do jednostek składowych grupy o kilku jednostkach dominujących. W celu ustalenia, czy jednostka dominująca jest jednostką dominującą w częściowym posiadaniu, udziały własnościowe każdej z jednostek dominujących najwyższego szczebla w tej jednostce dominującej uznaje się za posiadane przez jednostki składowe.

4. W przypadku grupy o kilku jednostkach dominujących kwotę podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków ustala się z uwzględnieniem globalnego podatku wyrównawczego albo kwalifikowanego globalnego podatku wyrównawczego w odniesieniu do wszystkich nisko opodatkowanych jednostek składowych tej grupy o kilku jednostkach dominujących.

5. Jednostka dominująca najwyższego szczebla w przypadku grupy o kilku jednostkach dominujących składa informację, o której mowa w art. 133 ust. 1, przy czym za realizację obowiązków zgodnie z art. 133 ust. 4 pkt 1 uznaje się również złożenie tej informacji przez jedną z tych jednostek, o ile zostało złożone zawiadomienie, o którym mowa w art. 133 ust. 7. Informacja ta zawiera dane, o których mowa w art. 133 ust. 9, obejmujące wszystkie jednostki składowe grupy o kilku jednostkach dominujących, tak jakby wchodziły w skład jednej grupy.

DZIAŁ IX

Szczególne systemy opodatkowania

Rozdział 1

Szczególne zasady ustalania kwalifikowanego dochodu (straty) jednostki dominującej najwyższego szczebla

Art. 113. 1. Kwalifikowany dochód jednostki pośredniczącej będącej jednostką dominującą najwyższego szczebla, ustalony zgodnie z przepisami działu V, pomniejsza się o kwotę kwalifikowanego dochodu, którą przypisuje się właścicielowi udziałów własnościowych tej jednostki pośredniczącej zgodnie z odpowiednim standardem rachunkowości, jeżeli:

- 1) ten właściciel podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od tego dochodu, w okresie rozliczeniowym przyjętym dla celów podatkowych, kończącym się nie później niż 12 miesięcy od zakończenia roku podatkowego grupy, do której należy ta jednostka pośrednicząca, oraz:
 - a) ten dochód podlega opodatkowaniu według nominalnej stawki podatkowej równej albo wyższej niż minimalna stawka podatkowa lub
 - b) można zasadnie oczekiwać, że łączna kwota skorygowanych podatków kwalifikowanych tej jednostki pośredniczącej oraz podatków zapłaconych od takiego dochodu w tym okresie przez jej właściciela nie będzie niższa niż kwota stanowiąca iloczyn tego dochodu i minimalnej stawki podatkowej lub
- 2) ten właściciel, będący osobą fizyczną, jednostką rządową, organizacją międzynarodową, organizacją nienastawioną na zysk albo funduszem emerytalnym:
 - a) jest rezydentem podatkowym w jurysdykcji, w której ta jednostka pośrednicząca jest zlokalizowana oraz
 - b) posiada udziały własnościowe dające prawo do nie więcej niż 5 % zysków lub aktywów tej jednostki pośredniczącej.

2. Oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1, dokonuje się odrębnie do każdego właściciela posiadającego udział własnościowy w jednostce pośredniczącej, o której mowa w ust. 1.

3. Kwalifikowaną stratę jednostki pośredniczącej, o której mowa w ust. 1, pomniejsza się o kwotę kwalifikowanej straty przypisaną właścicielowi udziałów własnościowych tej jednostki pośredniczącej zgodnie z odpowiednim standardem rachunkowości, w zakresie, w jakim ten właściciel zgodnie z przepisami obowiązującymi w jurysdykcji jego lokalizacji jest uprawniony do odliczenia takiej straty od swojego dochodu podlegającego opodatkowaniu.

4. Podatki kwalifikowane jednostki pośredniczącej, o której mowa w ust. 1, pomniejsza się proporcjonalnie do kwoty kwalifikowanego dochodu tej jednostki pośredniczącej pomniejszonego zgodnie z ust. 1, przy czym przepisu nie stosuje się do obliczenia kwoty skorygowanych podatków kwalifikowanych, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b.

5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do stałego zakładu, za którego pośrednictwem prowadzi działalność, w całości albo części:

- 1) jednostka pośrednicząca będąca jednostką dominującą najwyższego szczebla lub
- 2) jednostka transparentna podatkowo, w której udziały własnościowe posiada, bezpośrednio lub przez inne jednostki transparentne podatkowo, jednostka dominująca najwyższego szczebla.

6. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1–5 przepisy działu II stosuje się odpowiednio.

Art. 114. 1. Jednostka dominująca najwyższego szczebla, która podlega systemowi odliczanej dywidendy, pomniejsza swój kwalifikowany dochód za rok podatkowy, obliczony zgodnie z przepisami działu V, o kwotę dywidendy podlegającej odliczeniu, nieprzekraczającą tego dochodu, wypłaconą w ciągu 12 miesięcy od zakończenia roku podatkowego tej jednostki, jeżeli:

- 1) ta dywidenda podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym u otrzymującego dywidendę za rok podatkowy kończący się nie później niż 12 miesięcy od zakończenia roku podatkowego grupy, do której należy ta jednostka, oraz:
 - a) ta dywidenda podlega opodatkowaniu według nominalnej stawki podatkowej równej albo wyższej niż minimalna stawka podatkowa lub
 - b) można w sposób uzasadniony oczekiwać, że łączna kwota skorygowanych podatków kwalifikowanych tej jednostki dominującej najwyższego szczebla i podatków zapłaconych przez otrzymującego taką dywidendę w tym okresie nie będzie niższa niż kwota stanowiąca iloczyn dochodu z tytułu dywidendy i minimalnej stawki podatkowej, lub
 - c) otrzymującym taką dywidendę jest osoba fizyczna, a otrzymana dywidenda jest dywidendą patronacką od spółdzielni zaopatrującej lub
- 2) otrzymującym taką dywidendę są:
 - a) osoba fizyczna będąca rezydentem podatkowym jurysdykcji lokalizacji tej jednostki, posiadająca udziały własnościowe tej jednostki dające prawo do nie więcej niż 5 % jej zysków i aktywów lub
 - b) fundusz emerytalny, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1, jednostka rządowa, organizacja międzynarodowa albo organizacja nienastawiona na zysk będące rezydentami podatkowymi jurysdykcji lokalizacji tej jednostki dominującej najwyższego szczebla.

2. Przez system odliczanej dywidendy rozumie się system podatkowy, w którego ramach przeciwdziała się podwójnemu opodatkowaniu dochodu właściciela danej jednostki przez, odpowiednio, odliczenie od dochodu takiej jednostki podlegającego opodatkowaniu zysków wypłaconych właścicielom jednostki lub przez zwolnienie spółdzielni z opodatkowania.

3. Przez dywidendę podlegającą odliczeniu rozumie się w odniesieniu do jednostki składowej objętej systemem odliczanej dywidendy:

- 1) zyski wypłacone na rzecz właściciela tej jednostki, które podlegają zgodnie z przepisami jurysdykcji lokalizacji tej jednostki odliczeniu od dochodu tej jednostki podlegającego opodatkowaniu lub
- 2) dywidendę lub odpowiednią część zysku wypłacaną członkowi przez spółdzielnię (dywidenda patronacka).

4. Przez spółdzielnię, o której mowa w ust. 2 i ust. 3 pkt 2, rozumie się spółdzielnię lub inną podobną jednostkę, która wprowadza do obrotu lub nabywa towary lub usługi w imieniu swoich członków i która podlega w jurysdykcji, w której jest zlokalizowana, systemowi podatkowemu zapewniającemu neutralność podatkową w odniesieniu do takiej działalności.

5. Przez spółdzielnię zaopatrującą rozumie się spółdzielnię w rozumieniu ust. 4, która odsprzedaje nabyte towary i usługi swoim członkom.

6. Oceny spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1, dokonuje się odrębnie w odniesieniu do każdego właściciela jednostki dominującej najwyższego szczebla, o której mowa w tym przepisie, otrzymującego dywidendę podlegającą odliczeniu.

7. Podatki kwalifikowane jednostki dominującej najwyższego szczebla, o której mowa w ust. 1, inne niż podatki naliczone od dochodu, od którego przysługiwało prawo do odliczenia dywidendy, ustala się proporcjonalnie do kwoty kwalifikowanego dochodu pomniejszonego zgodnie z ust. 1. Przepisu nie stosuje się do obliczenia skorygowanych podatków kwalifikowanych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b.

8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się również do jednostki składowej innej niż jednostka dominująca najwyższego szczebla, o której mowa w ust. 1, w której taka jednostka dominująca najwyższego szczebla posiada, bezpośrednio lub poprzez inne jednostki składowe tej grupy, udziały własnościowe, w zakresie, w jakim kwalifikowany dochód takiej jednostki składowej innej niż jednostka dominująca najwyższego szczebla został przekazany przez tę jednostkę dominującą najwyższego szczebla na rzecz otrzymujących, którzy spełniają warunki określone w ust. 1, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) te jednostki są zlokalizowane w jurysdykcji lokalizacji tej jednostki dominującej najwyższego szczebla;
- 2) te jednostki podlegają systemowi odliczanej dywidendy.

9. W celu stosowania przepisów ust. 1 pkt 1 lit. a i b dywidendę patronacką wypłaconą osobom innym niż osoby fizyczne przez spółdzielnię zaopatrującą uznaje się za podlegającą opodatkowaniu podatkiem dochodowym u otrzymującego tę dywidendę, jeżeli zmniejsza ona koszty lub wydatki podlegające odliczeniu od dochodu (straty) podlegającego opodatkowaniu podatkiem dochodowym u otrzymującego tę dywidendę zgodnie z przepisami obowiązującymi w jurysdykcji jego lokalizacji.

Rozdział 2

Systemy podatku od osób prawnych oparte na opodatkowaniu wypłaty zysków

Art. 115. 1. Przez system opodatkowania wypłaty zysku rozumie się kwalifikowany system opodatkowania wypłaty zysku.

2. Przez kwalifikowany system opodatkowania wypłaty zysku rozumie się system podatku dochodowego od osób prawnych obowiązujący w jurysdykcji lokalizacji jednostki składowej, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nakłada na tę jednostkę podatek dochodowy:
 - a) w związku z dokonaniem przez nią wypłaty zysków i płatności równoważnych z wypłatą zysku na rzecz jej wspólników lub w związku z poniesieniem wydatków niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej lub innych wydatków o podobnym charakterze,
 - b) według nominalnej stawki nie niższej niż minimalna stawka podatkowa;
- 2) obowiązywał w jurysdykcji lokalizacji tej jednostki składowej w dniu 1 lipca 2021 r. lub przed tą datą.

Art. 116. 1. Na podstawie wyboru dokonanego zgodnie z art. 137 przy obliczeniu efektywnej stawki podatkowej dla danej jurysdykcji skorygowane podatki kwalifikowane, przypadające na wszystkie jednostki składowe zlokalizowane w tej jurysdykcji objęte systemem opodatkowania wypłaty zysku, powiększa się o podatek od hipotetycznej wypłaty zysku.

2. Podatek od hipotetycznej wypłaty zysku stanowi niższa z następujących kwot:

- 1) kwota skorygowanych podatków kwalifikowanych obliczonych w taki sposób, aby efektywna stawka podatkowa dla jurysdykcji, o której mowa w ust. 1, była równa minimalnej stawce podatkowej;
- 2) kwota podatku dochodowego, który byłby należny, gdyby wszystkie te jednostki składowe zlokalizowane w jurysdykcji, o której mowa w ust. 1, wypłaciły cały swój księgowy zysk netto osiągnięty za rok podatkowy do końca tego roku podatkowego.

3. Wyboru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się dla wszystkich jednostek składowych grupy zlokalizowanych w danej jurysdykcji, jeżeli wszystkie te jednostki stosują system opodatkowania wypłaty zysku.

Art. 117. 1. W przypadku dokonania wyboru, o którym mowa w art. 116 ust. 1, podatnik rozlicza podatek od hipotetycznej wypłaty zysku według sald ustalonych za poszczególne lata podatkowe, do których ma zastosowanie ten wybór. Salda, o których mowa w zdaniu pierwszym, ustala się za każdy rok stosowania wyboru, o którym mowa w art. 116 ust. 1, w kwocie podatku od hipotetycznej wypłaty zysku obliczonej za dany rok podatkowy.

2. Salda, o których mowa w ust. 1, pomniejsza się o podatki zapłacone przez jednostki składowe w trakcie pierwszego roku stosowania wyboru, o którym mowa w art. 116 ust. 1, jeżeli w tym roku wystąpiły faktyczne lub równoważne wypłaty zysku za ten rok, w szczególności w formie wypłaty zaliczek.

3. Salda, o których mowa w ust. 1, pomniejszone zgodnie z ust. 2, pomniejsza się za każdy następny rok podatkowy, w kwocie nieprzekraczającej danego salda, kolejno o:

- 1) podatki dochodowe objęte systemem opodatkowania wypłaty zysku zapłacone przez jednostki składowe w trakcie roku podatkowego od faktycznych wypłat zysku lub wypłat równoważnych z wypłatami zysku za pierwszy rok wyboru;
- 2) kwotę równą iloczynowi kwalifikowanej straty netto dla danej jurysdykcji oraz minimalnej stawki podatkowej, jeżeli ta strata nie została rozliczona za inny rok podatkowy;
- 3) kwotę przeniesioną z lat poprzednich zgodnie z ust. 2.

4. Jeżeli kwoty, o których mowa w ust. 3 pkt 2, nie zostały wykorzystane w pełni do pomniejszenia salda za rok podatkowy, te kwoty przenosi się na kolejne lata podatkowe do rozliczenia.

5. Jeżeli na ostatni dzień czwartego roku podatkowego następującego po roku podatkowym, w którym utworzono saldo, pozostała kwota nierozliczona zgodnie z ust. 1–4, skorygowane podatki kwalifikowane ustalone dla roku podatkowego, za który utworzono to saldo, pomniejsza się o te nierozliczone kwoty oraz ponownie oblicza się za ten rok efektywną stawkę podatkową oraz ustala się dodatkowy podatek wyrównawczy zgodnie z przepisami działu II.

6. Jeżeli jednostka składowa objęta wyborem, o którym mowa w art. 116 ust. 1, zlokalizowana w danej jurysdykcji, przestaje być jednostką składową grupy lub zasadniczo wszystkie jej aktywa zostają przeniesione na rzecz osoby niebędącej jednostką składową tej grupy, oraz salda, o których mowa w ust. 1, utworzone za poszczególne poprzednie lata podatkowe, nie zostały rozliczone zgodnie z ust. 1–4, skorygowane podatki kwalifikowane ustalone dla każdego z tych lat podatkowych, za które utworzono te salda, pomniejsza się o te nierozliczone kwoty oraz ponownie oblicza się efektywną stawkę podatkową za te lata.

7. Dla jednostki, o której mowa w ust. 6, ustala się dodatkowy podatek wyrównawczy, który stanowi iloczyn poniższych wartości:

- 1) sumy nadwyżek jurysdykcyjnego globalnego podatku wyrównawczego obliczonego ponownie z uwzględnieniem efektywnej stawki podatkowej ustalonej zgodnie z ust. 6 ponad jurysdykcyjny globalny podatek wyrównawczy za poprzednie lata podatkowe, oraz
- 2) współczynnika kwalifikowanego dochodu tej jednostki ustalonego według wzoru:

$$\frac{\text{kwalifikowany dochód jednostki składowej}}{\text{jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto dla danej jurysdykcji}}$$

gdzie:

- 1) kwalifikowany dochód jednostki składowej określa się zgodnie z przepisami ustawy za każdy rok podatkowy, w którym występuje nierozliczone saldo, o którym mowa w ust. 1;
- 2) jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto dla danej jurysdykcji określa się za każdy rok podatkowy, w którym występuje nierozliczone saldo, o którym mowa w ust. 1.

8. Podatków, które są płacone w trakcie roku podatkowego w związku z faktyczną lub równoważną wypłatą zysków, w części, w jakiej zmniejszają one saldo, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się w skorygowanych podatkach kwalifikowanych.

Rozdział 3

Jednostki inwestycyjne

Oddział 1

Jednostka inwestycyjna i ubezpieczeniowa jednostka inwestycyjna jako jednostka transparentna podatkowo

Art. 118. 1. Na podstawie wyboru dokonanego zgodnie z art. 137 jednostkę składową będącą jednostką inwestycyjną albo ubezpieczeniową jednostką inwestycyjną traktuje się jako jednostkę transparentną podatkowo, jeżeli jednostka będąca właścicielem tej jednostki inwestycyjnej albo ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej podlega opodatkowaniu w jurysdykcji, w której jest zlokalizowana:

- 1) od dochodu osiągniętego z takiej jednostki ustalanego na podstawie wartości rynkowej lub podobnych zasad bazujących na corocznej zmianie wartości godziwej udziałów własnościowych posiadanych w takiej jednostce inwestycyjnej albo ubezpieczeniowej jednostce inwestycyjnej oraz
- 2) według nominalnej stawki podatkowej nie niższej niż minimalna stawka podatkowa.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku, gdy udziały własnościowe w jednostce inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostce inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, posiada:

- 1) pośrednio jednostka będąca właścicielem jednostki składowej poprzez bezpośrednie udziały własnościowe w innych takich jednostkach;
- 2) regulowany zakład ubezpieczeń wzajemnych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, warunek podlegania opodatkowaniu przez jednostkę będącą właścicielem jednostki inwestycyjnej albo ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej w jurysdykcji jej lokalizacji według zasad, o których mowa w tym przepisie, uznaje się za spełniony, jeżeli ta jednostka będąca właścicielem jednostki inwestycyjnej albo ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej podlega opodatkowaniu według tych zasad w odniesieniu do posiadanego przez siebie bezpośredniego udziału własnościowego w takich jednostkach.

4. Przez regulowany zakład ubezpieczeń wzajemnych, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, rozumie się towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych określone w art. 102 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 838 i 1565) albo podobny zakład ubezpieczeń, który ubezpiecza swoich członków na zasadzie wzajemności, działający zgodnie z przepisami obowiązującymi w jurysdykcji swojej lokalizacji i podlegający nadzorowi w tej jurysdykcji.

5. Jeżeli wybór, o którym mowa w ust. 1, zostanie odwołany, zyski lub straty wynikające ze zbycia składnika aktywów lub zobowiązań, będących w posiadaniu jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej ustala się na podstawie wartości rynkowej takiego składnika aktywów lub zobowiązania na pierwszy dzień roku podatkowego, za który dokonano tego odwołania.

Oddział 2

Metoda opodatkowania wypłaty zysków

Art. 119. 1. Na podstawie wyboru dokonanego zgodnie z art. 137 jednostka będąca właścicielem jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej stosuje metodę opodatkowania wypłaty zysków, o której mowa w art. 120, jeżeli:

- 1) jednostka będąca właścicielem nie jest jednostką inwestycyjną lub ubezpieczeniową jednostką inwestycyjną oraz
- 2) można w sposób uzasadniony oczekiwać, że jednostka będąca właścicielem podlega opodatkowaniu z tytułu wypłat zysku oraz płatności równoważnych z wypłatą zysku jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej według nominalnej stawki podatkowej nie niższej niż minimalna stawka podatkowa.

2. Spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w zakresie wysokości opodatkowania według nominalnej stawki podatkowej nie niższej niż minimalna stawka podatkowa ustala się, uwzględniając również podatki kwalifikowane naliczone przez jednostkę inwestycyjną lub ubezpieczeniową jednostkę inwestycyjną w części przypadającej na dokonane przez nią wypłaty, w przypadku, gdy zarówno jednostka będąca właścicielem takiej jednostki, jak i ta jednostka podlegają opodatkowaniu z tytułu wypłat zysku oraz płatności równoważnych z wypłatą zysku.

3. Przepis ust. 1 stosuje się do poszczególnych jednostek będących właścicielami, dla których dokonano wyboru, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku dokonania wyboru, o którym mowa w ust. 1, przepis ten stosuje się w odniesieniu do wszystkich udziałów własnościowych jednostki będącej właścicielem jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej.

Art. 120. 1. Przez metodę opodatkowania wypłaty zysków rozumie się metodę, zgodnie z którą:

- 1) w kwalifikowanym dochodzie (stracie) jednostki będącej właścicielem jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej uwzględnia się dokonane i hipotetyczne wypłaty kwalifikowanego dochodu tej jednostki na rzecz tej jednostki będącej właścicielem;
- 2) w kwalifikowanym dochodzie i w skorygowanych podatkach kwalifikowanych jednostki będącej właścicielem jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej uwzględnia się kwotę naliczonych przez taką jednostkę inwestycyjną lub ubezpieczeniową jednostkę inwestycyjną podatków kwalifikowanych, które podlegają zaliczeniu na poczet zobowiązania podatkowego jej właściciela z tytułu wypłaty zysku z tej jednostki;
- 3) ustala się kwalifikowany dochód jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej za rok podatkowy w wysokości odpowiadającej udziałowi jednostki będącej właścicielem tej jednostki w niewypłaconym kwalifikowanym dochodzie netto jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej, o którym mowa w art. 121, naliczonym za trzeci rok bezpośrednio poprzedzający ten rok podatkowy.

2. Hipotetyczna wypłata kwalifikowanego dochodu powstaje w przypadku, gdy bezpośredni lub pośredni udział własnościowy w jednostce inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostce inwestycyjnej zostaje przeniesiony na jednostkę nienależącą do grupy, i odpowiada części niewypłaconego kwalifikowanego dochodu netto, o którym mowa w art. 121 ust. 1, przypadającej na ten udział własnościowy – w wysokości tego udziału ustalonej bezpośrednio przed dokonaniem jego przeniesienia.

Art. 121. 1. Niewypłacony kwalifikowany dochód netto jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej naliczony za trzeci rok podatkowy bezpośrednio poprzedzający rok podatkowy, o którym mowa w art. 120 ust. 1 pkt 3, stanowi kwota kwalifikowanego dochodu tej jednostki za rok podatkowy pomniejszona, nie więcej niż o kwotę tego dochodu, o:

- 1) podatki kwalifikowane takiej jednostki;
- 2) wypłaty zysku i hipotetyczne wypłaty na rzecz jednostek będących właścicielem takiej jednostki, niebędących jednostkami inwestycyjnymi lub ubezpieczeniowymi jednostkami inwestycyjnymi, dokonane w okresie od pierwszego dnia trzeciego roku poprzedzającego rok podatkowy do ostatniego dnia roku podatkowego, w którym udział własnościowy był posiadany;
- 3) kwalifikowane straty powstałe w okresie, o którym mowa w pkt 2;
- 4) nadwyżkę kwalifikowanych strat, która pozostała po uprzednim obniżeniu niewypłaconego kwalifikowanego dochodu netto tej jednostki za poprzedni rok podatkowy lub poprzednie lata podatkowe zgodnie z pkt 3.

2. Niewypłaconego kwalifikowanego dochodu netto jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej nie pomniejsza się o wypłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz kwalifikowane straty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, które już pomniejszyły niewypłacony kwalifikowany dochód netto jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej zgodnie z ust. 1.

Art. 122. 1. Kwotę równą kwalifikowanemu dochodowi, o którym mowa w art. 120 ust. 1 pkt 3, pomnożonemu przez minimalną stawkę podatkową traktuje się odpowiednio jako jednostkowy globalny podatek wyrównawczy albo krajowy podatek wyrównawczy za rok podatkowy.

2. Kwalifikowany dochód (stratę) jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej oraz skorygowane podatki kwalifikowane, które można przypisać do takiego dochodu w roku podatkowym, wyłącza się z obliczania efektywnej stawki podatkowej zgodnie z przepisami działu II rozdziału 2, z wyjątkiem kwoty podatków kwalifikowanych, o której mowa w art. 120 ust. 1 pkt 2.

Art. 123. Jeżeli wybór, o którym mowa w art. 119, zostanie odwołany, udział jednostki będącej właścicielem jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej w niewypłaconym kwalifikowanym dochodzie netto, o którym mowa w art. 121 ust. 1, ustalony na koniec roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, za który dokonano tego odwołania, traktuje się jako kwalifikowany dochód tej jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej za rok podatkowy. Kwotę równą takiemu kwalifikowanemu dochodowi pomnożonemu przez minimalną stawkę podatkową traktuje się jako jednostkowy globalny podatek wyrównawczy albo krajowy podatek wyrównawczy za rok podatkowy.

DZIAŁ X

Bezpieczne przystanie oraz przepisy szczególne w okresie początkowym

Rozdział 1

Bezpieczne przystanie

Art. 124. 1. Na podstawie wyboru wyłączenia *de minimis* dokonanego zgodnie z art. 137 nie oblicza się globalnego podatku wyrównawczego lub krajowego podatku wyrównawczego dla jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji, jeżeli za dany rok podatkowy są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) średni trzyletni kwalifikowany przychód wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w tej jurysdykcji jest mniejszy niż 10 000 000 euro;
- 2) średni trzyletni jurysdykcyjny kwalifikowany dochód wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w tej jurysdykcji jest mniejszy niż 1 000 000 euro albo została poniesiona średnia jurysdykcyjna kwalifikowana strata wszystkich takich jednostek.

2. Średni trzyletni kwalifikowany przychód lub średni trzyletni jurysdykcyjny kwalifikowany dochód (stratę), o których mowa w ust. 1, oblicza się jako średnią arytmetyczną kwot odpowiednio kwalifikowanego przychodu lub jurysdykcyjnego kwalifikowanego dochodu (straty) netto osiągniętych za rok podatkowy i dwa poprzednie lata podatkowe przez wszystkie jednostki składowe zlokalizowane w danej jurysdykcji.

3. W przypadku wystąpienia w okresie, o którym mowa w ust. 2, zarówno jurysdykcyjnego kwalifikowanego dochodu netto, jak i jurysdykcyjnej kwalifikowanej straty netto średni jurysdykcyjny kwalifikowany dochód (stratę) oblicza się jako średnią arytmetyczną, odpowiednio, kwoty jurysdykcyjnego kwalifikowanego dochodu netto osiągniętego w tych latach podatkowych lub sumy takich dochodów pomniejszonej o jurysdykcyjną kwalifikowaną stratę netto poniesioną w tych latach podatkowych lub sumę takich strat.

4. Jeżeli w pierwszym lub drugim roku poprzedzającym rok podatkowy lub w obydwu tych latach jakkolwiek jednostka składowa zlokalizowana w jurysdykcji, o której mowa w ust. 1, nie osiągnęła kwalifikowanego przychodu ani kwalifikowanego dochodu (straty), to ten rok podatkowy lub takie lata podatkowe wyłącza się z obliczenia średniego trzyletniego kwalifikowanego przychodu lub średniego trzyletniego kwalifikowanego dochodu (straty).

5. W przypadku gdy którykolwiek rok podatkowy, o którym mowa w ust. 2, obejmuje okres inny niż 12 miesięcy, kwoty, o których mowa w ust. 1, określa się w wysokości 1/12 za każdy rozpoczęty miesiąc roku podatkowego.

6. Kwalifikowany przychód jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji za dany rok podatkowy, o którym mowa w ust. 2, jest sumą przychodów wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w tej jurysdykcji, pomniejszonych lub powiększonych o korekty dokonane zgodnie z przepisami działu V.

7. Wybór wyłączenia *de minimis* nie ma zastosowania do jednostek inwestycyjnych i bezpieczeństwa jednostek składowych, a przychód oraz jurysdykcyjny kwalifikowany dochód (stratę) netto tych jednostek wyłącza się z obliczania kwot, o których mowa w ust. 1–6.

Art. 125. 1. Na podstawie wyboru bezpiecznej przystani dla kwalifikowanego krajowego podatku wyrównawczego dokonanego zgodnie z art. 137 dla jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska nie oblicza się globalnego podatku wyrównawczego, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wszystkie jednostki lub jednostki składowe zlokalizowane w tej jurysdykcji, dla których podatnik globalnego podatku wyrównawczego obliczałby efektywną stawkę podatkową, podlegają opodatkowaniu kwalifikowanym krajowym podatkiem wyrównawczym i podatek ten jest w całości wymagalny do zapłaty w rozumieniu art. 13 ust. 2;
- 2) jurysdykcja ta została wskazana w obwieszczeniu wydanym zgodnie z art. 2 ust. 7 jako jurysdykcja spełniająca wymagania bezpiecznych przystani dla kwalifikowanego krajowego podatku wyrównawczego.

2. Wyboru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się odrębnie w odniesieniu do:

- 1) każdej bezpieczeństwa jednostki składowej, która podlega w jurysdykcji, o której mowa w ust. 1, opodatkowaniu kwalifikowanym krajowym podatkiem wyrównawczym;
- 2) innych jednostek o szczególnym charakterze, o których mowa w przepisach działu II rozdziału 2, zlokalizowanych w jurysdykcji, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem przepisów szczególnych dotyczących tych jednostek.

Art. 126. W celu sprawdzenia, czy:

- 1) nadwyżka zysku wynosi więcej niż zero,
- 2) możliwy jest wybór wyłączenia *de minimis*, o którym mowa w art. 124 ust. 1,
- 3) efektywna stawka podatkowa jest wyższa niż minimalna stawka podatkowa

– można dokonać wyboru bezpiecznej przystani dla jednostek składowych osiągających wyniki finansowe o niskiej istotności, o którym mowa w art. 127.

Art. 127. 1. Na podstawie wyboru bezpiecznej przystani dla jednostek składowych osiągających wyniki finansowe o niskiej istotności dokonanego zgodnie z art. 137 w odniesieniu do jednostki składowej osiągającej wyniki finansowe o niskiej istotności, w celu wyliczeń, o których mowa w art. 126, przyjmuje się, że:

- 1) kwalifikowany dochód ustala się w kwocie równej przychodom tej jednostki, podlegającej wykazaniu w informacji o grupie podmiotów;
- 2) kwalifikowany przychód ustala się w kwocie, o której mowa w pkt 1;
- 3) skorygowane podatki kwalifikowane ustala się w kwocie podatku dochodowego podlegającej wykazaniu w informacji o grupie podmiotów.

2. Przez jednostkę składową osiągającą wyniki finansowe o niskiej istotności rozumie się jednostkę składową wraz z jej stałymi zakładami, w odniesieniu do której są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) jednostka ta nie jest uwzględniana w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 38 lit. a albo c, sporządzonym przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla, wyłącznie ze względu na ich niewielki rozmiar lub nieistotność;
- 2) sprawozdanie, o którym mowa w pkt 1, podlega audytowi zewnętrznemu zgodnie z przepisami obowiązującymi w jurysdykcji lokalizacji jednostki sporządzającej to sprawozdanie;
- 3) w przypadku jednostki, której suma przychodów w rozumieniu przepisów CBCR przekracza 50 000 000 euro, księgi tej jednostki używane do przygotowania informacji o grupie podmiotów są prowadzone zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości lub zatwierdzonym standardem rachunkowości.

3. Przez przepisy CBCR rozumie się przepisy ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1588 i 1685) albo podobne przepisy o wymianie informacji o jednostkach wchodzących w skład grupy podmiotów, obowiązujące w jurysdykcji lokalizacji jednostki dominującej najwyższego szczebla albo w jurysdykcji lokalizacji jednostki wyznaczonej, jeżeli ta informacja o grupie podmiotów nie jest składana w jurysdykcji lokalizacji jednostki dominującej najwyższego szczebla.

4. Przez jednostkę wyznaczoną rozumie się jednostkę wyznaczoną w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami albo podobną jednostkę w rozumieniu przepisów CBCR jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska.

5. Przez informację o grupie podmiotów rozumie się informację o grupie podmiotów w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami albo podobną informację w rozumieniu przepisów CBCR jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska.

Rozdział 2

Bezpieczne przystanie w początkowym okresie działalności grupy

Art. 128. 1. Przez początkowy okres działalności grupy rozumie się okres nie dłuższy niż pierwsze 5 lat podatkowych działalności danej grupy, jeżeli za dany rok:

- 1) jednostki składowe tej grupy są zlokalizowane w nie więcej niż sześciu jurysdykcjach liczonych łącznie z jurysdykcją lokalizacji jednostki dominującej najwyższego szczebla tej grupy oraz
- 2) suma wartości księgowej netto rzeczowych aktywów trwałych wszystkich jednostek składowych tej grupy nie przekracza 50 000 000 euro, z wyłączeniem jednostek składowych zlokalizowanych w jurysdykcji, w której jednostki składowe tej grupy wykazują najwyższą łączną wartość rzeczowych aktywów trwałych w roku podatkowym, za który przepisy ustawy po raz pierwszy stosuje się do tej grupy.

2. Przez łączną wartość rzeczowych aktywów trwałych, o której mowa w ust. 1 pkt 2, rozumie się sumę wartości księgowych netto wszystkich rzeczowych aktywów trwałych wszystkich jednostek składowych grupy międzynarodowej zlokalizowanych w danej jurysdykcji.

3. W sumie, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie uwzględnia się jednostek inwestycyjnych i ubezpieczeniowych jednostek inwestycyjnych oraz jednostek joint venture i jednostek zależnych joint venture.

4. Okres 5 lat, o którym mowa w ust. 1, liczy się od pierwszego dnia roku podatkowego, w którym dana grupa międzynarodowa spełnia warunki, o których mowa w art. 4.

Art. 129. 1. Jednostki składowe grupy międzynarodowej zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie obliczają:

- 1) krajowego podatku wyrównawczego oraz
- 2) podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków

– za pierwsze 5 lat podatkowych początkowego okresu działalności tej grupy, w których nieprzerwanie są spełnione warunki wymienione w art. 128 ust. 1.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się w przypadku jednostek składowych grupy międzynarodowej, w odniesieniu do których jakkolwiek jednostka dominująca stosuje kwalifikowaną zasadę włączenia dochodu do opodatkowania.

3. W przypadku grupy krajowej nie oblicza się krajowego podatku wyrównawczego za pierwsze 5 lat podatkowych, licząc od pierwszego dnia roku podatkowego, w którym dana grupa krajowa spełnia warunki, o których mowa w art. 4.

4. Jednostka składowa grupy zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawiadamia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rozpoczęciu początkowego okresu działalności, o którym mowa w art. 128 ust. 1, w terminie do końca 15. miesiąca następującego po zakończeniu roku podatkowego. Obowiązek, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uznaje się za spełniony, jeżeli zawiadomienia dokona jednostka, o której mowa w art. 133 ust. 3 albo 4 albo art. 135 ust. 1.

5. W przypadku pierwszego roku podatkowego, o którym mowa w art. 130, zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, dokonuje się do końca 18. miesiąca następującego po zakończeniu tego roku.

Rozdział 3

Przepisy szczególne w zakresie podatku odroczonego w pierwszym roku podatkowym

Art. 130. 1. Pierwszym rokiem podatkowym w odniesieniu do danej jurysdykcji jest rok podatkowy, za który pierwszy raz w odniesieniu do jednostek zlokalizowanych w tej jurysdykcji oblicza się kwalifikowany globalny podatek wyrównawczy, kwalifikowany krajowy podatek wyrównawczy lub stosuje się kwalifikowaną zasadę niedostatecznie opodatkowanych zysków lub przepisy działów II, III lub IV.

2. Za pierwszy rok podatkowy, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przy obliczeniu efektywnej stawki podatkowej uwzględnia się wszystkie aktywa i rezerwy z tytułu podatku odroczonego ujęte lub ujawnione w księgach wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innej jurysdykcji;
- 2) aktywa i rezerwy z tytułu podatku odroczonego uwzględnia się według stawki podatku dochodowego, jaką stosuje jednostka składowa do ujmowania aktywów lub rezerw z tytułu podatku odroczonego, nie wyższej niż minimalna stawka podatkowa;
- 3) w aktywach z tytułu podatku odroczonego nie uwzględnia się wpływu korekty wyceny lub korekty ujęcia księgowego.

3. Aktywa z tytułu podatku odroczonego, o których mowa w ust. 2 pkt 2, które zostały ujęte przy zastosowaniu stawki podatkowej niższej od minimalnej stawki podatkowej, mogą zostać uwzględnione przy zastosowaniu minimalnej stawki podatkowej, jeżeli podatnik wykaże, że te aktywa z tytułu podatku odroczonego można przypisać kwalifikowanej stracie.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do aktywów z tytułu podatku odroczonego wynikających z pozycji wyłączonych z kwalifikowanego dochodu (straty) zgodnie z przepisami działu V, jeżeli te aktywa powstały w wyniku transakcji dokonanej po dniu 30 listopada 2021 r.

5. Aktywa i rezerwy przyjęte do obliczenia efektywnej stawki podatkowej na podstawie ust. 2 pkt 1 uwzględnia się odpowiednio w kolejnych latach podatkowych.

Art. 131. 1. W przypadku gdy kwalifikowany globalny podatek wyrównawczy w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej oblicza się po raz pierwszy za późniejszy rok podatkowy niż rok, za który pierwszy raz oblicza się krajowy podatek wyrównawczy, w celu obliczenia jurysdykcyjnego krajowego podatku wyrównawczego wyznacza się ponownie pierwszy rok podatkowy.

2. Za rok podatkowy, który zgodnie z ust. 1 stanowi ponownie wyznaczony pierwszy rok podatkowy:

- 1) saldo ujemnych skorygowanych podatków kwalifikowanych, o którym mowa w art. 99 ust. 1 lub 2, wynosi zero;
- 2) przepisu art. 89 ust. 1 nie stosuje się w odniesieniu do rezerwy z tytułu podatku odroczonego, która została uwzględniona na potrzeby obliczenia krajowego podatku wyrównawczego oraz nie została ponownie ujęta do końca roku podatkowego bezpośrednio poprzedzającego ponownie wyznaczony pierwszy rok podatkowy, przy czym przepis ten stosuje się do rezerw z tytułu podatku odroczonego, które zostały uwzględnione na potrzeby tego podatku za ponownie wyznaczony pierwszy rok podatkowy lub lata podatkowe;
- 3) aktywo z tytułu kwalifikowanej straty, które powstało zgodnie z art. 92 ust. 1 za rok podatkowy poprzedzający ponownie wyznaczony pierwszy rok podatkowy, wynosi zero;
- 4) stosuje się odpowiednio przepis art. 130 ust. 2;
- 5) przepisu art. 130 ust. 4 nie stosuje się w przypadku, gdy aktywa z tytułu podatku odroczonego wynikające z pozycji wyłączonych z kwalifikowanego dochodu (straty) zostały uwzględnione w obliczeniu krajowego podatku wyrównawczego.

Art. 132. W przypadku przeniesienia w jakiegokolwiek formie aktywów innych niż zapasy, między jednostkami składowymi grupy w okresie od dnia 1 grudnia 2021 r. do ostatniego dnia roku podatkowego bezpośrednio poprzedzającego pierwszy rok podatkowy, o którym mowa w art. 130 ust. 1, jednostka przejmująca ustala:

- 1) wartość początkową tych aktywów w wysokości wartości bilansowej wykazanej w księgach przenoszącej jednostki składowej na moment przeniesienia;
- 2) aktywa i rezerwy z tytułu podatku odroczonego na podstawie wartości, o której mowa w pkt 1.

DZIAŁ XI

Przepisy administracyjne

Art. 133. 1. Jednostka składowa grupy zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązana składać do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, według ustalonego wzoru, informację o opodatkowaniu wyrównawczym za rok podatkowy, w terminie do końca 15. miesiąca następującego po zakończeniu tego roku podatkowego.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może zostać zrealizowany przez jednostkę składową zlokalizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, upoważnioną w tym celu, w formie pisemnej, przez wszystkie pozostałe jednostki składowe tej grupy zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy informacja odpowiadająca informacji, o której mowa w ust. 1, została złożona właściwemu organowi podatkowemu jurysdykcji, z którą Rzeczpospolita Polska zawarła kwalifikowaną umowę o wymianie informacji o opodatkowaniu wyrównawczym, obowiązującą w odniesieniu do roku podatkowego, przez:

- 1) jednostkę dominującą najwyższego szczebla grupy międzynarodowej zlokalizowaną w tej innej niż Rzeczpospolita Polska jurysdykcji lub
- 2) jednostkę składową grupy międzynarodowej inną niż jednostka dominująca najwyższego szczebla zlokalizowaną w tej innej niż Rzeczpospolita Polska jurysdykcji, wyznaczoną w tym celu przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla tej grupy międzynarodowej.

5. Przez kwalifikowaną umowę o wymianie informacji o opodatkowaniu wyrównawczym rozumie się dwustronną albo wielostronną umowę lub porozumienie, zawarte przez właściwy organ podatkowy Rzeczypospolitej Polskiej z właściwym organem podatkowym innej jurysdykcji lub właściwymi organami podatkowymi innych jurysdykcji, przewidujące automatyczną wymianę informacji o opodatkowaniu wyrównawczym.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi i aktualizuje w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wykaz jurysdykcji, z którymi Rzeczypospolita Polska zawarła kwalifikowaną umowę o wymianie informacji o opodatkowaniu wyrównawczym.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, jednostka składowa grupy międzynarodowej zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jednostka, o której mowa w ust. 3, jeżeli została ustanowiona, jest obowiązana, w terminie do końca 15. miesiąca po zakończeniu roku podatkowego, o którym mowa w ust. 1, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego zawiadomienie o danych jednostki składowej składającej informację, o której mowa w ust. 4, wraz ze wskazaniem jurysdykcji, w której ta jednostka jest zlokalizowana.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór informacji, o której mowa w ust. 1.

9. Wzór informacji, o której mowa w ust. 1, zawiera pozycje umożliwiające prawidłowe określenie wysokości zobowiązań z tytułu podatków wyrównawczych, w tym:

- 1) dane identyfikacyjne jednostek składowych grupy, w tym ich numery identyfikacji podatkowej, jeżeli zostały nadane;
- 2) jurysdykcję, w której są zlokalizowane jednostki składowe grupy;
- 3) rodzaj jednostek składowych określony zgodnie z ustawą;
- 4) informację na temat ogólnej struktury korporacyjnej grupy, w tym w zakresie udziałów konsolidujących w jednostkach składowych tej grupy będących w posiadaniu innych jednostek składowych tej grupy;
- 5) informacje i dane niezbędne do obliczenia:
 - a) efektywnej stawki podatkowej dla każdej jurysdykcji,
 - b) jednostkowego globalnego podatku wyrównawczego,
 - c) globalnego podatku wyrównawczego członka grupy joint venture,
 - d) udziałowego globalnego podatku wyrównawczego i kwoty podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków przydzielonego dla każdej jurysdykcji;
- 6) informację o dokonanych wyborach;
- 7) informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowanego krajowego podatku wyrównawczego lub krajowego podatku wyrównawczego.

10. Informację, o której mowa w ust. 1, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 7, za pierwszy rok podatkowy, o którym mowa w art. 130, składa się w terminie do końca 18. miesiąca następującego po tym roku podatkowym.

Art. 134. 1. Podatnicy:

- 1) globalnego podatku wyrównawczego,
- 2) krajowego podatku wyrównawczego,
- 3) podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków

– są obowiązani składać do właściwego naczelnika urzędu skarbowego zeznania, według ustalonych wzorów, o wysokości należnego podatku, w terminie do końca 18. miesiąca następującego po zakończeniu tego roku podatkowego i w tym terminie wpłacić na rachunek właściwego urzędu skarbowego podatek wynikający z tego zeznania.

2. Zeznania, o których mowa w ust. 1, za pierwszy rok podatkowy, o którym mowa w art. 130, składa się w terminie do końca 21. miesiąca następującego po zakończeniu tego roku podatkowego. W tym samym terminie podatnik jest obowiązany do zapłaty podatku wynikającego ze złożonego zeznania za ten rok podatkowy.

3. Jeżeli należny podatek, o którym mowa w ust. 1, został obliczony w walucie innej niż złoty, kwotę tak obliczonego podatku przelicza się na złote według kursu średniego tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego ostatni dzień roku podatkowego, za który ten podatek został obliczony.

4. Zeznania, o których mowa w ust. 1, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu ustalone wzory zeznań, o których mowa w ust. 1.

6. Wzory zeznań, o których mowa w ust. 1, zawierają pozycje umożliwiające prawidłowe wykonanie przez podatników ich obowiązków, o których mowa w tym przepisie, w tym:

- 1) nazwy, symbole oraz warianty formularzy;
- 2) dane identyfikacyjne podatnika, a w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1, także pozostałych podatników, którzy dokonali wyboru, o którym mowa w tym przepisie;
- 3) informacje niezbędne do obliczenia należnych podatków, o których mowa w ust. 1, w tym w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1, pozostałych podatników, którzy dokonali wyboru, o którym mowa w tym przepisie;
- 4) pouczenia oraz objaśnienia co do sposobu wypełniania, terminu i miejsca składania tych zeznań.

Art. 135. 1. W przypadku gdy co najmniej dwie jednostki składowe tej samej grupy, zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są podatnikami tego samego podatku, o którym mowa w art. 134 ust. 1, te jednostki mogą dokonać wyboru, zgodnie z którym obowiązki określone w tym przepisie, będą realizowane przez jedną z tych jednostek składowych.

2. Wyboru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na czas oznaczony nie dłuższy niż 5 lat, przy czym może on być dokonywany wielokrotnie.

3. O dokonaniu wyboru, o którym mowa w ust. 1, podatnicy zawiadamiają właściwego naczelnika urzędu skarbowego nie później niż w terminie złożenia zeznania za pierwszy rok podatkowy objęty okresem, na jaki dokonano tego wyboru. W przypadku niezłożenia tego zawiadomienia we wskazanym terminie dokonany wybór uznaje się za bezskuteczny.

4. W przypadku dokonania wyboru, o którym mowa w ust. 1, podatnik wyznaczony zgodnie z tym przepisem składa, w imieniu swoim i pozostałych podatników, którzy dokonali tego wyboru, jedno zeznanie dotyczące właściwego podatku, o którym mowa w art. 134 ust. 1, w którym wykazuje podatek przypadający na każdego takiego podatnika oraz sumę tych podatków. W takim przypadku suma należnych podatków, o których mowa w art. 134 ust. 1, wykazana w zeznaniu złożonym przez podatnika wyznaczonego zgodnie z ust. 1 jest podatkiem należnym do zapłaty przez tego podatnika. Zapłata tego podatku w wysokości przekraczającej podatek przypadający na pozostałych podatników, którzy dokonali wyboru, o którym mowa w ust. 1, nie stanowi dla nich przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.⁶⁾) albo ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

5. Pozostali podatnicy, którzy dokonali wyboru, o którym mowa w ust. 1, odpowiadają solidarnie z podatnikiem wyznaczonym zgodnie z ust. 1 za zobowiązania z tytułu należnego podatku, o którym mowa w art. 1, za rok podatkowy objęty tym wyborem.

Art. 136. Do korekty informacji, o której mowa w art. 133 ust. 1, oraz zeznania, o którym mowa w art. 134 ust. 1, stosuje się przepisy działu III rozdziału 10 Ordynacji podatkowej z wyjątkiem przypadków skutkujących powstaniem dodatkowego podatku wyrównawczego.

Art. 137. 1. Jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej wyborów, o których mowa w ustawie, dokonuje oraz wybory te odwołuje jednostka składająca informację, o której mowa w art. 133 ust. 1, 3 lub 4.

2. Wybory, o których mowa w art. 5 ust. 10, art. 56, art. 57 ust. 1, art. 58 ust. 1, art. 60 ust. 1, art. 61 ust. 1, art. 62 ust. 1, art. 118 ust. 1, art. 119 ust. 1, obowiązują przez okres 5 lat podatkowych liczonych kolejno począwszy od roku podatkowego, za który dokonano danego wyboru. Po upływie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dany wybór jest automatycznie przedłużany na okres kolejnych 5 lat podatkowych, chyba że zostanie odwołany po upływie okresu, o którym mowa w zdaniu pierwszym. W przypadku odwołania danego wyboru za dany rok ponowny wybór może nastąpić po upływie 5 lat podatkowych liczonych kolejno począwszy od roku podatkowego, za który wybór został odwołany.

3. Wybory, o których mowa w art. 59 ust. 1, art. 86 ust. 3 pkt 2, art. 96 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 99 ust. 1, art. 101 ust. 2, art. 116 ust. 1, art. 124 ust. 1, art. 125 ust. 1 i art. 127 ust. 1, obowiązują przez okres roku podatkowego.

4. Wybór dotyczący kwalifikowanej straty, o którym mowa w art. 92 ust. 1, jest dokonywany w pierwszej informacji, o której mowa w art. 133 ust. 1, obejmującej jednostki składowe grupy zlokalizowane w jurysdykcji, w odniesieniu do której dokonuje się tego wyboru. Wybór ten dokonany za inny rok podatkowy niż ten, którego dotyczy informacja, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest bezskuteczny również w przypadku jego wcześniejszego odwołania. Wybór ten obowiązuje w roku podatkowym, za który dokonano tego wyboru i w każdym kolejnym roku podatkowym, chyba że zostanie odwołany w informacji, o której mowa w art. 133 ust. 1, ze skutkiem od początku roku podatkowego, za który jest składana ta informacja.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 858, 859, 863, 1572, 1585, 1593, 1615 i 1635.

5. Wybór dotyczący włączenia udziałów własnościowych, o którym mowa w art. 63 ust. 1, obowiązuje przez okres 5 lat podatkowych liczonych kolejno począwszy od roku podatkowego, za który dokonano tego wyboru, przy czym ten wybór jest nieodwoływalny w odniesieniu do takich udziałów własnościowych, z którymi jest związana strata uwzględniona przy obliczaniu kwalifikowanego dochodu (straty) jednostki składowej.

DZIAŁ XII

Zmiany w przepisach

Art. 138. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 w ust. 1 po pkt 15a dodaje się pkt 15b w brzmieniu:
„15b) globalnego podatku wyrównawczego, krajowego podatku wyrównawczego, podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o których mowa w ustawie z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych (Dz. U. poz. 1685), oraz podatków równoważnych nakładanych w państwach innych niż Rzeczpospolita Polska;”;
- 2) w art. 20 po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:
„2c. Przepisów ust. 1–2b nie stosuje się do kwalifikowanego globalnego podatku wyrównawczego, kwalifikowanego krajowego podatku wyrównawczego, podatku pobieranego na podstawie kwalifikowanej zasady niedostatecznie opodatkowanych zysków, o których mowa w ustawie z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych.”

Art. 139. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 619) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 37 dodaje się ust. 12 w brzmieniu:
„12. Jednostka nie tworzy rezerw i nie ustala aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego związanych z globalnym podatkiem wyrównawczym, krajowym podatkiem wyrównawczym i podatkiem wyrównawczym od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o których mowa w ustawie z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych (Dz. U. poz. 1685).”;
- 2) w art. 45:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Sprawozdanie finansowe sporządza się na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych, o którym mowa w art. 12 ust. 2, oraz na inny dzień bilansowy, stosując odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 1a–1ba, zasady wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego, określone w rozdziale 4.”;
 - b) po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzmieniu:
„1ba. Sprawozdania finansowe jednostek będących podatnikami krajowego podatku wyrównawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych, mogą być sporządzane zgodnie z MSR.”;
 - c) ust. 1d otrzymuje brzmienie:
„1d. Organ zatwierdzający może podjąć decyzję w sprawie zaprzestania stosowania MSR przy sporządzaniu sprawozdań finansowych przez jednostki w przypadku ustania okoliczności, o których mowa w ust. 1a–1ba.”;
- 3) w art. 74 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. W przypadku jednostek podlegających opodatkowaniu na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych okresy przechowywania, o których mowa w ust. 1 i 2, wynoszą co najmniej 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku określony w przepisach tej ustawy.”;
- 4) w załączniku nr 1 do ustawy w części „Dodatkowe informacje i objaśnienia”:
 - a) w ust. 1 w pkt 19 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 20 w brzmieniu:
„20) informację, że do jednostki ma zastosowanie art. 37 ust. 12, na mocy którego jednostka nie tworzy rezerw i nie ustala aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego związanych z globalnym podatkiem wyrównawczym, krajowym podatkiem wyrównawczym i podatkiem wyrównawczym od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o których mowa w ustawie z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych.”;

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 232, 854, 1222, 1572, 1585 i 1593.

b) w ust. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) informacje o kwotach z tytułu opodatkowania jednostki w bieżącym okresie sprawozdawczym globalnym podatkiem wyrównawczym, krajowym podatkiem wyrównawczym i podatkiem wyrównawczym od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o których mowa w ustawie z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych.”.

Art. 140. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) w § 2:

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) organ właściwy w sprawach zmiany albo uchylecia opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, o której mowa w art. 14t § 1, w przypadkach, o których mowa w art. 14zd § 3;”;

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) organ właściwy w sprawach opinii zabezpieczających, w tym w zakresie opinii zabezpieczających w sprawie opodatkowania wyrównawczego;”;

b) w § 2a po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) organ właściwy w sprawach wydawania, zmiany albo uchylecia opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, o której mowa w art. 14t § 1;”;

2) w art. 14a po § 1b dodaje się § 1c w brzmieniu:

„§ 1c. Wniosek o wydanie interpretacji ogólnej nie może dotyczyć przepisów ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych (Dz. U. poz. 1685), zwanej dalej „ustawą o opodatkowaniu wyrównawczym”.”;

3) w art. 14b w § 2a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) dotyczące globalnego podatku wyrównawczego, krajowego podatku wyrównawczego oraz podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o których mowa w ustawie o opodatkowaniu wyrównawczym.”;

4) w dziale II po rozdziale 1a dodaje się rozdziały 1b i 1c w brzmieniu:

„Rozdział 1b

Opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego

Art. 14t. § 1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, na wniosek zainteresowanego, wydaje interpretację przepisów prawa dotyczących opodatkowania wyrównawczego, w szczególności przepisów ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym (opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego).

§ 2. Zainteresowanym, o którym mowa w § 1, jest zlokalizowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podatnik globalnego podatku wyrównawczego, krajowego podatku wyrównawczego lub podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o których mowa w ustawie o opodatkowaniu wyrównawczym.

§ 3. Jeżeli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zlokalizowanych kilku podatników krajowego podatku wyrównawczego lub podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków, za zainteresowanego uznaje się podatnika wyznaczonego zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym.

§ 4. Zainteresowanym jest również zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednostka lub jednostka składowa w rozumieniu odpowiednio art. 2 ust. 1 pkt 11 i 20 ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym niezależnie od tego, czy jest podatnikiem, o którym mowa w § 2, jeżeli ma interes prawny w interpretacji przepisów prawa dotyczących opodatkowania wyrównawczego, w szczególności zakresu podmiotowego ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym.

Art. 14u. § 1. Wniosek o opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego może dotyczyć:

- 1) czynności planowanych lub
- 2) czynności rozpoczętych i niezakończonych, lub
- 3) czynności bezpośrednio powiązanych ze spełnieniem przez zainteresowanego obowiązków wynikających z ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym, w stosunku do których nie upłynął termin zapłaty podatku, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym.

§ 2. Wniosek o opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego zawiera:

- 1) dane identyfikujące zainteresowanego;
- 2) adres siedziby zainteresowanego;
- 3) określenie przedmiotu wniosku, w tym:
 - a) wyczerpujące przedstawienie opisu czynności, o których mowa w § 1,
 - b) własne stanowisko zainteresowanego w sprawie oceny prawnej czynności, o których mowa w § 1,
 - c) dane identyfikacyjne jednostek lub jednostek składowych uczestniczących w czynnościach, o których mowa w § 1, w tym:
 - numery identyfikacji podatkowej, a jeżeli nie zostały nadane – inne numery identyfikacyjne wraz z określeniem ich rodzaju,
 - dane dotyczące miejsca ich siedziby lub zarządu,
 - dane dotyczące przedmiotu prowadzonej przez nie działalności,
 - d) wskazanie jurysdykcji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 22 ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym, w których jednostki lub jednostki składowe uczestniczące w czynnościach, o których mowa w § 1, są zlokalizowane,
 - e) wskazanie rodzaju jednostek lub jednostek składowych, których dotyczy wniosek,
 - f) informację na temat ogólnej struktury korporacyjnej grupy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym, w tym w zakresie udziałów konsolidujących w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 42 ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym w jednostkach składowych tej grupy będących w posiadaniu innych jednostek składowych tej grupy,
 - g) opis podstawowej działalności zainteresowanego, w tym:
 - wskazanie przedmiotu prowadzonej działalności,
 - opis strategii gospodarczej,
 - h) opis przyjętych zasad lub polityki rachunkowości w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do czynności, o których mowa w § 1, stosowanych przez zainteresowanego i pozostałe jednostki składowe uczestniczące w tych czynnościach,
 - i) wskazanie umowy, porozumienia wewnątrzgrupowe lub innych dokumentów dotyczących czynności, o których mowa w § 1,
 - j) wskazanie innych dokumentów lub informacji niezbędnych do dokonania oceny stanowiska zainteresowanego, o którym mowa w lit. b.

§ 3. Zainteresowany składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że w dniu złożenia wniosku, w zakresie przedmiotowym wniosku, nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa ani kontrola celno-skarbowa oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.”. Treść oświadczenia zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. W razie złożenia fałszywego oświadczenia wydana opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego nie wywołuje skutków prawnych.

§ 4. Odmawia się, w drodze postanowienia, wydania opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego w zakresie tych elementów czynności, o których mowa w § 1, które:

- 1) w dniu złożenia wniosku o opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego albo uzgodniona w porozumieniu podatkowym, o którym mowa w art. 20zb, albo porozumieniu inwestycyjnym, o którym mowa w art. 20zs § 1, w zakresie art. 20zt pkt 2a;
- 2) są już objęte opinią w sprawie opodatkowania wyrównawczego, która nie utraciła ważności.

§ 5. Odmawia się, w drodze postanowienia, wydania opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego w zakresie tych elementów czynności, o których mowa w § 1, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że mogą:

- 1) stanowić czynność lub element czynności określonej w art. 119a § 1 lub
- 2) być przedmiotem decyzji wydanej z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

§ 6. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej może zwrócić się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o opinię w zakresie, o którym mowa w § 5, chyba że czynności przedstawione we wniosku odpowiadają zagadnieniu, które było przedmiotem uzyskanej uprzednio opinii Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Opinię Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, której przedmiotem jest zagadnienie odpowiadające czynnościom przedstawionym we wniosku o wydanie opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, wraz z wnioskiem Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej o jej wydanie, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty w nich wskazane, dołącza się do akt sprawy.

§ 7. Powzięcie uzasadnionego przypuszczenia, o którym mowa w § 5, może wynikać również z łącznej oceny więcej niż jednego wniosku o wydanie opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, nawet jeżeli wnioski zostały złożone przez różnych wnioskodawców.

§ 8. Na postanowienia wydane na podstawie § 4 i 5 przysługuje zażalenie.

§ 9. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydaje opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego po uzyskaniu stanowiska:

- 1) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – w przypadku gdy zainteresowany jest stroną zawartego porozumienia inwestycyjnego, o którym mowa w art. 20zs § 1;
- 2) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej – w przypadku gdy zainteresowany jest stroną zawartej umowy o współdziałanie, o której mowa w art. 20s.

§ 10. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej może zwrócić się do zainteresowanego o wyjaśnienie wątpliwości co do treści wniosku o opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego lub zorganizować spotkanie uzgodnieniowe z zainteresowanym w celu wyjaśnienia tych wątpliwości.

§ 11. Ze spotkania uzgodnieniowego sporządza się protokół.

Art. 14v. § 1. Wniosek o opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego niespełniający wymogów określonych w art. 14u § 1–3 lub innych wymogów określonych w przepisach prawa pozostawia się bez rozpatrzenia.

§ 2. Na postanowienie wydane na podstawie § 1 przysługuje zażalenie.

Art. 14w. Opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego oraz jej zmiana są ważne przez 5 lat od dnia ich wydania.

Art. 14x. § 1. Opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego zawiera opis czynności przedstawionych we wniosku oraz ocenę stanowiska zainteresowanego wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko zainteresowanego jest prawidłowe w pełnym zakresie.

§ 2. W razie negatywnej oceny stanowiska zainteresowanego opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego zawiera również wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym.

§ 3. Opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego zawiera pouczenie o treści art. 14zm oraz o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 14y. § 1. Wniosek o opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego podlega opłacie wstępnej i opłacie głównej.

§ 2. Opłata wstępna i opłata główna stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 14z. § 1. Wysokość opłaty wstępnej wynosi 15 000 zł.

§ 2. Opłata wstępna jest wnoszona na rachunek Krajowej Informacji Skarbowej w terminie 7 dni, licząc od dnia złożenia wniosku. W przypadku nieuiszczenia w terminie opłaty wstępnej wydaje się postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.

§ 3. Opłata wstępna podlega zwrotowi wyłącznie w przypadku uiszczenia jej przez podmiot niebędący zainteresowanym w rozumieniu art. 14t § 2. Zwrot opłaty następuje w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie.

Art. 14za. § 1. Wysokość opłaty głównej nie może być niższa niż 15 000 zł i nie może przekroczyć 50 000 zł.

§ 2. Przy ustalaniu wysokości opłaty głównej uwzględnia się treść wniosku, w szczególności stopień jego skomplikowania, liczbę poruszonych zagadnień i przedstawionych czynności, a także koszty sporządzenia projektu opinii.

§ 3. Wysokość opłaty głównej jest określana przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 4. Opłata główna jest wnoszona na rachunek Krajowej Informacji Skarbowej w terminie 14 dni, licząc od dnia, w którym postanowienie w sprawie wysokości opłaty głównej stało się ostateczne.

§ 5. W przypadku nieuiszczenia w terminie opłaty głównej wydaje się postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.

§ 6. Opłata główna podlega zwrotowi w odpowiedniej części wyłącznie w przypadku uiszczenia jej w wysokości większej od należnej. Zwrot opłaty nienależnej następuje w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie.

Art. 14zb. § 1. Opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego jest wydawana bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 8 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

§ 2. Do powyższego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 14zg § 4, art. 14zh § 3 i art. 139 § 4, oraz dni, w których wystąpiła awaria e-Urzędu Skarbowego w przypadku, o którym mowa w art. 35e ust. 4a ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 14zc. § 1. Pisma w sprawie opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego składa się i doręcza wyłącznie za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym, z zastrzeżeniem art. 35e ust. 9 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 2. Dokumenty, które nie mogą być doręczone za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym lub których doręczenie w postaci fizycznej jest niezbędne do rozpatrzenia wniosku o opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego, są doręczane zgodnie z art. 144 § 1b i 1c.

Art. 14zd. § 1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej może, z urzędu, w okresie ważności opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, w całości albo w części:

- 1) zmienić wydaną opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, w szczególności po uwzględnieniu orzecznictwa sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- 2) uchylić wydaną opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego z uwagi na wystąpienie przesłanki wymienionej w art. 14u § 5 i odmówić, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, wydania opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wystąpić do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z żądaniem zmiany albo uchylenia opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość lub wystąpienia przesłanki wymienionej w art. 14u § 5.

§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może przejąć do dalszego prowadzenia, w drodze postanowienia, postępowanie w sprawie zmiany albo uchylenia opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego wszczęte przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej.

§ 4. Zmiana opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego następuje w odniesieniu do czynności opisanych we wniosku, na podstawie których została wydana zmieniona opinia.

§ 5. Uchylenie opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

§ 6. Zmianę opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego albo jej uchylenie doręcza się podmiotowi, któremu w danej sprawie została wydana opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego, albo jego następcy prawnemu.

Art. 14ze. Opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego wygasa z mocy prawa w przypadku zmiany przepisów prawa dotyczących opodatkowania wyrównawczego zastosowanych w opinii, w zakresie, w jakim opinia staje się niezgodna z tymi przepisami. Wygaśnięcie opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego następuje z dniem wejścia w życie przepisów, z którymi ta opinia stała się niezgodna.

Art. 14zf. § 1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej może w toku postępowania zasięgnąć opinii Rady do spraw Opodatkowania Wyrównawczego, zwanej dalej „Radą GLOBE”, w szczególności w zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego, przepisów o rachunkowości oraz wytycznych i innych dokumentów przyjętych przez Otwarte Ramy do spraw Erozji Podstawy Opodatkowania i Przenoszenia Zysku działające przy Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

§ 2. Występując o opinię, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej przekazuje Radzie GLOBE kopię wniosku o opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego wraz z własnym stanowiskiem w sprawie. O wystąpieniu o opinię Rady GLOBE Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej niezwłocznie informuje zainteresowanego.

Art. 14zg. § 1. Rada GLOBE może zwrócić się do zainteresowanego oraz Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej o udzielenie informacji i wyjaśnień dotyczących sprawy, w której Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej zwrócił się do Rady GLOBE o wydanie opinii.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195, 1234, 1598, 1723 i 1860 oraz z 2024 r. poz. 850, 863, 879, 1222 i 1685.

§ 2. Zainteresowany może z własnej inicjatywy przedłożyć Radzie GLOBE swoje stanowisko na piśmie. Zainteresowany może załączyć do pisma dokumenty o charakterze pomocniczym.

§ 3. Rada GLOBE wydaje na piśmie opinię wraz z uzasadnieniem.

§ 4. Opinię wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wystąpienia Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej o tę opinię. Do tego terminu nie wlicza się terminów wyznaczonych przez Radę GLOBE na udzielenie informacji i wyjaśnień dotyczących sprawy przez zainteresowanego lub Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej.

§ 5. Opinię doręcza się Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej.

§ 6. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej nie jest związany treścią opinii Rady GLOBE.

Art. 14zh. § 1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej może w toku postępowania wystąpić z wnioskiem w zakresie, o którym mowa w art. 14u § 1, o przekazanie informacji będących w posiadaniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla zainteresowanego lub naczelnika urzędu celno-skarbowego.

§ 2. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej może wykorzystać informacje uzyskane od organów wskazanych w § 1 na potrzeby rozpatrywania innych wniosków o opinie w sprawie opodatkowania wyrównawczego dotyczących takiego samego zagadnienia.

§ 3. Informacje są przekazywane bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie miesiąca.

§ 4. Do wniosku o przekazanie informacji przepisy art. 209 § 1, 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 14zi. § 1. Opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego, zmiana tej opinii, uchylenie tej opinii, uchylenie zmiany tej opinii oraz postanowienie wydane na podstawie art. 14u § 5 wraz z informacją o dacie ich doręczenia są niezwłocznie przekazywane organom podatkowym właściwym ze względu na zakres spraw będących ich przedmiotem.

§ 2. Opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego, zmiana tej opinii oraz postanowienie wydane na podstawie art. 14u § 5, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę i inne podmioty wskazane w treści tej opinii oraz danych objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, są niezwłocznie zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W Biuletynie Informacji Publicznej zamieszcza się informacje o okresie ważności opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego oraz jej zmiany, jak również informacje o ich uchyleniu.

§ 3. W Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych zamieszcza się informacje o nieprawidłowych opiniach w sprawie opodatkowania wyrównawczego, które z powodu likwidacji lub rozwiązania zainteresowanego, dla którego została wydana opinia w sprawie opodatkowania wyrównawczego, nie mogą zostać zmienione.

Art. 14zj. § 1. Zastosowanie się do ważnej opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego przed jej zmianą albo uchyleniem lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego, a także nieuwzględnienie tej opinii w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej nie może szkodzić zainteresowanemu.

§ 2. W zakresie związanym z zastosowaniem się do opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, która została zmieniona albo uchylona, lub opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego nieuwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowania wszczęte w tych sprawach umarza się oraz nie nalicza się odsetek za zwłokę.

Art. 14zk. W przypadku gdy skutki podatkowe związane z czynnościami będącymi przedmiotem opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego miały miejsce przed opublikowaniem interpretacji ogólnej lub przed doręczeniem opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, zastosowanie się do tej opinii lub interpretacji nie zwalnia z obowiązku zapłaty podatku.

Art. 14zl. § 1. Zastosowanie się do ważnej opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, która następnie została zmieniona albo uchylona lub która nie została uwzględniona w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, powoduje zwolnienie z obowiązku zapłaty podatku w zakresie wynikającym z czynności będących przedmiotem opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, jeżeli:

- 1) zobowiązanie nie zostało prawidłowo wykonane w wyniku zastosowania się do opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, która została zmieniona albo uchylona, lub opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego nieuwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej oraz
- 2) skutki podatkowe związane z czynnościami przedstawionymi we wniosku, które odpowiadają czynnościom będącym przedmiotem opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, miały miejsce po opublikowaniu interpretacji ogólnej albo po doręczeniu opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego.

§ 2. Zwolnienie, o którym mowa w § 1, obejmuje okres do końca roku podatkowego, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną lub doręczono zmienioną opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego albo doręczono organowi podatkowemu odpis orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego ze stwierdzeniem jego prawomocności.

§ 3. Na wniosek podatnika, który zastosował się do opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, w decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego organ podatkowy określa również wysokość podatku objętego zwolnieniem, o którym mowa w § 1, a w przypadku uiszczenia podatku w zakresie objętym tym zwolnieniem – określa wysokość nadpłaty.

§ 4. Organ podatkowy informuje podatnika na piśmie o dacie doręczenia odpisu orzeczenia, o którym mowa w § 2, podając jednocześnie informację, z jakim dniem kończy się okres zwolnienia z obowiązku zapłaty podatku wynikającego z opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego uchylonej przez orzeczenie.

Art. 14zm. § 1. Przepisów art. 14zj–14zl nie stosuje się, jeżeli czynności będące przedmiotem opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego stanowią element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

§ 2. Przepisów art. 14zj–14zl nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1 jest skutkiem zastosowania się do interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Art. 14zn. W sprawach dotyczących opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego stosuje się odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135, art. 140, art. 143, art. 165 § 3b, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1–2 i 4, art. 170, art. 171, art. 208, art. 213 w zakresie uzupełniania lub sprostowania co do skargi do sądu administracyjnego, art. 214, art. 215 § 1 i 3 oraz przepisy rozdziałów 3a, 5–7, 9, 10, 14, 16 i 23 działu IV.

Rozdział 1c

Rada do spraw Opodatkowania Wyrównawczego

Art. 14zo. § 1. Rada GLOBE jest niezależnym organem, którego zadaniem jest opiniowanie spraw z zakresu przepisów dotyczących opodatkowania wyrównawczego, o którym mowa w ustawie o opodatkowaniu wyrównawczym, w tym ich stosowania w indywidualnych sprawach na gruncie przepisów prawa podatkowego, przepisów o rachunkowości oraz wytycznych i innych dokumentów przyjętych przez Otwarte Ramy do spraw Erozji Podstawy Opodatkowania i Przenoszenia Zysku działające przy OECD.

§ 2. Zadaniem Rady GLOBE jest także opiniowanie projektów aktów normatywnych związanych z opodatkowaniem wyrównawczym.

Art. 14zp. § 1. Radę GLOBE powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na czteroletnią kadencję. Rada GLOBE działa do dnia powołania Rady GLOBE kolejnej kadencji, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia upływu jej kadencji.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje przewodniczącego Rady GLOBE spośród członków Rady GLOBE.

§ 3. Przewodniczący pełni funkcję do końca kadencji Rady GLOBE. W razie złożenia przez niego rezygnacji z funkcji przewodniczącego, wygaśnięcia jego członkostwa lub jego odwołania przepis § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 14zq. § 1. W skład Rady GLOBE wchodzi:

- 1) 4 osoby delegowane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, będące pracownikami urzędu obsługującego tego ministra;
- 2) 2 osoby powołane spośród pracowników uczelni, jednostek organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk lub instytutów badawczych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2024 r. poz. 534);
- 3) 2 osoby będące doradcami podatkowymi, delegowane przez Krajową Radę Doradców Podatkowych, będące członkami Krajowej Izby Doradców Podatkowych;
- 4) 2 osoby będące biegłymi rewidentami, delegowane przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów, będące członkami Polskiej Izby Biegłych Rewidentów;
- 5) 1 osoba posiadająca aktywny certyfikat wydany przez Instytut Auditorów Wewnętrznych, zrzeszona w tym Instytucie.

§ 2. Do Rady GLOBE może być powołana osoba, która:

- 1) ma wiedzę oraz co najmniej 5-letnie doświadczenie w zakresie prawa podatkowego, prawa gospodarczego oraz rachunkowości lub wiedzę oraz co najmniej 5-letnie doświadczenie w jednej z następujących dziedzin: systemu finansowego, międzynarodowego prawa gospodarczego, wytycznych i innych dokumentów przyjętych przez Otwarte Ramy do spraw Erozji Podstawy Opodatkowania i Przenoszenia Zysku działające przy OECD, dające rękojmię prawidłowej realizacji zadań Rady GLOBE;
- 2) ma obywatelstwo polskie;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 5) nie była prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 6) jest nieskazitelnego charakteru.

§ 3. Podmiot wskazujący członka Rady GLOBE ocenia spełnianie przez niego przesłanek określonych w § 2 pkt 1 i 6. Osoby, o których mowa w § 1 pkt 2–4, minister właściwy do spraw finansów publicznych powołuje po uzyskaniu przedstawionej na piśmie opinii podmiotów zatrudniających lub delegujących te osoby, a w przypadku osoby, o której mowa w § 1 pkt 5, po uzyskaniu na piśmie opinii Instytutu Auditorów Wewnętrznych.

§ 4. Przed powołaniem w skład Rady GLOBE osoba powoływana składa oświadczenie o spełnieniu przesłanek, o których mowa w § 2 pkt 1–5.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w celu wyłonienia kandydatów na członków Rady GLOBE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych ogłoszenie o przyjmowaniu zgłoszeń kandydatów na członków Rady GLOBE. Ogłoszenie zawiera w szczególności termin składania zgłoszeń, nie krótszy niż 30 dni od dnia zamieszczenia ogłoszenia, sposób i miejsce składania zgłoszeń.

Art. 14zr. § 1. Przed upływem kadencji członkostwo w Radzie GLOBE wygasa w razie śmierci członka.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje członka Rady GLOBE z uwagi na utratę przez niego cechy, o której mowa w art. 14zq § 2 pkt 6, po zasięgnięciu opinii Rady GLOBE. Uchwała w przedmiocie wyrażenia opinii przez Radę GLOBE może zostać podjęta w głosowaniu tajnym, bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Rady GLOBE. Członek Rady GLOBE, którego głosowanie dotyczy, nie posiada prawa głosu oraz nie jest zaliczany do składu Rady GLOBE w tym głosowaniu.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje członka Rady GLOBE w przypadku:

- 1) utraty warunków będących podstawą powołania, o których mowa w art. 14zq § 1 i § 2 pkt 2–5;
- 2) nieusprawiedliwionego niewykonywania przez niego obowiązków lub nienależytego ich wykonywania;
- 3) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie przez niego funkcji;
- 4) złożenia wniosku o odwołanie ze składu Rady GLOBE przez podmiot delegujący;
- 5) złożenia przez niego wniosku o odwołanie.

§ 4. Przez utratę warunków będących podstawą powołania członków Rady GLOBE, o których mowa w art. 14zq § 1 pkt 1 i 2, rozumie się rozwiązanie stosunku pracy z podmiotem zatrudniającym w chwili powołania do pełnienia funkcji członka Rady GLOBE.

§ 5. W przypadku przeniesienia służbowego członka Rady GLOBE, o którym mowa w art. 14zq § 1 pkt 1, do pracy w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej lub służby w Służbie Celno-Skarbowej kontynuowanie członkostwa w Radzie GLOBE jest możliwe po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 6. Przez utratę warunków będących podstawą powołania członków Rady GLOBE, o których mowa w art. 14zq § 1 pkt 3–5, rozumie się odpowiednio skreślenie z listy doradców podatkowych, skreślenie z rejestru biegłych rewidentów i utratę aktywnego certyfikatu wydanego przez Instytut Auditorów Wewnętrznych.

Art. 14zs. § 1. Wygaśnięcie członkostwa w Radzie GLOBE lub odwołanie członka Rady GLOBE nie wstrzymuje jej prac, chyba że skład Rady GLOBE uległ zmniejszeniu o więcej niż 2 członków.

§ 2. Osoba powołana w miejsce członka Rady GLOBE, którego członkostwo wygasło lub ustało wskutek odwołania, pełni funkcję do upływu kadencji Rady GLOBE.

Art. 14zt. § 1. Przewodniczący Rady GLOBE:

- 1) kieruje jej pracami;
- 2) zwołuje posiedzenia Rady GLOBE;
- 3) wyznacza nie więcej niż 5 członków Rady GLOBE, których zadaniem jest sporządzenie projektu opinii Rady GLOBE co do spraw z zakresu przepisów dotyczących opodatkowania wyrównawczego;
- 4) informuje ministra właściwego do spraw finansów publicznych o każdym przypadku uchybienia przez Radę GLOBE terminowi określonemu w art. 14zg § 4, podaje przyczyny tego uchybienia oraz wskazuje członków Rady GLOBE, którzy się do tego przyczynili.

§ 2. Stanowisko co do spraw, o których mowa w art. 14zo § 1 lub 2, Rada GLOBE przyjmuje na posiedzeniu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy składu Rady GLOBE.

§ 3. Szczegółowy tryb pracy Rady GLOBE jest określony w regulaminie uchwalonym przez nią zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy jej składu.

§ 4. Obsługę prac Rady GLOBE zapewnia minister właściwy do spraw finansów publicznych. Wydatki związane z działaniem Rady GLOBE są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

§ 5. Sekretarz Rady GLOBE jest powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Sekretarzem Rady GLOBE może być wyłącznie pracownik urzędu obsługującego tego ministra.

§ 6. Do zadań sekretarza Rady GLOBE należy organizacja posiedzeń Rady GLOBE, w szczególności zapewnienie obsługi finansowej związanej z funkcjonowaniem Rady GLOBE oraz obsługi administracyjno-biurowej Rady GLOBE.

§ 7. Sekretarz może uczestniczyć w posiedzeniach Rady GLOBE bez prawa głosu.

Art. 14zu. Opinie Rady GLOBE są niezwłocznie zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych po usunięciu danych identyfikujących zainteresowanego oraz inne podmioty wskazane w jej treści.

Art. 14zv. Do wyłączenia członków Rady GLOBE w zakresie wydawania opinii w poszczególnych sprawach stosuje się odpowiednio przepisy art. 130 § 1 i 2.

Art. 14zw. § 1. Przewodniczącemu, pozostałym członkom Rady GLOBE oraz sekretarzowi Rady GLOBE przysługuje wynagrodzenie za każdy miesiąc, w którym uczestniczyli w posiedzeniu Rady GLOBE.

§ 2. Członkom Rady GLOBE przysługuje:

- 1) wynagrodzenie za sporządzenie opinii Rady GLOBE;
- 2) zwrot kosztów podróży i noclegów obejmujący świadczenia przewidziane w przepisach o należnościach przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, w tym diety i ryczałty.

§ 3. W przypadku wydania opinii z uchybieniem terminu określonego w art. 14zg § 4 członkowi Rady GLOBE, który przyczynił się do uchybienia temu terminowi, nie przysługuje wynagrodzenie za sporządzenie projektu opinii.

§ 4. Wysokość wynagrodzeń, o których mowa w § 1 i § 2 pkt 1, nie może przekroczyć dwukrotności kwoty bazowej dla członków korpusu służby cywilnej, której wysokość, ustaloną według odrębnych przepisów, określa ustawa budżetowa.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość wynagrodzeń, o których mowa w § 1 i § 2 pkt 1, biorąc pod uwagę zakres obowiązków przewodniczącego, sekretarza Rady GLOBE i pozostałych członków GLOBE oraz szacunkowy nakład ich pracy;
 - 2) warunki i tryb zwrotu kosztów podróży i noclegów przysługującego członkom Rady GLOBE w związku z poniesieniem tych kosztów w ramach udziału w pracach Rady GLOBE oraz sposób obliczania wysokości albo maksymalną wysokość tego zwrotu, biorąc pod uwagę racjonalność ponoszonych kosztów podróży i noclegów.”;
- 5) w art. 20zb po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego;”;

- 6) w art. 20zc po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:
„§ 3a. Do porozumienia podatkowego w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 1a, przepisy art. 14t, art. 14u § 1, 2 i 10, art. 14w, art. 14z § 1 i 3 oraz art. 14za § 1, 2, 5 i 6 stosuje się odpowiednio, przy czym:
- 1) opłaty, o których mowa w art. 14z § 1 i art. 14za, pobiera się po zawarciu porozumienia w wysokości 50 % kwot, o których mowa w art. 14z § 1 i art. 14za;
 - 2) obowiązek przedstawienia dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 14u § 2 i 10, nie dotyczy dokumentów lub informacji przekazanych uprzednio Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w ramach realizacji umowy o współdziałanie.”;
- 7) w art. 20zd:
- a) w pkt 1 wyrazy „w sprawie, o której mowa w art. 20zb pkt 1” zastępuje się wyrazami „w sprawach, o których mowa w art. 20zb pkt 1 i 1a”;
 - b) w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) Rady GLOBE – w przypadku porozumienia podatkowego, o którym mowa w art. 20zb pkt 1a, przy czym przepisy art. 14zf i art. 14zg stosuje się odpowiednio.”;
- 8) w art. 20zt po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego, przy czym w zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 14t oraz art. 14u § 1, 2 i 10;”;
- 9) w art. 59 w § 1 w pkt 10 po wyrazach „art. 14m” dodaje się wyrazy „lub art. 14zl”;
- 10) w art. 70 po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:
„§ 1b. Zobowiązanie podatkowe podatnika podatku dochodowego od osób prawnych podlegającego opodatkowaniu wyrównawczemu na podstawie przepisów ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku wynikającego z tego opodatkowania wyrównawczego.”;
- 11) w art. 119o w § 1 w pkt 3 wyrazy „szkół wyższych” zastępuje się wyrazem „uczelni”;
- 12) w art. 119w § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Zainteresowany może zwrócić się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wydanie opinii zabezpieczającej, z wyłączeniem opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego, o której mowa w rozdziale 6.”;
- 13) w art. 119x w § 5 uchyla się zdanie drugie;
- 14) w dziale IIIA dodaje się rozdział 6 w brzmieniu:

„Rozdział 6

Opinia zabezpieczająca w sprawie opodatkowania wyrównawczego

Art. 119zfp. § 1. Zainteresowany może zwrócić się do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej o wydanie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego.

§ 2. Zainteresowanym, o którym mowa w § 1, jest zainteresowany w rozumieniu art. 14t.

§ 3. Wniosek o opinię zabezpieczającą w sprawie opodatkowania wyrównawczego może dotyczyć czynności planowanej lub rozpoczętej i niezakończonych.

Art. 119zfq. § 1. Wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego powinien zawierać dane istotne dla określenia podatkowych skutków czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, oraz zastosowania do tych czynności art. 119a § 1, w tym:

- 1) dane identyfikujące wnioskodawcę;
- 2) wskazanie podmiotów dokonujących czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3;
- 3) wyczerpujący opis czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, wraz ze wskazaniem występujących pomiędzy podmiotami powiązań w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11a ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 4) NSP w rozumieniu przepisów działu III rozdziału 11a odnoszący się do uzgodnienia albo wyjaśnienie, z jakich powodów faktycznych lub prawnych uzgodnienie nie podlegało zgłoszeniu w celu nadania NSP;
- 5) wskazanie celów, których realizacji mają służyć czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3;
- 6) wskazanie ekonomicznego lub gospodarczego uzasadnienia czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3;

- 7) określenie skutków podatkowych, w tym korzyści podatkowych, będących rezultatem czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, objętych wnioskiem;
- 8) wskazanie innych niż w pkt 7 korzyści podatkowych, niepodlegających ocenie określonej w art. 119za pkt 2, których osiągnięcie jest uzależnione pośrednio od dokonania czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3;
- 9) wskazanie innych czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, od których pośrednio jest uzależnione osiągnięcie korzyści podatkowych, o których mowa w pkt 7 i 8;
- 10) przedstawienie własnego stanowiska w sprawie;
- 11) inne dane, w tym:
 - a) dane identyfikacyjne jednostek lub jednostek składowych w rozumieniu odpowiednio art. 2 ust. 1 pkt 11 i 20 ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym, uczestniczących w czynnościach, o których mowa w art. 119zfp § 3, w tym:
 - numery ich identyfikacji podatkowej, a jeżeli te numery nie zostały nadane inne numery identyfikacyjne wraz z określeniem ich rodzaju,
 - dane dotyczące miejsca ich siedziby lub zarządu,
 - dane dotyczące przedmiotu prowadzonej przez nie działalności,
 - b) wskazanie jurysdykcji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 22 ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym, w których jednostki lub jednostki składowe uczestniczące w czynnościach, o których mowa w art. 119zfp § 3, są zlokalizowane,
 - c) rodzaje jednostek lub jednostek składowych, których dotyczy wnioski,
 - d) informację na temat ogólnej struktury korporacyjnej grupy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym, w tym w zakresie udziałów konsolidujących w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 42 ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym w jednostkach składowych tej grupy będących w posiadaniu innych jednostek składowych tej grupy,
 - e) opis podstawowej działalności wnioskodawcy, w tym:
 - wskazanie przedmiotu prowadzonej działalności,
 - opis strategii gospodarczej,
 - f) opis przyjętych zasad lub polityki rachunkowości w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, stosowanych przez wnioskodawcę i pozostałe jednostki składowe uczestniczące w tych czynnościach,
 - g) wskazanie umów, porozumień wewnątrzgrupowych lub innych dokumentów dotyczących czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3,
 - h) wskazanie innych dokumentów lub informacji niezbędnych do dokonania oceny stanowiska wnioskodawcy.

§ 2. Do wniosku o wydanie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego może być załączona dokumentacja dotycząca czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, w szczególności oryginały lub kopie umów, porozumień wewnątrzgrupowych lub innych dokumentów, lub ich projektów.

§ 3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wzywa wnoszącego wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego, który nie spełnia wymogów określonych w § 1 lub innych wymogów określonych w przepisach prawa, do usunięcia braków w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, z pouczeniem, że niewypełnienie tego warunku spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

§ 4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może zwrócić się do zainteresowanego o wyjaśnienie wątpliwości co do treści wniosku o opinię zabezpieczającą w sprawie opodatkowania wyrównawczego lub zorganizować z zainteresowanym spotkanie uzgodnieniowe w celu wyjaśnienia tych wątpliwości.

§ 5. Ze spotkania uzgodnieniowego sporządza się protokół.

Art. 119zfr. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej wydaje opinię zabezpieczającą w sprawie opodatkowania wyrównawczego, jeżeli okoliczności przedstawione we wniosku wskazują, że do wskazanej we wniosku korzyści podatkowej wynikającej z czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, nie ma zastosowania przepis art. 119a § 1.

§ 2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej odmawia wydania opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego, jeżeli okoliczności przedstawione we wniosku wskazują, że do wskazanej we wniosku korzyści podatkowej wynikającej z czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, może mieć zastosowanie przepis art. 119a § 1. Odmawiając wydania opinii zabezpieczającej, wskazuje się okoliczności świadczące o tym, że do wskazanej we wniosku korzyści podatkowej wynikającej z czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, może mieć zastosowanie przepis art. 119a § 1.

§ 3. Odmowa wydania opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego zawiera pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 119zfs. Złożenie wniosku o wydanie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego nie stanowi przeszkody do prowadzenia czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, postępowania podatkowego lub kontroli celno-skarbowej.

Art. 119zft. Opinia zabezpieczająca w sprawie opodatkowania wyrównawczego zawiera w szczególności:

- 1) wyczerpujący opis czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, których dotyczył wniosek;
- 2) ocenę, że do wskazanej we wniosku korzyści podatkowej wynikającej z czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, nie ma zastosowania przepis art. 119a § 1;
- 3) pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 119zfu. § 1. Wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego załatwia się bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 2. Do terminu określonego w § 1 nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4.

Art. 119zfv. § 1. Wniosek o wydanie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego podlega opłacie w wysokości 65 000 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 2. Opłata podlega zwrotowi w przypadku:

- 1) wycofania wniosku w terminie 6 miesięcy od dnia jego złożenia – w połowie;
- 2) uiszczenia jej w wysokości większej od należnej – w odpowiedniej części.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2, zwrot opłaty następuje nie później niż w terminie 7 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie wydania opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego.

§ 4. Koszty postępowania, o których mowa w art. 265 § 1 pkt 1 i 3, obciążają wnioskodawcę.

Art. 119zfw. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może, z urzędu, zmienić wydaną opinię zabezpieczającą w sprawie opodatkowania wyrównawczego albo odmowę wydania opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego, jeżeli jest ona sprzeczna z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Art. 119zfx. § 1. Na podstawie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego lub odmowy wydania opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego sporządza się informację, którą niezwłocznie zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 2. Informacja, o której mowa w § 1, zawiera w szczególności zwięzły opis czynności będących przedmiotem opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego oraz wyjaśnienie powodów podjętego rozstrzygnięcia. Informacja nie może zawierać danych identyfikujących lub pozwalających na zidentyfikowanie zainteresowanego lub innych podmiotów wskazanych w jej treści.

Art. 119zfy. § 1. Szef Krajowej Administracji Skarbowej zasięga opinii organu właściwego w sprawie porozumienia inwestycyjnego, jeżeli:

- 1) okoliczności przedstawione we wniosku o wydanie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego świadczą, że do korzyści podatkowej wskazanej we wniosku, wynikającej z czynności, o których mowa w art. 119zfp § 3, może mieć zastosowanie zawarte porozumienie inwestycyjne w zakresie, o którym mowa w art. 20zt pkt 2a, albo w zakresie tej korzyści podatkowej organ właściwy w sprawie porozumienia odmówił zawarcia tego porozumienia lub
- 2) zainteresowany jest stroną postępowania w przedmiocie zawarcia porozumienia inwestycyjnego w zakresie czynności opisanych we wniosku.

§ 2. Jeżeli z opinii organu właściwego w sprawie porozumienia inwestycyjnego wynika, że istnieją przeszkody do rozpatrzenia wniosku o wydanie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego, Szef Krajowej Administracji Skarbowej odmawia wszczęcia postępowania w sprawie wydania opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego.

§ 3. Do zasięgnięcia opinii organu właściwego w sprawie porozumienia inwestycyjnego przepisy art. 209 § 1–4 i 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 119zgz. Jeżeli postępowanie w sprawie wydania opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego stało się bezprzedmiotowe, w szczególności w przypadku wycofania wniosku o jej wydanie albo wydania decyzji z zastosowaniem art. 119a § 1 w zakresie objętym wnioskiem o wydanie opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego, przepisy art. 208 oraz art. 210–212 stosuje się odpowiednio.

Art. 119zfa. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w art. 119zfq § 1, który zawiera dane określone w tych przepisach oraz oświadczenie wskazane w art. 14u § 3, a także umożliwić wskazanie dokumentacji, o której mowa w art. 119zfq § 2, jak również sposób uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 119zfv, mając na względzie konieczność ujednoczenia formy składanych wniosków oraz zapewnienia sprawnej obsługi wnioskodawców.

Art. 119zfb. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 14u § 3 i 4, art. 14y § 2, art. 14za § 5, art. 14zd § 1 pkt 2 i § 4–6, art. 14zi, art. 120, art. 125, art. 126, art. 129, art. 130, art. 135, art. 140, art. 143, art. 165 § 3, 3b i 9, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1–2 i 4, art. 170, art. 171, art. 187 § 3, art. 189 § 3, art. 197 § 1 i 3, art. 213–215 oraz przepisy działu IV rozdziałów 3a, 5, 6, 7, 9, 10, 14, 16 i 23.”;

15) w art. 239d w § 1 po wyrazach „art. 14m § 3” dodaje się wyrazy „lub art. 14zl § 3”;

16) w art. 294:

a) w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) członkowie Rady GLOBE i Rady;”;

b) w § 3 wyrazy „w Radzie” zastępuje się wyrazami „w Radzie GLOBE i Radzie”;

17) w art. 297g pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wydania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych opinii, o której mowa w art. 14b § 5f pkt 1, i stanowiska, o którym mowa w art. 14u § 9 pkt 1;”.

Art. 141. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1646) w art. 192a wyrazy „do dnia 15 stycznia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 15 kwietnia 2025 r.”.

Art. 142. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2024 r. poz. 628, 850 i 879) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:

1) realizuje postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2017, str. 29);

2) wdraża dyrektywę Rady (UE) 2022/2523 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii (Dz. Urz. UE L 328 z 22.12.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 13 z 16.01.2023, str. 9).”;

2) po art. 56e dodaje się art. 56f w brzmieniu:

„Art. 56f. § 1. Podatnik, który wbrew obowiązkowi nie składa właściwemu organowi podatkowemu informacji, o której mowa w art. 133 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych (Dz. U. poz. 1685), nie składa jej za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub składa ją niezgodnie z wzorem dokumentu elektronicznego,

podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 2. Podatnik, który w informacji, o której mowa w art. 133 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych, podaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze grzywny do 480 stawek dziennych.

§ 3. Podatnik, który wbrew obowiązkowi nie składa w terminie właściwemu organowi podatkowemu informacji, o której mowa w art. 133 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych,

podlega karze grzywny do 180 stawek dziennych.

§ 4. W wypadku mniejszej wagi sprawca czynu zabronionego określonego w § 1–3 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

3) po art. 80g dodaje się art. 80h w brzmieniu:

„Art. 80h. § 1. Kto wbrew obowiązkowi nie składa w terminie właściwemu organowi podatkowemu zawiadomienia o danych, o którym mowa w art. 133 ust. 7 ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych,

podlega karze grzywny do 180 stawek dziennych.

§ 2. W wypadku mniejszej wagi sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”.

Art. 143. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w § 2 pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) pisemne interpretacje przepisów prawa podatkowego wydawane w indywidualnych sprawach, opinie zabezpieczające i odmowy wydania opinii zabezpieczających, opinie w sprawie opodatkowania wyrównawczego, opinie zabezpieczające w sprawie opodatkowania wyrównawczego i odmowy wydania opinii zabezpieczających w sprawie opodatkowania wyrównawczego;”;
- 2) art. 57a otrzymuje brzmienie:

„Art. 57a. Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą, opinię, o której mowa w art. 119zzl § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, i odmowę wydania tych opinii, opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego, opinię zabezpieczającą w sprawie opodatkowania wyrównawczego i odmowę wydania opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.”;
- 3) w art. 146 w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Sąd, uwzględniając skargę na akt lub czynność, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4–4b, uchyla ten akt, interpretację, opinię zabezpieczającą, opinię, o której mowa w art. 119zzl § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, lub odmowę wydania tych opinii, opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego, opinię zabezpieczającą w sprawie opodatkowania wyrównawczego i odmowę wydania opinii zabezpieczającej w sprawie opodatkowania wyrównawczego albo stwierdza bezskuteczność czynności.”.

Art. 144. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) prowadzenie spraw dotyczących opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego;”;
- 2) w art. 35b w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) pism w sprawach dotyczących wydawania przez organy KAS wiążących informacji stawkowych, interpretacji ogólnych, interpretacji indywidualnych i opinii w sprawie opodatkowania wyrównawczego, w tym w zakresie określonym w art. 35a ust. 1,;”;
- 3) w art. 278b w ust. 1a wyrazy „do dnia 31 grudnia 2024 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 marca 2025 r.”.

Art. 145. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1588) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 75t w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) adres elektroniczny;”;
- 2) w art. 75u w ust. 3:
 - a) w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) adres elektroniczny,”;
 - b) w pkt 2 w lit. g po wyrazach „adres do doręczeń elektronicznych” dodaje się wyrazy „, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045)”;
- 3) w art. 75y w ust. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) adres elektroniczny;”;
- 4) w art. 76 w pkt 2 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e i f w brzmieniu:
 - „e) opinię w sprawie opodatkowania wyrównawczego, o której mowa w art. 14t § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, a także jej zmianę lub uchylenie, o których mowa w art. 14zd § 1 pkt 1 i 2 tej ustawy,
 - f) opinię zabezpieczającą w sprawie opodatkowania wyrównawczego, o której mowa w art. 119zfp § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, a także odmowę jej wydania i jej zmianę, o których mowa w art. 119zfr § 2 i art. 119zfw tej ustawy;”;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195, 1234, 1598, 1723 i 1860 oraz z 2024 r. poz. 850, 863, 879 i 1222.

- 5) tytuł działu VII otrzymuje brzmienie:
„Przepisy zmieniające, epizodyczne, przejściowe i końcowe”;
 - 6) w dziale VII:
 - a) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
„Przepisy epizodyczne, przejściowe i końcowe”;
 - b) w rozdziale 2 dodaje się art. 97a w brzmieniu:
„Art. 97a. Listę państw i terytoriów, o której mowa w art. 75a ust. 6, obowiązującą za 2023 r., ogłasza się w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r.”.
- Art. 146.** W ustawie z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2105, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 89:
- 1) w pkt 6 skreśla się wyrazy „, , art. 14 pkt 19, art. 22 pkt 2 w zakresie art. 19a ust. 3”;
 - 2) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
„6a) art. 14 pkt 19 oraz art. 22 pkt 2 w zakresie art. 19a ust. 3, które wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r.”.

DZIAŁ XIII

Przepisy epizodyczne, przejściowe i dostosowujące oraz przepis końcowy

Rozdział 1

Przepisy epizodyczne

Oddział 1

Tymczasowe bezpieczne przystanie

Art. 147. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) całkowitych przychodach – rozumie się przez to sumę osiągniętych przychodów dla danej jurysdykcji, wykazanych w kwalifikowanej informacji o grupie podmiotów;
- 2) kwalifikowanej informacji o grupie podmiotów – rozumie się przez to:
 - a) informację o grupie podmiotów, o której mowa w art. 127 ust. 5, jeżeli została przygotowana na podstawie kwalifikowanego sprawozdania finansowego, albo
 - b) informację o grupie podmiotów, która byłaby przygotowana na podstawie kwalifikowanego sprawozdania finansowego, gdyby właściwa jednostka była obowiązana do przygotowania takiej informacji zgodnie z przepisami CBCR w rozumieniu art. 127 ust. 3 jurysdykcji jednostki dominującej najwyższego szczebla, a w przypadku braku takich przepisów w tej jurysdykcji – na podstawie standardu wynikającego z właściwych dokumentów Otwartych Ram do spraw Erozji Podstawy Opodatkowania i Przenoszenia Zysku działających przy OECD;
- 3) kwalifikowanym sprawozdaniu finansowym – rozumie się przez to:
 - a) księgi jednostki składowej służące sporządzeniu skonsolidowanego sprawozdania grupy,
 - b) sprawozdanie finansowe jednostki składowej sporządzone zgodnie z akceptowalnym standardem rachunkowości lub zatwierdzonym standardem rachunkowości, zawierające wiarygodne informacje wprowadzone na podstawie tego standardu,
 - c) księgi jednostki używane do przygotowania informacji o grupie podmiotów, o której mowa w art. 127 ust. 5 – w przypadku jednostek, które nie są uwzględniane w skonsolidowanym sprawozdaniu grupy wyłącznie ze względu na ich niewielki rozmiar lub nieistotność, lub
 - d) sprawozdanie finansowe centrali, które pozwala przypisać całkowity przychód, zysk przed opodatkowaniem oraz uproszczone podatki kwalifikowane do stałego zakładu albo księgi stałego zakładu przygotowane w celach zarządczych, o ile pozwalają przypisać całkowity przychód, zysk przed opodatkowaniem oraz uproszczone podatki kwalifikowane do tego stałego zakładu – w przypadku gdy dla stałego zakładu nie przygotowuje się kwalifikowanego sprawozdania finansowego wskazanego w lit. a–c;

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2349, 2427 i 2469, z 2022 r. poz. 1265, 1301, 1719 i 2180, z 2023 r. poz. 1059, 1414 i 1598 oraz z 2024 r. poz. 1593.

- 4) niezrealizowanej stracie netto z tytułu wartości godziwej – rozumie się przez to sumę wszystkich strat wynikających ze zmian wartości godziwej udziałów własnościowych z wyjątkiem inwestycji portfelowych, pomniejszoną o wszelkie zyski wynikające z takich zmian;
- 5) uproszczonej efektywnej stawce podatkowej – rozumie się przez to kwotę obliczoną według wzoru:
$$\frac{\text{uproszczone podatki kwalifikowane wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w danej jurysdykcji}}{\text{zysk przed opodatkowaniem dla tej jurysdykcji}} \cdot 100 \%;$$
- 6) uproszczonej minimalnej stawce podatkowej – rozumie się przez to:
 - a) dla roku podatkowego rozpoczynającego się w 2024 r. – 15 %,
 - b) dla roku podatkowego rozpoczynającego się w 2025 r. – 16 %,
 - c) dla roku podatkowego rozpoczynającego się w 2026 r. – 17 %;
- 7) uproszczonych podatkach kwalifikowanych – rozumie się przez to kwotę podatku dochodowego w części bieżącej oraz odroczonej wykazaną w kwalifikowanym sprawozdaniu finansowym, z wyłączeniem kwot przypadających na:
 - a) podatki inne niż podatki kwalifikowane,
 - b) niepewne pozycje podatkowe;
- 8) zysku przed opodatkowaniem – rozumie się przez to zysk (stratę) przed opodatkowaniem, dla danej jurysdykcji, wykazany w kwalifikowanej informacji o grupie podmiotów.

Art. 148. 1. Na podstawie wyboru tymczasowej bezpiecznej przystani CBCR dokonanego zgodnie z art. 137 dla danej jurysdykcji nie oblicza się globalnego podatku wyrównawczego, krajowego podatku wyrównawczego lub podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków, jeżeli dla tej jurysdykcji:

- 1) nadwyżka zysku nie wynosi więcej niż zero, przy czym:
 - a) jurysdykcyjny kwalifikowany dochód netto ustala się w kwocie równej zyskowi przed opodatkowaniem dla tej grupy w tej jurysdykcji,
 - b) substrat majątkowo-osobowy oblicza się, uwzględniając jedynie jednostki składowe, które są takimi jednostkami w rozumieniu zarówno przepisów ustawy, jak i przepisów CBCR w rozumieniu art. 127 ust. 3, i są zlokalizowane w tej jurysdykcji, lub
- 2) możliwy jest wybór wyłączenia *de minimis*, o którym mowa w art. 124 ust. 1, przy czym:
 - a) średni trzyletni kwalifikowany przychód wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w tej jurysdykcji ustala się w kwocie równej całkowitym przychodom dla tej grupy w tej jurysdykcji dla danego roku podatkowego,
 - b) średni trzyletni jurysdykcyjny kwalifikowany dochód wszystkich jednostek składowych zlokalizowanych w tej jurysdykcji ustala się w kwocie równej zyskowi przed opodatkowaniem dla tej grupy w tej jurysdykcji dla danego roku podatkowego,
 - c) wyłączenie *de minimis* stosuje się uwzględniając jedynie jednostki składowe, które są takimi jednostkami w rozumieniu przepisów ustawy, lub
- 3) uproszczona efektywna stawka podatkowa jest równa uproszczonej minimalnej stawce podatkowej albo wyższa od niej.
 2. Jeżeli kwota niezrealizowanej straty netto z tytułu wartości godziwej przekracza 50 000 000 euro w danej jurysdykcji, kwota ta pomniejsza kwotę zysku przed opodatkowaniem.
 3. Wyboru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się odrębnie w odniesieniu do jednostek o szczególnym charakterze, o których mowa w przepisach działu II rozdziału 2, zlokalizowanych w jurysdykcji, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem przepisów szczególnych ich dotyczących, przy czym grupa joint venture jest obowiązana korzystać z kwalifikowanych sprawozdań finansowych.
4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:
 - 1) bezpaństwowych jednostek składowych;
 - 2) grup o kilku jednostkach dominujących, jeżeli taka grupa nie składa jednej kwalifikowanej informacji o grupie podmiotów zawierającej informacje o wszystkich grupach wchodzących w jej skład;
 - 3) jednostek składowych zlokalizowanych w jurysdykcji, w której są zlokalizowane jednostki składowe, w odniesieniu do których dokonano wyboru, o którym mowa w art. 116.

5. W przypadku jednostki dominującej najwyższego szczebla będącej jednostką pośredniczącą wybór, o którym mowa w ust. 1, jest ograniczony do kwoty zrealizowanego zysku przed opodatkowaniem nieprzypadającej na udziały własnościowe właściciela, o którym mowa w art. 113 ust. 1.

6. W przypadku jednostki dominującej najwyższego szczebla objętej systemem odliczanej dywidendy, o którym mowa w art. 114, wybór, o którym mowa w ust. 1, jest ograniczony do kwoty zrealizowanego zysku przed opodatkowaniem nieprzypadającej na udziały własnościowe otrzymującego dywidendę, o którym mowa w art. 114 ust. 1.

7. W przypadku jednostki inwestycyjnej oraz ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej wyboru, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się w odniesieniu do jurysdykcji, w której są zlokalizowane te jednostki zgodnie z przepisami CBCR w rozumieniu art. 127 ust. 3, lub jednostki będące ich właścicielami, pod warunkiem sporządzenia przez te jednostki odrębnych obliczeń, o których mowa w art. 118, art. 119 lub przepisach działu II rozdziału 2. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zysk przed opodatkowaniem, całkowite przychody oraz odpowiadające tym przychodom podatki są uwzględniane wyłącznie w odniesieniu do tej jurysdykcji, w której są zlokalizowane jednostki będące właścicielami, proporcjonalnie do przypadających na nie udziałów własnościowych.

8. Jeżeli wobec jednostki inwestycyjnej lub ubezpieczeniowej jednostki inwestycyjnej nie dokonano wyborów, o których mowa w art. 118 lub art. 119, i są one zlokalizowane w jurysdykcji, w której są zlokalizowane wszystkie jednostki będące ich właścicielami, to w odniesieniu do tej jurysdykcji można zastosować wybór, o którym mowa w ust. 1, oraz nie sporządza się odrębnych obliczeń, o których mowa w ust. 7.

9. Jeżeli po dniu 15 grudnia 2022 r. jednostka składowa zawarła porozumienie skutkujące arbitrażem z tytułu rozbieżności, dokonując obliczeń, o których mowa w ust. 1, należy dokonać następujących korekt:

- 1) wyłączyć kwotę wydatków lub strat powstających wskutek porozumień, o których mowa w ust. 12 i 14, z ustalania kwoty zysku przed opodatkowaniem, z uwzględnieniem ust. 18;
- 2) wyłączyć kwotę podatku dochodowego w części bieżącej powstającą wskutek porozumienia, o którym mowa w ust. 16, z kwoty podatku dochodowego w części bieżącej.

10. Porozumienie uznaje się za zawarte po dniu 15 grudnia 2022 r., jeżeli po tym dniu:

- 1) zawarto nowe porozumienie lub
- 2) porozumienie zostało zmienione lub dokonano cesji wszystkich praw i obowiązków wynikających z tego porozumienia, lub
- 3) faktyczne wykonanie porozumienia różni się od jego faktycznego wykonania przed tym dniem, lub
- 4) zmieniono zasady ujmowania księgowego pozycji związanych tym porozumieniem.

11. Przez porozumienie skutkujące arbitrażem z tytułu rozbieżności rozumie się porozumienie zmniejszające przychód, porozumienie podwajające stratę i porozumienie podwajające wydatek.

12. Przez porozumienie zmniejszające przychód rozumie się porozumienie, zgodnie z którym jednostka składowa (jednostka finansująca) bezpośrednio lub pośrednio udziela finansowania lub w inny sposób inwestuje w inną jednostkę składową (jednostkę finansowaną), skutkujące wykazaniem przez jednostkę finansującą w jej sprawozdaniu finansowym kosztu lub straty, jeżeli:

- 1) nie skutkuje wykazaniem przez jednostkę finansowaną proporcjonalnego wzrostu przychodu lub zysku w jej sprawozdaniu finansowym lub
- 2) zgodnie z uzasadnionym przewidywaniem nie będzie skutkowało wykazaniem przez jednostkę finansowaną proporcjonalnego wzrostu opodatkowanego przychodu.

13. Porozumienie nie jest porozumieniem zmniejszającym przychód, jeżeli:

- 1) koszt lub strata są wykazywane przez jednostkę finansującą jedynie w odniesieniu do dodatkowego kapitału Tier I lub
- 2) skutkuje wykazaniem przez jednostkę składową zlokalizowaną w tej samej jurysdykcji, co jednostka finansowana, odliczenia lub straty ustalanych dla celów podatku dochodowego, które nie są uwzględniane jako koszt lub strata w celu określenia zysku przed opodatkowaniem dla tej jurysdykcji, lub
- 3) kwota przychodu opodatkowanego podatkiem dochodowym wykazana przez jednostkę finansowaną została skompensowana przez stratę z lat ubiegłych lub koszt odsetek z lat ubiegłych przeniesione na następne okresy lub inną podobną pozycję, jeżeli pozycja kompensująca podlegała korekcie aktualizującej wartość wyceny lub korekcie ujęcia księgowego lub podlegałyby takiej korekcie niezależnie od jej znaczenia dla możliwości skompensowania kwoty uwzględnionej przez jednostkę finansowaną w przychodzie opodatkowanym podatkiem dochodowym.

14. Przez porozumienie podwajające stratę rozumie się porozumienie skutkujące wykazaniem:

- 1) tego samego kosztu lub straty przez dwie jednostki składowe w ich sprawozdaniach finansowych lub
- 2) kosztu lub straty w sprawozdaniu finansowym przez jedną jednostkę składową (jednostkę wykazującą koszt) oraz uwzględnieniem odpowiadającego mu odliczenia od przychodu opodatkowanego podatkiem dochodowym przez drugą jednostkę składową z siedzibą w innej jurysdykcji (jednostkę uwzględniającą odliczenie) w sprawozdaniu finansowym.

15. Porozumienie nie jest porozumieniem podwajającym stratę, jeżeli kwota kosztu, o której mowa w:

- 1) ust. 14 pkt 1, jest kompensowana kwotą przychodu wykazywanego przez obie jednostki składowe w ich sprawozdaniach finansowych, lub
- 2) ust. 14 pkt 2, jest kompensowana przychodem lub zyskiem wykazanym w sprawozdaniu finansowym przez jednostkę wykazującą koszt oraz uwzględnionym w przychodzie opodatkowanym podatkiem dochodowym przez jednostkę uwzględniającą odliczenie.

16. Przez porozumienie podwajające wydatek rozumie się porozumienie skutkujące ujęciem przez więcej niż jedną jednostkę składową całości albo części tego samego obciążenia z tytułu podatku dochodowego w jej:

- 1) skorygowanych podatkach kwalifikowanych lub
- 2) uproszczonej efektywnej stawce podatkowej.

17. Porozumieniem podwajającym wydatek nie jest porozumienie:

- 1) skutkujące wykazaniem przychodu opodatkowanego podatkiem dochodowym w sprawozdaniu finansowym obu jednostek lub
- 2) spełniające warunki wskazane w ust. 16 wyłącznie ze względu na brak konieczności przydzielenia kwot podatku dochodowego w części bieżącej do innej jednostki składowej przy określaniu skorygowanych podatków kwalifikowanych jednostki składowej w celu obliczenia uproszczonej efektywnej stawki podatkowej.

18. W przypadku porozumienia, o którym mowa w ust. 14 pkt 1, którego stroną są jednostki objęte tym samym wyborem, o którym mowa w ust. 1, przy stosowaniu tego wyboru nie uwzględnia się kwot wydatków i strat powstających wskutek porozumienia wykazanych w sprawozdaniu finansowym jednej z jednostek składowych oraz uwzględnia się odpowiadające im kwoty wykazane w sprawozdaniu finansowym drugiej jednostki składowej.

19. Kwota jest uznana za wykazaną w sprawozdaniu finansowym, jeżeli jest wykazana w:

- 1) kwalifikowanym sprawozdaniu finansowym jednostki składowej – w przypadku jednostki objętej wyborem, o którym mowa w ust. 1, albo
- 2) sprawozdaniu finansowym stanowiącym podstawę obliczenia kwalifikowanego dochodu (straty) – w przypadku jednostki nieobjętej wyborem, o którym mowa w ust. 1.

20. Wydatek lub strata nie są uznawane za wykazane w sprawozdaniu finansowym jednostki pośredniczącej, jeżeli zostały wykazane w sprawozdaniu finansowym jej właścicieli.

21. Wybór, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje przez okres roku podatkowego, przy czym wybór ten może być ponawiany i mieć zastosowanie do lat podatkowych, które zaczynają się nie później niż dnia 31 grudnia 2026 r. i kończą się nie później niż dnia 30 czerwca 2028 r. Jeżeli w roku podatkowym, w którym grupa podlegała przepisom ustawy, nie dokonano wyboru, o którym mowa w ust. 1, tego wyboru nie można dokonać w kolejnych latach.

Art. 149. Na podstawie wyboru dokonanego zgodnie z art. 137 w całkowitym podatku wyrównawczym od niedostatecznie opodatkowanych zysków, o którym mowa w art. 35, obliczonym dla lat podatkowych nie dłuższych niż 12 miesięcy, które kończą się nie później niż w dniu 31 grudnia 2026 r., nie uwzględnia się kwot dotyczących nisko opodatkowanych jednostek składowych zlokalizowanych w jurysdykcji jednostki dominującej najwyższego szczebla, jeżeli w tej jurysdykcji nominalna stawka opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych wynosi co najmniej 20 %. Wybór, o którym mowa w zdaniu pierwszym, obowiązuje przez okres roku podatkowego.

Art. 150. Pierwszy rok podatkowy jednostki zbywającej, o którym mowa w art. 130 ust. 1, nie obejmuje roku podatkowego, za który w odniesieniu do tej jednostki stosuje się wybór, o którym mowa w art. 148.

Oddział 2

Przydzielanie podatków kwalifikowanych przy mieszanych systemach opodatkowania zagranicznych jednostek kontrolowanych

Art. 151. 1. Jeżeli jednostka, która jest właścicielem innej jednostki składowej będącej zagraniczną jednostką kontrolowaną, jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której obowiązuje mieszany system opodatkowania zagranicznych jednostek kontrolowanych, w latach podatkowych rozpoczynających się nie później niż w dniu 31 grudnia 2025 r. i kończących się nie później niż w dniu 30 czerwca 2027 r. takiej jednostce składowej będącej zagraniczną jednostką kontrolowaną przydziela się podatki kwalifikowane w wysokości ustalonej według wzoru:

$$\frac{\text{klucz przydziału} \cdot \text{podatek kwalifikowany przypisany do właściciela}}{\text{suma wszystkich kluczy przydziału}},$$

gdzie:

- 1) klucz przydziału stanowi wartość obliczoną według wzoru:

$$\text{przypisany dochód zagranicznej jednostki kontrolowanej} \cdot \\ (\text{stosowana stawka podatkowa} - \text{efektywna stawka podatkowa w kluczu przydziału}),$$

gdzie:

- a) przypisany dochód zagranicznej jednostki kontrolowanej stanowi tę część dochodu tej jednostki, jaka, zgodnie z przepisami o mieszanym systemie opodatkowania zagranicznych jednostek kontrolowanych, przypada bezpośrednio lub pośrednio udziałowcowi lub podobnemu uczestnikowi takiej zagranicznej jednostki kontrolowanej,
 - b) efektywna stawka podatkowa w kluczu przydziału stanowi stawkę obliczoną zgodnie z art. 11 ust. 4;
- 2) suma wszystkich kluczy przydziału stanowi obliczoną dla jednostki będącej właścicielem jednostek składowych będących zagranicznymi jednostkami kontrolowanymi sumę kluczy przydziału obliczonych w odniesieniu do każdej z tych zagranicznych jednostek kontrolowanych, a w przypadku jednostek inwestycyjnych, ubezpieczeniowych jednostek inwestycyjnych, jednostek joint venture, jednostek zależnych joint venture, mniejszościowych jednostek składowych sumę kluczy przydziału oblicza się dla wszystkich jednostek zlokalizowanych w danej jurysdykcji, niezależnie od tego, że klucze przydziału mogły zostać obliczone na podstawie różnych efektywnych stawek podatkowych;
 - 3) podatek kwalifikowany przypisany do właściciela stanowi określoną dla jednostki będącej właścicielem jednostek składowych będących zagranicznymi jednostkami kontrolowanymi kwotę podatku kwalifikowanego naliczonego od dochodu wszystkich tych zagranicznych jednostek kontrolowanych, jaka została ujęta za dany rok w księgach tego właściciela zgodnie z przepisami mieszanego systemu opodatkowania zagranicznych jednostek kontrolowanych.

2. Uznaje się, że klucz przydziału, o którym mowa w ust. 1, wynosi zero, jeżeli efektywna stawka podatkowa w kluczu przydziału jest równa lub wyższa od stosowanej stawki podatkowej lub minimalnej stawki podatkowej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 93 pkt 3.

4. Przez mieszany system opodatkowania zagranicznych jednostek kontrolowanych, o którym mowa w ust. 1, rozumie się przepisy o zagranicznych jednostkach kontrolowanych, zgodnie z którymi bezpośredni lub pośredni udziałowiec lub podobny uczestnik w co najmniej dwóch jednostkach będących zagranicznymi jednostkami kontrolowanymi podlega opodatkowaniu od swoich udziałów w całości albo części wyłącznie w:

- 1) odniesieniu do sumy dochodów osiągniętych przez wszystkie te zagraniczne jednostki kontrolowane, niezależnie od tego, czy dochód ten jest wypłacany temu udziałowcowi lub uczestnikowi, oraz
- 2) przypadku, gdy poziom wysokości opodatkowania sumy dochodów tych wszystkich zagranicznych jednostek kontrolowanych nie przekracza stosowanej stawki podatkowej.

5. Przez stosowaną stawkę podatkową, o której mowa w ust. 1, 2 i 4, rozumie się stawkę podatku, która wyznacza poziom takiej wysokości opodatkowania dochodów zagranicznych jednostek kontrolowanych, po którego przekroczeniu przepisy o opodatkowaniu zagranicznych jednostek kontrolowanych nie mają zastosowania do jednostki będącej właścicielem takich zagranicznych jednostek kontrolowanych zgodnie z przepisami mieszanego systemu opodatkowania zagranicznych jednostek kontrolowanych.

6. Przy obliczeniu efektywnej stawki podatkowej w kluczu przydziału, o której mowa w ust. 1:

- 1) w skorygowanych podatkach kwalifikowanych nie uwzględnia się tych podatków kwalifikowanych, które wynikają z przepisów o zagranicznych jednostkach kontrolowanych;
- 2) uwzględnia się kwalifikowane krajowe podatki wyrównawcze wyłącznie w przypadku, gdy mieszany system opodatkowania zagranicznych jednostek kontrolowanych obowiązujący w danej jurysdykcji umożliwia zaliczenie tego podatku na takich samych zasadach, jakie obowiązują względem każdego innego podatku kwalifikowanego.

Art. 152. 1. W przypadku przydzielania podatków kwalifikowanych do zagranicznych jednostek kontrolowanych będących jednostkami składowymi, jednostkami joint venture lub jednostkami zależnymi joint venture, zlokalizowanymi w jurysdykcjach, do których stosuje się przepisy art. 125 lub art. 148, lub w jurysdykcji, dla której nie dokonuje się obliczenia efektywnej stawki podatkowej w sposób przewidziany w art. 11 ust. 4, efektywną stawkę podatkową oblicza się dla:

- 1) zagranicznych jednostek kontrolowanych, do których stosuje się art. 125, dzieląc sumę podatków uwzględnionych w obliczaniu efektywnej stawki podatkowej zgodnie z przepisami o kwalifikowanym krajowym podatku wyrównawczym obowiązującymi w danej jurysdykcji oraz kwotę kwalifikowanego krajowego podatku wyrównawczego należnego za dany rok podatkowy uwzględnionego na zasadach określonych w art. 151 ust. 6 przez sumę dochodów tych jednostek określonych zgodnie z przepisami o kwalifikowanym krajowym podatku wyrównawczym obowiązującymi w danej jurysdykcji;
- 2) zagranicznych jednostek kontrolowanych, do których stosuje się przepis art. 148, zgodnie z art. 147 pkt 5;
- 3) dla zagranicznych jednostek kontrolowanych, dla których nie dokonuje się obliczenia efektywnej stawki podatkowej zgodnie z art. 11 ust. 4 z powodów innych niż określone w pkt 1 i 2, zgodnie z art. 147 pkt 5, z tym że zamiast zysku przed opodatkowaniem, uwzględnia się zysk (stratę) przed opodatkowaniem wynikający z kwalifikowanego sprawozdania finansowego.

2. Jeżeli przepisy art. 125 lub art. 148 stosuje się tylko do niektórych zagranicznych jednostek kontrolowanych, o których mowa w ust. 1, danej grupy międzynarodowej, zlokalizowanych w danej jurysdykcji, przepis ust. 1 stosuje się wyłącznie do tych zagranicznych jednostek kontrolowanych. Na potrzeby stosowania przepisu art. 151 ust. 1 suma wszystkich kluczy przydziału obejmuje klucze przydziału obliczone na podstawie efektywnej stawki podatkowej obliczonej zgodnie z ust. 1 oraz art. 151.

Art. 153. 1. Jeżeli jednostka składowa posiadająca bezpośredni lub pośredni udział własnościowy w jednostkach niebędących jednostkami składowymi, jednostkami joint venture lub jednostkami zależnymi joint venture podlega opodatkowaniu w ramach mieszanego systemu opodatkowania zagranicznych jednostek kontrolowanych w odniesieniu do dochodów tych jednostek, te jednostki podlegają uwzględnieniu przy obliczeniach, o których mowa w art. 151. Przydzielona na podstawie art. 151 ust. 1 kwota podatku kwalifikowanego podlega wyłączeniu ze skorygowanych podatków kwalifikowanych jednostki składowej, jednostki joint venture lub jednostki zależnej joint venture podlegających opodatkowaniu w odniesieniu do dochodu zagranicznej jednostki kontrolowanej niebędącej jednostką składową, jednostką joint venture lub jednostką zależną joint venture.

2. W przypadku gdy zgodnie z ust. 1 podatek kwalifikowany jest przydzielany do zagranicznych jednostek kontrolowanych niebędących jednostkami składowymi, jednostkami joint venture lub jednostkami zależnymi joint venture oraz dla jednostek zlokalizowanych w danej jurysdykcji znajdują zastosowanie różne sposoby określenia efektywnej stawki podatkowej, klucz przydziału dla tych jednostek należy określić z wykorzystaniem efektywnej stawki podatkowej znajdującej zastosowanie do jednostek, których łączny przypisany dochód zagranicznej jednostki kontrolowanej jest największy.

3. W przypadku gdy podatek kwalifikowany należy przydzielić do zagranicznych jednostek kontrolowanych niebędących jednostkami składowymi, jednostkami joint venture lub jednostkami zależnymi joint venture i jednocześnie nie dokonuje się obliczenia efektywnej stawki podatkowej zgodnie z art. 11 ust. 4 lub w sposób przewidziany w art. 152, efektywna stawka podatkowa na potrzeby określenia klucza przydziału jest ilorazem łącznego dochodu wszystkich jednostek niebędących jednostkami składowymi, jednostkami joint venture lub jednostkami zależnymi joint venture oraz sumy podatków kwalifikowanych ujętych w księgach wszystkich tych jednostek.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, klucz przydziału obliczony dla jednostek wymienionych w tych przepisach uwzględnia się w sumie kluczy przydziału, o której mowa w art. 151 ust. 1.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe i dostosowujące oraz przepis końcowy

Art. 154. 1. W okresie od dnia 1 marca 2026 r. do dnia 30 maja 2026 r. grupa może złożyć oświadczenie, w formie aktu notarialnego, o wyborze stosowania przepisów ustawy w odniesieniu do roku podatkowego rozpoczętego po dniu 31 grudnia 2023 r. a nie później niż w dniu 31 grudnia 2024 r., przy czym wybór ten jest nieodwoływalny.

2. W przypadku dokonania wyboru, o którym mowa w ust. 1, przepisy ustawy stosuje się do grupy od dnia 1 stycznia 2024 r., przy czym dokonanie tego wyboru jest równoznaczne z nałożeniem na jednostki składowe grupy obowiązku podatkowego w zakresie globalnego podatku wyrównawczego oraz krajowego podatku wyrównawczego w odniesieniu do roku podatkowego rozpoczętego po dniu 31 grudnia 2023 r.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa w imieniu swoim i pozostałych jednostek składowych grupy zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jednostka dominująca najwyższego szczebla tej grupy zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Do oświadczenia załącza się upoważnienia pozostałych jednostek składowych grupy, w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi, do złożenia przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla w ich imieniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 1. Upoważnienia pozostałych jednostek składowych, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą być sporządzone przed terminem określonym w ust. 1.

4. W przypadku gdy jednostka dominująca najwyższego szczebla grupy jest zlokalizowana w jurysdykcji innej niż Rzeczpospolita Polska, oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składają wszystkie jednostki składowe tej grupy zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i załączają do niego zgodę jednostki dominującej najwyższego szczebla grupy na złożenie takiego oświadczenia wraz z jego tłumaczeniem przysięgłym na język polski. Zgoda, o której mowa w zdaniu pierwszym, wymaga formy aktu notarialnego i może być udzielona przed terminem określonym w ust. 1.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się do naczelnika urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę:

- 1) jednostki dominującej najwyższego szczebla grupy – w przypadku gdy jednostka ta jest zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) jednostki składowej – w przypadku gdy jednostka dominująca najwyższego szczebla grupy nie jest zlokalizowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 155. W przypadku dokonania wyboru, o którym mowa w art. 154 ust. 1:

- 1) ilekroć przepisy ustawy stanowią o pierwszym roku, za który grupa jest obowiązana do stosowania przepisów ustawy, rozumie się przez to rok podatkowy, o którym mowa w art. 154 ust. 1;
- 2) ilekroć przepisy ustawy odnoszą się do dnia wejścia w życie ustawy, rozumie się przez to dzień 1 stycznia 2024 r.;
- 3) wartość procentowa stosowana w celu ustalenia substratu majątkowo-osobowego z tytułu kwalifikowanych kosztów płac, o której mowa w art. 101 ust. 3, dla roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2023 r. wynosi 9,8 %;
- 4) wartość procentowa stosowana w celu ustalenia substratu majątkowo-osobowego z tytułu kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych, o której mowa w art. 101 ust. 5, dla roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2023 r. wynosi 7,8 %;
- 5) w odniesieniu do roku podatkowego, o którym mowa w art. 154 ust. 1, nie stosuje się przepisów działu IV oraz innych przepisów ustawy w zakresie odnoszącym się do podatku wyrównawczego od niedostatecznie opodatkowanych zysków.

Art. 156. 1. Jeżeli termin złożenia:

- 1) informacji, o której mowa w art. 133 ust. 1, lub zawiadomienia, o którym mowa w art. 129 ust. 4 lub 5 lub art. 133 ust. 7 lub 10, za jakikolwiek rok podatkowy przypada przed dniem 30 czerwca 2026 r., uznaje się, że ten termin upływa z dniem 30 czerwca 2026 r.;
- 2) zeznania, o którym mowa w art. 134 ust. 1, oraz wpłaty podatku wykazanego w tym zeznaniu za jakikolwiek rok podatkowy przypada przed dniem 30 września 2026 r., uznaje się, że ten termin upływa z dniem 30 września 2026 r.

2. Jeżeli termin złożenia:

- 1) informacji, o której mowa w art. 133 ust. 1, lub zawiadomienia, o którym mowa w art. 129 ust. 4 lub 5 lub art. 133 ust. 7 lub 10, przypada w 2026 r., informację tę lub zawiadomienia te składa się nie wcześniej niż w dniu 1 kwietnia 2026 r.;
- 2) zeznania, o którym mowa w art. 134 ust. 1, przypada w 2026 r., zeznanie to składa się i wpłaty podatku wykazanego w tym zeznaniu dokonuje się nie wcześniej niż w dniu 1 lipca 2026 r.

3. Przepisów art. 129 ust. 5, art. 133 ust. 10 i art. 134 ust. 2 nie stosuje się do grupy objętej przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż Rzeczpospolita Polska, które są równoważne z zasadami określonymi w dyrektywie 2022/2523, a w przypadku jurysdykcji innej niż państwo członkowskie Unii Europejskiej – odpowiadają Modelowym zasadom OECD, w odniesieniu do jej roku podatkowego rozpoczynającego się w okresie od dnia 31 grudnia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., jeżeli ta grupa posiadała w tym roku podatkowym jednostki składowe zlokalizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie dokonała wyboru, o którym mowa w art. 154 ust. 1.

Art. 157. 1. Wartość procentowa stosowana w celu ustalenia substratu majątkowo-osobowego z tytułu kwalifikowanych kosztów płac, o której mowa w art. 101 ust. 3, wynosi, dla roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu:

- 1) 31 grudnia 2024 r. – 9,6 %;
- 2) 31 grudnia 2025 r. – 9,4 %;
- 3) 31 grudnia 2026 r. – 9,2 %;
- 4) 31 grudnia 2027 r. – 9,0 %;
- 5) 31 grudnia 2028 r. – 8,2 %;
- 6) 31 grudnia 2029 r. – 7,4 %;
- 7) 31 grudnia 2030 r. – 6,6 %;
- 8) 31 grudnia 2031 r. i nie później niż do dnia 31 grudnia 2032 r. – 5,8 %.

2. Wartość procentowa stosowana w celu ustalenia substratu majątkowo-osobowego z tytułu kwalifikowanych rzeczowych aktywów trwałych, o której mowa w art. 101 ust. 5, wynosi, dla roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu:

- 1) 31 grudnia 2024 r. – 7,6 %;
- 2) 31 grudnia 2025 r. – 7,4 %;
- 3) 31 grudnia 2026 r. – 7,2 %;
- 4) 31 grudnia 2027 r. – 7,0 %;
- 5) 31 grudnia 2028 r. – 6,6 %;
- 6) 31 grudnia 2029 r. – 6,2 %;
- 7) 31 grudnia 2030 r. – 5,8 %;
- 8) 31 grudnia 2031 r. i nie później niż do dnia 31 grudnia 2032 r. – 5,4 %.

Art. 158. Jeżeli grupa dokonała restrukturyzacji w rozumieniu przepisów działu VIII w okresie 4 lat poprzedzających dzień wejścia w życie ustawy, minimalny przychód grupowy, o którym mowa w art. 4, ustala się zgodnie z przepisami działu I rozdziału 2.

Art. 159. 1. Jednostka dominująca najwyższego szczebla sporządzająca skonsolidowane sprawozdanie grupy za rok podatkowy inny niż rok kalendarzowy, który rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2025 r., a zakończy się po dniu 31 grudnia 2024 r., stosuje przepisy ustawy począwszy od pierwszego roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 1 stycznia 2025 r., chyba że taka grupa dokonała wyboru, o którym mowa w art. 154 ust. 1.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) każdej jednostki składowej grupy, o której mowa w tym przepisie;
- 2) jednostki, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 lit. b.

Art. 160. W przypadku grupy objętej odpowiednio zakresem dyrektywy 2022/2523 albo Modelowych zasad OECD w odniesieniu do roku podatkowego rozpoczętego po dniu 31 grudnia 2023 r. pięcioletni okres, o którym mowa w:

- 1) art. 128 ust. 1, art. 129 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 – liczy się począwszy od pierwszego roku podatkowego rozpoczynającego się po tym dniu;
- 2) art. 129 ust. 1 pkt 2 – liczy się począwszy od pierwszego roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2024 r.

Art. 161. Wniosek o zawarcie porozumienia inwestycyjnego, o którym mowa w art. 20zu § 1 ustawy zmienianej w art. 140, złożony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, może zostać zmieniony zgodnie z art. 20zu § 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 140, przez objęcie tego porozumienia inwestycyjnego opinią w sprawie opodatkowania wyrównawczego, o której mowa w art. 20zt pkt 2a tej ustawy.

Art. 162. 1. Tworzy się Radę do spraw Opodatkowania Wyrównawczego.

2. Radę do spraw Opodatkowania Wyrównawczego pierwszej kadencji powołuje się w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 163. 1. W latach 2024–2034 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na wykonanie zadań związanych z wdrożeniem i realizacją rozwiązań, o których mowa w ustawie, wynosi 366 940 000 zł, w tym w:

- 1) 2024 r. – 1 870 000 zł;
- 2) 2025 r. – 41 650 000 zł;
- 3) 2026 r. – 29 520 000 zł;
- 4) 2027 r. – 30 900 000 zł;
- 5) 2028 r. – 30 870 000 zł;
- 6) 2029 r. – 40 930 000 zł;
- 7) 2030 r. – 34 370 000 zł;
- 8) 2031 r. – 35 840 000 zł;
- 9) 2032 r. – 43 220 000 zł;
- 10) 2033 r. – 37 070 000 zł;
- 11) 2034 r. – 40 700 000 zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczeniem albo przekroczenia przyjętych na dany rok budżetowy maksymalnych limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na obniżeniu wydatków związanych z realizacją zadań związanych z wdrożeniem i realizacją rozwiązań, o których mowa w ustawie.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 164. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 140 pkt 4 w zakresie art. 14zq § 5 oraz art. 145 pkt 1–3, 5 i 6, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*